

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H.

**NØRRE ØRSLEV
UNGDOMSSKOLE
1996**

NØRRE ØRSLEV UNGDOMSSKOLE

Årsskrift 1996

◆ **UDGIVER**

Nørre Ørslev Ungdomsskole

TeleFon 53 86 80 30 • TeleFax 53 86 83 61

◆ **REDAKTIONSUDVALG**

Lene Hansen, Hanne Knudsen & Knud Brusgaard Nielsen

◆ **LAY-OUT**

Knud Brusgaard Nielsen

◆ **FORSIDE**

Tom Krøjer: 'Tressernes Feriedrøm', 1976 • Nordjyllands Kunstmuseum

Årsskrift 1996

Dette forord skrives som noget af det allersidste før Årsskriftet går i trykken. Derfor kan vi på dette tidspunkt i den redaktionelle proces godt tillade os at danne os en mening om, hvordan årets udgave så egentlig ender med at komme til at ta' sig ud.

Årsskriftet er nok skolens største samlede udadvendte virke i årets løb. Derfor er det naturligt nok at tænke over, om det hele så har været 'besværet' og de dermed forbundne udgifter værd – og om Årsskriftets meget blandede modtagerkreds vil være tilfredse læsere, når de har dannet sig deres indtryk af indhold, omfang og udstyr.

Vores mål synes umiddelbart at være nået med et rimeligt alsidigt indhold, der ikke alene er skrevet på skolen og alene af skolens elever, ansatte og bestyrelsesmedlemmer – men også af andre indbudte skribenter, og med diverse historiske 'klip' fra fortiden. Det hele med skyldig hensyntagen til, at det gennemgående og overordnet skulle tage sit hovedudgangspunkt i skole, kultur og folkeligt arbejde.

Som noget ganske nyt skal Skolekredsens medlemmer fra det kommede år til at betale et årligt kontingent for deres medlemsskab. Fremover vil denne store personkreds derfor kun fortsætte med at få Årsskriftet, hvis de husker at indbetale kontingent. Vi håber meget, at dette ikke skulle give anledning til udmeldelser.

Til Årsskriftets almindelige abonnenter skal det oplyses, at man for en meget lille ekstrabetaling kan opnå medlemsskab af Nørre Ørslev Ungdomsskoles Skolekreds. Det vil betyde, at man vil høre mere fra skolen i årets løb – og at man f.eks. samtidig med dette Årsskrift havde fået medsendt det halvårlige blad SkolekredsNYT.

Nørre Ørslev Ungdomsskole kan i det kommende år fejre sin 60 års fødselsdag som ungdomsskole – grundlagt på Nørre Ørslev Højskole fra 1878. Skolen er i alder nummer 39 ud af 234 ungdoms- og efterskoler landet over. På trods af vores alder føler vi os 'unge' og fulde af gå-på-mod til at tage tidens udfordringer op i forhold til de af tidens unge, der vælger et ophold på vores skole.

Årsskriftets læsere ønskes god fornøjelse med læsningen – og dertil en glædelig jul og et godt nytår fra alle på skolen.

Lise & Knud Brusgaard Nielsen

Indhold

Lise og Knud Brusgaard Nielsen: Årsskrift 1996	3
Indholdsfortegnelse	5
Anne Pedersen: Indtryk fra Brasilien 1996	7
Pernille Justesen: Tjekket 1996	12
Pernille Justesen: Elevmøde 1996	15
Da Ollerup blev taget med storm	18
Hans Christiansen: Skolefagene og skolerne	20
Lene Hansen: Meget mere end timer og fag	22
Tine F. Christensen: Min mening om 'Øjne'	24
Hanne Knudsen: Hvad vi også lærte	26
Ask Katzéff: Dagens gang	29
Lene Hansen: Morgensang	30
Knud Brusgaard Nielsen: Tour de France i Nørre Ørslev	32
Peder Frederik Jensen: Glimt fra 'Frikvarteret'	38
Hans Christiansen: Livets Go'morgen	43
Jens Lose: Frihed – til hvad?	44
Knud Pedersen: Der var engang	45
Klip fra Folketidende 26.03.1996: Rund fødselsdag	48
Lise & Knud Brusgaard Nielsen: Skolens Årskrønike	50
Mette Kock Jensen & Troels Jørgensen: Årstale	59
Lene Hansen: Hanne Gaards betydning for skole og egn	60
Jacob Brandt Jensen: Mine oplevelser med musik	62
Knud Brusgaard Nielsen: Flyvesikre pragteksemplarer	64
Tajs G. Mogensen: Mens vi venter	72
Ruth Winther: Om de 'gode' gamle dage	74
Jan Borre: Medarbejdernes Blå Bog	76
Skolens medarbejdere	78
Skolens bestyrelse	78
Skolekredsens årlige møde	79
Eleeholdet 1996/97	88
Nyt fra de seneste 5 eleehold	90
Arrangementer på skolen	96

Årsskriftet koster i år 45 kr. – Beløbet bedes indbetalt på vedlagte girokort – så er leveringen af Årsskrift 1997 samtidig sikret. Husk at meddele flytning til os!

♦ **På gymnastikturné til Brasilien**
33 gymnaster, 2 instruktører, 1 rejseleder og 2 lokale DGI-repræsentanter på gymnastikturné i det østlige Brasilien fra 4.-27. oktober 1996.

Undertegnede var én af de 'heldige', der fik lov at være med til at udbrede kendskabet til dansk gymnastik i Sydamerika.

♦ **Rio de Janeiro, 6.10.1996 kl. 2.00.**
Luften uden for lufthavnsbygningen er tung af fugtig varme. Træningsdragterne ryger hurtigt af og i taskerne til fordel for de medbragte shorts og sandaler. De fleste var forberedte på klimaskiftet hjemmefra!

Vi er trætte, men har alligevel svært ved at sove, da vi et par timer senere går til ro på vores hotel, kun 200 meter fra den berømte strand Copacabana. Det er svært at forstå, at vi nu endelig er afsted.

Kl. 5.15 viser silhouetten af den første palme sig, og vi falder i søvn til lyden af Atlanterhavets bølger, der ruller ind på strandbredden et stenkast fra vores vinduer.

♦ **Juiz de Fora, om aftenen 8.10.1996**
Stemningen er på sit højeste, og koge-punktet er næsten nået i den tætpakkede hal. Med Dannebrog forrest indtager vi gulvet og laver turens 1. opvisning for ikke mindre end næsten 2000 piftende og klappende tilskuere. Beggestringen er næsten FOR overvældende, men vi er alle enige om, at det var en oplevelse af dimensioner, da vi sveddryppende og trætte mødes i omklædningsrummet efter opvisningen.

Denne aften går vi efter et sent aftensmåltid til ro på 2 16-sengs-stuer

på byens universitet. Vi har lagt Rio bag os, men har taget de mange indtryk fra byen med os i bagagen. De

INDTRYK FRA BRASIL IEN 1996

tydelige kontraster mellem rig og fattig har sat dybe spor i vores erindring.

Det samme har millionbyens mange og lange, hvide strande og grønne gader og stræder. En frodig og på sin egen måde ganske smuk by til trods for slum og forfald mange steder.

Fra en nærliggende bar strømmer de efterhånden velkendte sambarytmer op til os. Det minder mig om, at vi i formiddag havde et par herlige timer i selskab med 150 børn og unge på en skole i nærheden. Først fik de lov til at snuse til dele af den danske gymnastik, siden blev vi indviet i sambaens vrikkende principper – og nåede også at snuse til grundtrinene i den brasilianske kampsports-dans 'Capoeira'. Der udfoldede sig faktisk mange skjulte talenter blandt de ellers så 'stive' nordboer!

Med billedet af en flok koncentrerede danskere og en flok ligeså grinende og glade brasilianske børn på nethinden skriver jeg de første postkort hjem til Danmark små 11.000 km væk herfra...

♦ **Salvador, eftermiddagen 11.10.1996**

Stive i led og lemmer stiger vi ud af bussen, som har været vores hjem de sidste 24 timer. Ad snoede og ujævne veje har vi siden i går kl. 17 bevæget os godt 1200 km nordøstpå og er nu nået til byen Salvador med 2 mill. indbyggere.

De sidste par dage har været spækket med sight-seeing og virksomhedsbesøg. Brasiliens største jern- og metalindustri-virksomhed åbnede dørene for os i onsdags og gav os et grundigt

indblik i fremstillingen og produktionen af bl.m.a. stålwirer, skruer, søm, og pigtråd! Det mest fascinerende syn var de 200 t flydende jern, der blev hældt på beholdere i omsmeltningshallen. Selv på en afstand af 150 m havde vi stadig trang til at rykke tilbage p.g.a. den kolossale varmeudvikling.

Den gamle mineby Ouro Preto besøgte vi igår inden afgang mod Salvador. Ouro Preto er en smuk, gammel by i højlandet nordøst for h.h.v. Rio de Janeiro og Juiz de Fora med stejle, brolagte gader og gamle huse i samme skikkelse, som da byen blev bygget for 200 år siden under den store guldfeber. Netop jagten på guld og mineraler ligger iøvrigt til grund for mange brasilianske byers opståen.

Ouro Preto kan bl.a. bryste sig af et flot museum med en udstilling af alverdens mineraler og ædelstene. Nogle af de flotteste pragteksemplarer er fundet i Brasiliens undergrund.

Bussen tømmes for bagage, og vi indlogerer os på hotel 'Vila de Barra Beach'. Firben og kakerlakker lever i bedste velgående rundt omkring på værelserne, som hurtigt forsøges afkølet v.h.a. ventilatorer under loftet. Termometret viser tæt på 35. Flere læsker sig med mælk fra en kokosnød, andre foretrækker cola og kildevand.

♦ **Søndag 13.10.1996**

Vi har lejet en stor skonnert for et døgn.

I øjeblikket ligger vi for anker ud for en lille ø med brede hvide strande og nyder – efter den sidste uges tætpakkede program – at have 'fri' og tid til at bruge en hel eftermiddag på ryggen. Solen stikker i vores lyse hud og der smøres endnu et lag solcreme på de røde skuldre og næser.

*Brasiliensholdet
under de brasilianske palmer*

♦ **Salvadors centrum, eftermiddagen 14.10.1996**

Det store shopping-center i 3 etager danner om et øjeblik rammen om endnu en opvisning. Vores opvarmningsmusik har lokket en del nysgerrige handlende til. Vi glæder os til at få lov at vise hvad vi du'r til!

Dagen startede ellers allerede kl. 5 med 2 timers sejlads tilbage til Salvador efter en smuk og stjerneklar nat på dækket af vores lejede skonnert. En træningsdragt og et tæppe var såmænd nok til at holde varmen.

Det er så småt ved at være tid til at stille op til indmarch. Som sædvanlig kommer vi ikke i gang til den fastsatte tid. Vi har efterhånden vænnet os til, at brasilianerne ikke tager tiden så alvorligt. At komme en halv eller en hel time for sent til en aftale er f.eks. ikke uørt. 'Brasiliansk tid' vil i vores termer sige den tid Vi regner med plus minimum 20 minutter! Det samme gælder i dag. Der er ikke andet for at slå koldt vand i blodet, klappe hesten og tage endnu en omgang hop på stedet.

♦ **Morro de Sao Paulo Island, 18.10.1996**

Dette er et sandt Paradis!

Vi har nu i to dage nydt livet på den frodige og grønne 'Bounty-ø' Morro de Sao Paulo. Vandet er turkis-blåt, strandene krid-hvide og kokospalmerne meter-høje. Øen er bilfri, men er til gengæld spækket med strandbarer og hyggelige hoteller. Vi er indlogeret på et hotel med direkte indgang fra stranden, i små huse under palmemes skygge. I hængekøjen på verandaen kan man ligge og nyde det pragtfulde syn af nyudsprungne Hawaibloomster eller studere de mange krabber, der bor i huler i den sandholdige jord, men som midt på dagen kommer op for at

nyde solens varme og livgivende stråler.

Vi nyder også solen i fulde drag. Ingen verdens ting skal vi nå. Bare slappe af og så småt lade op til træning på stranden sidst på eftermiddagen. Der er visse 'kanter' der lige skal pudses af inden næste opvisning i morgen i Salvador.

♦ **Salvadors militære flyvebase, 19.10.1996**

Der blæser en kraftig, men varm vind gennem den store, åbne hangar. Der var ekstra ,meget sus i skorter, flag og sjippetove under opvisningen for en halv time siden, men vi trodsede vinden og var således et lidt utraditionelt indslag på 'Åbenthus-dagen' her på Salvadors flyvebase. Kontakten er skaffet gennem én af kaptajnerne, som i tidernes morgen selv har været aktiv gymnast.

I øjeblikket er vi omgivet af børn i alle aldre, som gerne vil have vores autografer – på bukser, bluser og små lap- per krøllet papir! Autograferne er blevet en fast del af vore opvisninger og er endnu et udtryk for den begejstring og imødekommenhed, vi mødes med alle steder.

I nat forlader vi Salvador og kører videre nordpå. Endnu en nat i et bus-sæde venter forude.

♦ **Lencois, eftermiddagen 21.10.1996**

Forrige nats strabadser på veje, der knapt kan kaldes veje, er for længst ude af 'systemet', men er godt deponeret i bagagen som endnu en uforglemmelig oplevelse! Smuldret, revnet og manglende asfalt samt huller og hårde opbremsninger gjorde busturen mere end almindeligt spændende, men det lykkedes alligevel for de fleste af os at få nogle timers søvn.

Vi er lige nu på tur i den storslåede natur omkring den lille by Lencois sammen med vores lokale guide Luiz. I gåsegang og travesko følger vi Luiz over stok og sten til brusende vandfald og klare søer, op på toppen af et kæmpemæssigt plateau hvorfra der er en fantastisk udsigt og – som prikken over i'et – ned i et mægtigt system af drybstenshuler og gange.

Her hersker den totale stilhed – og det lige så totale mørke, hvis det ikke var for den af Luiz medbragte gaslampe. Han udpeger den ene fantastiske drybstensformation efter den anden for os og fører os samtidig længere og længere ind i grotten. Herinde – langt væk fra dagslyset – beder han os sætte os ned og slukker derefter sin gaslampe. Mørket og stilheden er på én gang overvældende og fascinerende. Formår 38 mennesker virkelig at være så stille på én gang?

Fortryllelsen hæves langsomt, da

I gåsegang på ved ind i drypstensgrottens dyb

Luiz igen sætter blus på sin lampe. Følelsen af samhørighed er derimod forstærket, og vi fortsætter uforsvaret frem mod udgangen i hælene på 'manden med lykten'!

Mange af os har mistet fornemmelsen af tid og sted, men snakken går alligevel lystigt, da vi igen er oppe i dagslyset. Det var virkelig en flot oplevelse. Tak for den, Luiz!

◆ Recife, 23.10.1996

Sidste stop på rejsen er nået – efter endnu et døgn og mange kilometer på Brasiliens landeveje – 4.500 km ialt siden vi forlod Rio de Janeiro. Vi befinder os nu i Recife – en smuk by med 1,3 mill. indbyggere og broer i hobetal. Det er ikke uden grund, at Recife kal-

des 'Brasiliens Venedig'. Broerne binder bl.a. de to øer, der udgør en del af byen, sammen med fastlandet.

Vi skal på gulvet her i den lokale sportsklub om en halv time, men skal inden da først instrueres i Nordøstbrasiliens specielle karnevals-dans 'Fivro'. Fivroen skal vi for alvor bevæge os ud i torsdag og fredag aften, hvor der varmes op til weekendens lokale kameval RECIFOILA.

♦ **Torsdag nat, 24.10.1996**

De danske veltrænede(!) gymnaster er trætte i benene! I 3 timer – og over en strækning på godt 4 km – har vi danset som besatte blandt mere end en halv million andre glade kamevalsdeltagere. Vores rejseleder har skaffet os plads bagved én af de store musikvogne i optoget, der i aften tæller i alt 7 vogne. I morgen skal dobbelt så mange deltage, og det vil trække endnu flere mennesker til, siger de lokale kendinge.

De karakteristiske sambarytmer er trods trætheden umulige at stå stille til, men vi er alligevel glade, da vi når vores hotel. Optoget slutter meget belejligt lige uden for hovedindgangen!

Det er godt at komme ned at ligge på langs! Mens de sidste sambarytmer fortøner sig i den lune nat, genoplever jeg formiddagens besøg på én af byens mindre skoler. Skolens elever var afgjort ikke Recifes mest privilegerede børn, men udstrålede alligevel stor livsglæde og et gå-på-mod uden lige under vores work-shop. Ved afskeden blev der taget fotos af den lokale avis og byttet svedige T-shirts skoleeleverne og os imellem. Det fremkaldte en mængde strålende smil og glade ansigter. Jeg tror børnene vil leve højt på både formiddagen og T-shirtene i lang tid fremover.

♦ **Lufthavnen i Recife, 27.10.1996**

Eventyret er ved at være slut.

Om et øjeblik går vi om bord i maskinen til Rio de Janeiro, hvorfra vi skal videre mod København i aften kl. 23.15 lokal tid.

Vores kinder blusser og er varme efter turens sidste sol-formiddag. De fleste nåede ned på stranden, selvom nattens karneval blev ved til den lyse morgen. Farven i kinderne bliver ikke mindre rød af genskæret fra den smukke aftenhimmel over lufthavnen. Det stemningsfulde lys lægger en dæmper på flokken – eller også er det bare en naturlig afmatning efter 3 uger på farten, der gør sig gældende. Vi er i hvert fald trætte og fyldte til bristepunktet med indtryk og oplevelser, som nu skal bearbejdes og lagres som en del af bagagen til resten af livet.

Vi har mødt og oplevet et stort og smukt land med mange kontraster, men samtidig også et land med en befolkning, som accepterer og respekterer hinandens forskelligheder. Det kunne vi lære en masse af. Brasilianerne har taget imod os med åbne arme og åbent sind og har udvist en gæstfrihed, vi aldrig havde drømt om fandtes. Modsat har vi forhåbentlig – som formålet med turen jo var – også formået at give DEM noget af OS og den danske kultur med i rygsækken.

Farvel Brasilien – og tak for denne gang. Hvis lejligheden byder sig, vender vi hellere end gerne tilbage.

Anne Pedersen

◆ **Hele skolen på udvekslingsbesøg.**

Endnu engang gik det uden for landegrænsen. For de, der har været med før, kan det føles som om, at der aldrig sker en udvikling, men for de, der er med for første gang, er det hvert år en kæmpe udfordring – og det er en udfordring på mange planer.

Hvordan er det at være i et andet land? Hvilket sprog taler de? Hvad gør jeg, når jeg ikke kan lide maden? Hvad skal vi snakke om, når jeg er privat indkvarteret? Er min 'tjekke' mon sød? Kommer det til at gå bedre end sidste gang, jeg prøvede noget lignende?

Alle disse spørgsmål – og mange flere – melder sig hos eleverne hvert

år. Den kvikke læser vil hurtigt konstatere, at spørgsmålene kun omhandler den ene del af turen, nemlig den del, der drejer sig om den private indkvartering, hvil-

ket jo ubetinget også er den del, der er den sværeste at håndtere. Her er eleverne på egen hånd i 2½ døgn, og de døgn er noget af det længste, de nogensinde har oplevet. Omvendt fylder de kommende 2½ døgn i Prag uendeligt lidt, for der er man sammen med alle ens kammerater, og er man bare i flok, så går det nok!

Følgende uddrag fra eleverne skulle gerne guide læseren gennem turen til Tjekkiæt på godt og ondt – hør bare!

TJEKKIET 1996

At møde det fremmede

Nu kom 'det store øjeblik', hvor vi kom ned til skolen i Zatec. Alle gik rundt og snakkede om, hvordan det ville blive at bo og snakke med dem. Vi boede hos dem i 2½ dag. Vi var alle fordelt rundt omkring Zatec, nogle i selve Zatec og andre 25–30 km væk fra Zatec. Jeg tør næsten vædde på, at alle var lidt nervøse, da de kom til de private hjem. Hvad skulle de sige og gøre – og hvad skulle de i det hele taget få tiden til at

gå med? Det skulle vi heldigvis ikke tænke på, for tjekkerne havde næsten planlagt, hvordan vi skulle få de 2½ dag til at gå.

Morten Nielsen

I familiens skød

Hele tirsdagen skulle vi tilbringe med vores værtsfamilie, som bl.a. havde arrangeret en tur til Karlovy Vary, hvor man heldigvis ikke kunne undgå at møde andre danskere!

Susanne Bohn

Endelig blev det onsdag

Besøget hos tjekkerne var i orden, men jeg glædede mig til, at vi nåede onsdag. Deres 'Dumblings' – eller noget i den stil – smagte ikke ret godt. Det var ligesom de voksede inde i munden.

Maja Riis

Jeg overlevede

Det gik langt ud over mine forventninger. Der var måske lidt sprogproblemer i starten, men det fik vi hurtigt styr på. Jeg så ikke så meget til de andre danskere, men jeg overlevede.

Pernille Steffin

Afsked med Zatec

Da vi mødtes med hinanden onsdag formiddag var vi trætte og glade for at se hinanden igen, men også utroligt stolte, fordi de fleste af os faktisk syntes, at vi havde klaret situationen over al forventning. Vi havde derefter en større afskedsseance i skolens gymnastiksal – og fik her lovning på, at vi, når vi kom tilbage næste år, kunne tage byens nye svømmehal i brug.

Turen gik nu videre til Prag, hvor vi efter en sight-seeing i myldretiden tog på Metroløb og dernæst tog ud og spiste i onsdagsgrupperne.

I år havde vi planlagt, at hver person skulle fortælle om en af attraktionerne,

vi skulle se. Enten havde man fortalt hjemmefra eller også skulle man fortælle, når man kom til de forskellige steder. Det var meget godt, at vi alle skulle fortælle noget, for så blev det ikke bare ferie.

Tom Hansen

For vild i Metroen

Metro-løbet var s.... – skægt, bortset fra, da Knud P for vild nede i Metroen, og vi kom 30 min. for sent til Rytterstatuen. Turgruppe-dagene var gode, især da lærer Anne – efter at have prædikeret for os om ikke at sakke bagud – kom for sent til Tandhjulsbanen og måtte vente 10 min. på den næste afgang.

Lotte Hinrichsen

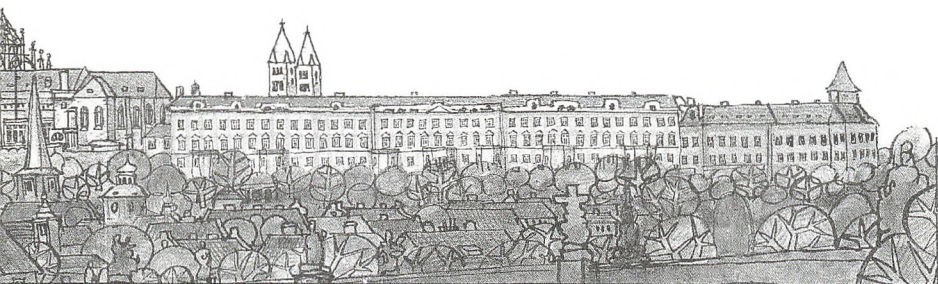
Op i Eiffeltårnet

Efter at have kørt med et 'skævt' tog op ad en bakke, så vi Eiffeltårnet, der var lige så højt som tårnet i Paris, (hvis man måler fra vandoverfladen). Vi spiste vores 'madpakker', som vi havde købt i et supermarked, på en bænk i en park.

Gabriel Lund

Vejret var ikke med os

Vi så mange flotte skulpturer og bygninger på hele turen. Det eneste, der

*Tjekkerne viser lærerne
rundt i Theresienstadt*

*Vi synger farvel-sang
i Zatec*

*Elevguide viser rundt
på Karlsbroen*

godt måtte have været bedre, var vejret, der var lidt gråt i gråt hele vejen igennem. Alle havde en god tur, og vi fik styrket venskabet.

Mette Hansen.

Det faste holdepunkt

Efter 5 meget intensive døgn kunne vi atter vende næsen mod vores eneste faste holdepunkt i den forgangne uge – Bussen.

Turen derved og hjem igen i bussen var nu meget hyggelig. Man kan da kun sige, at det var socialt, faktisk var det temmelig svært at være asocial!

Mie Johannesen

Hårdt at være ryger

Det var lidt skummelt, at man ikke måtte ryge, når man sad nede ved chaufføren, som selv sad og røg som en skorsten.

Martin Kähler

Kostskolemiljøet

Fredag aften gik det hjemad med stor glæde. Det bedste ved at rejse er dog at komme hjem igen.

Christian Reupke

*Indsamlet og redigeret af
Pernille Justesen*

♦ Tidligere elever beretter.

Også i år var Elevdagen bygget op over 'Underholnings- og tid-til-at-hygge-recepten'.

Allerede i planlægningsfasen er

vi bevidste om, at disse momenter skal være tilgodeset for, at så mange tidligere elever får en så god dag som muligt.

Temaet for dagens indslag fra de nuværende elever hed denne gang 'Jorden rundt på under 80 minutter'.

Som noget nyt begyndte vi forberedelserne onsdag aften inden weekenden - her blev scene og lys sat op, musikerne øvede sig - og digt-oplæserne prøvelæste.

At mange af de praktiske ting var blevet ordnet gjorde, at selve Temadagen blev en anelse mindre anstrengende, selv om mange elever stadig syntes, at det var en sej dag at komme igennem.

Stor tilskuertilfredshed blandt gamle elever på fodboldbanen

ELEV MØDE 1996

Captain speaking...', eller man bliver

bedt om at snakke højere og mere tydeligt i mikrofonen, fordi det er absolut uforståeligt for de, der sidder bagest i salen.

Men som så mange gange før overlever alle, forhåbentligt uden varige men, og alle er parate til at yde deres bedste, når de gamle elever kommer.

To tidligere elever har på bestilling skrevet følgende indlæg om Elevmødet.

Næsten alle har fået nogle nye drømme for livet

Den første weekend i oktober glemmer man ikke, da der er Gammel Elevdag. På vej til skolen sidder man og tænker på hvem, der kommer, og hvem man glæder sig til at få en snak med.

Knud begyndte med at byde os alle velkommen, og præsenterede dernæst de lærere, der underviser på skolen nu, og da vores alle sammens lille 'P' blev nævnt, blev der piftet og trampet i gulvet, som om det var til en koncert inde i parken.

Som sædvanlig skulle vi synge en masse underholdning fra eleverne. De fremførte et stykke, hvor de tog os med næsten hele verden rundt, med både sang og flykapping.

Og selvfølgelig er der på Elevdagen det, der er bedst for alle, der ikke bor hjemme hos far og mor – nemlig gratis mad. Det kan man vel sige er vores 'livret'.

Efter den gode spisepause, var det tid til dagens højdepunkt: fodbold mod de nuværende elever, hvor der bl.a. blev råbt: 'Dommeren har nøgne ører'.

De nuværende elever fik så mange bank i kampen! Det er vel snart en selvfølgelighed? Den eneste kamp, hvor de nuværende elever vandt kampen, var jo i 1990/91. Da den lille 'bold'-kamp var færdigspillet, var der kaffe – og det er herligt, når man har stået og heppet på det hold, man holdt med.

Efter de kopper kaffe/te, man kunne 'hælde ned', var der mere underholdning fra skolens lærere. De lavede det såkaldte 'teatersport', og det kan jo ikke blive andet end underholdende, når lærerne folder sig ud og smider hæmningerne.

Det bedste ved Gammel Elevdag er, at man møder så mange, som man gik på skolen med. Det er sjovt, for alle har en forestilling om, hvad alle de andre går rundt og laver, men man bliver altid overrasket.

Næsten alle har fået nogle nye drømme for livet, og laver noget helt

andet end, hvad de havde forestillet sig, da de gik på Nørre Ørlev Ungdomsskole.

Man får snakket om alle de sjove oplevelser, samt al den ballade, man fik lavet på skolen – og det konstateres, at humoren stadig væk er hos alle.

Jo længere siden det er, man har gået på skolen, jo færre kommer der fra ens årgang(e), men der er altid nogle, der har snakket med de, der ikke er kommet – og så får man alligevel noget at vide om dem.

Indholdet af dagen var alle tiders, men man ved næsten altid, hvad der skal foregå. Man er vel gammel elev på stedet!

Reklame, reklame! – Det er alle tiders ide at komme til Elevmødet, hvis man har tid. Det vil gøre mange andre glade, og ikke mindst én selv.

*Carsten Glibstrup,
Elevholdet 1990/91 & 1991/92*

Det er de samme man møder år efter år

Elevdagen vil altid være noget særligt for de fleste længe efter, at de har forladt skolen, men dagen er præget af, at det er de samme, der kommer år efter år.

Denne 'Mindedag' starter med, at de nye elever skal vise, at de, med hjælp og støtte fra lærerne, kan leve op til forventningerne fra de gamle elever.

Der startes med et show i gymnasstiksalen, som styres af den 'hårde' forstander, som fortæller om året, der er gået – og om den kommende tid. Der er en præsentation af lærerne, der bliver danset, spillet og meget mere.

Det er her, man kan få de små gys og mindes de gamle dage, da det var én selv, der stod der på scenen.

Herefter er der tid til at snakke med

Lærerne forsøger sig med Teatersport

de gamle skolekammerater og mindes gamle dage – og Røskva – ikke at forglemme.

Så er tiden inde til at køkkenet serverer en større 'forfriskning' med lidt at drikke til – et godt måltid er der altid plads til!

Efter maden begynder Hans at samle sin 13-mands trup sammen, for nu skal årets fodbold dyst afgøres. Derfor trækker hele forsamlingen over på boldbanen for at se de nye elever få en røvfuld, så det basker.

Efter en lidt tam fodboldkamp og en masse frisk dansk luft, gør det godt med en kop kaffe, og rigtigt nok – der er kaffe og nybagte sneгле, da vi kommer tilbage fra kampen. Under kaffen er tiden inde til at bladre fotoalbummet igennem.

Til slut samles vi alle, hvor vi startede – i gymnastiksalen – hvor Knud snakker lidt og de sidste sange synges.

Inden alle drager afsted tages der afsked med lærerne og ikke mindst med de gamle kammerater.

*Michael Christiansen,
Elevholdet 1992/93*

*Indsamlet og redigeret af
Pernille Justesen*

◆ **Avisudklip fra 18. marts 1956.**

'Det er det bedste drengehold, der har gæstet Gymnastikskolen – sagde forstanderen – og deres arbejdsform er udsædvanlig fin og formren'.

Det var med højt spændte forventninger, at lærer Kristen Gårdskjær og 18 gymnaster fra Nr. Ørslev Ungdomsskole lørdag middag satte kursen mod Gymnastikhøjskolen i Ollerup, hvor de var inviteret som gæster – og til at give opvisning for eleverne om søndagen.

Lørdagen gik med at træne lidt, en dukkert i svømmehallen og så ellers tidligt til ro for at være i form til opvisningen næste dag. Den skulle være i den store hal, og gymnastikskolens elever havde fyldt balkonen.

Store traditioner at leve op til

Der var store traditioner at leve op til ved at tage hallens gulv i besiddelse. Her havde de sidste års hold, som havde gjort Ollerups navn kendt over den ganske verden, trænet og givet opvisning. Her er det store elevhold blevet sammentrænet og afpudset.

Var de 18 drenge beklemt ved situationen, skjulte de det godt. Bevidstheden om at de kunne deres kram til punkt og prikke, var et godt rygstød. De var heller ikke nået ret langt frem i det stående program, før man mærkede, at opmærksomheden på balkonen skærpedes kendeligt – og gang på gang skyllede et hjerteligt bifald, ned over holdet fra den kyndige forsamling.

Især blev holdets sikkerhed i håndgang påskønnet. Da gymnasterne i to

afdelinger havde gået håndgang tværs over hallen, var det en præstation, der i sikkerhed overgik den, som skolens

eget elevhold havde præsteret under fælestræningen dagen

før ungdomsskolens ankomst.

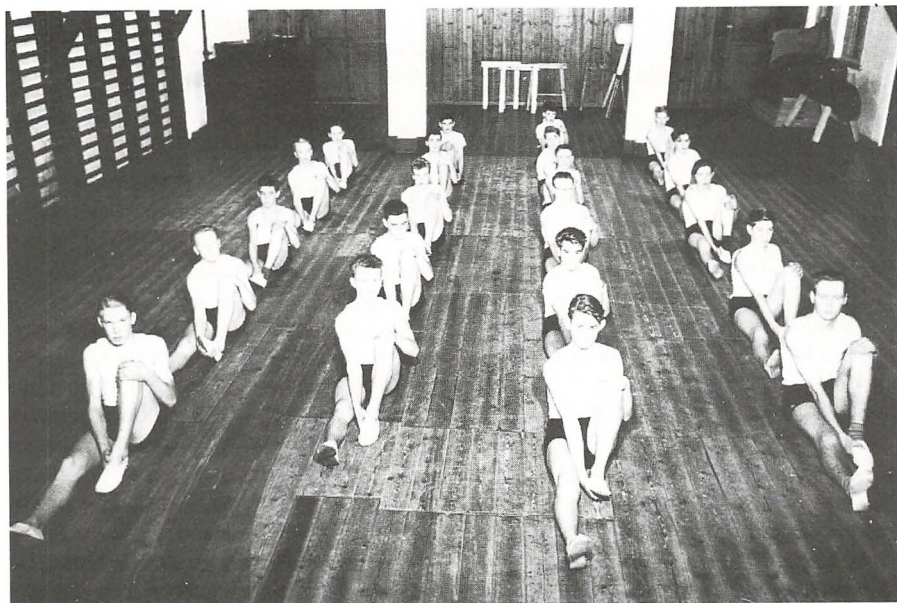
Også redskabsspringene var der det rette tempo over. I flyvende overslag var der ved at komme lidt sand i maskineriet, 2 – 3 af drengene hvirvlede over som vingeskudte fugle – men så kom 'strømmen' igen i den rette rytme. Midt i tempoet viste man også værterne, at man kunne stå stille ved at præsentere den gamle Ollerup-øvelse '6 mand på plinten' – med lederen som ankermand. Opvisningen sluttede med tigerspring i et mægtigt tempo.

Sjældent set koncentration

Midt i påstanden om at ungdommen er søvrig, var opvisningen et bevis for, at den kan vækkes. Holdet fra Nr. Ørslev Ungdomsskole viste under opvisningen en opmærksomhed og koncentration, som sjældent ses hos den aldersklasse.

Ollerups forstander på det gymnastiske område, Arne Mortensen, overværede selv opvisningen og udtalte sin uforbeholdne anerkendelse af holdet.

– 'Det er det bedste og mest gennemarbejdede drengehold, der har besøgt skolen' – sagde han. 'Holdet arbejder udsædvanligt fint og formret, og det er det, der giver virkningen og præget. Holdet har ikke noget af det slaskede, som drenge ofte har, men en bestemt trænet form, der giver dem kræfter – netop det drenge trænger til. Deres ryg- og skuldermuskulatur var

enestående fint udviklet.'

– 'Det er netop i overgangsalderen, det er så vigtigt, at den fysiske udvikling bliver harmonisk. Gymnastikken er også med til at rive dem ud af komplekser, som hører alderen til. Værdifuldt er det også, at det er i fællesskab, man yder en indsats og når et mål. Det modvirker den egoistiske tendens, som kan følge med solopræstationer. Men vi må ikke glemme, at gymnastikken kun er et middel – ikke et mål i sig selv – til at blive en dygtig samfundsborger.

Et levende monument over skaberen

Forstander Arne Mortensen sørgede for, at gæsterne fra Nr. Ørslev fik skolen at se. Han viste film for dem, fortalte dem om skolen og inviterede dem med ind i privatlejligheden og vinterhaven, som står uændret fra Niels Bukhs tid, og hvortil eleverne – som dengang – kan komme og færdes frit.

*Et næsten samtidigt drengehold
i skolen gamle gymnastiksal*

Gymnastikhøjskolens vækst er præget af de store linier, ordenen er gennemført, sløseri bliver ikke tålt, men intet blev større eller finere, end at eleverne også kunne komme der. Den imponerende skole står som et monument over dens skaber, ikke en død stenmasse, men stadig en levende institution, som indbyder dansk ungdom til dygtiggørelse.

Mættet med indtryk vendte drengene fra Nr. Ørslev Ungdomsskole tilbage til de hjemlige breddegrader. Det, de havde vist på gymnastikhøjskolen, var ikke et udtryk for den gymnastiske standard på Lolland-Falster, men et bevis for at ihærdighed fører til dygtiggørelse.

□

◆ **Elevernes mening om skolefag.**

Det kan godt være, at vi lærere synes, at de boglige fag – skolefagene – som eleverne kender fra folkeskolen, er vigtige; men det mener eleverne ikke umiddelbart er tilfældet.

Det kan også godt være, at nogle efterskolefolk synes, at undervisningen i de forskellige skolefag har et specielt efterskolepræg, der adskiller dem fra folkeskolens faglige undervisning, men heller ikke her giver eleverne os ret.

Hverdagsliv og læring i efterskolen

I marts 1995 udkom bogen 'Hverdagsliv og Læring i Efterskolen' skrevet af Ulla Ambrosius Madsen og udgivet af Foreningen af Frie Ungdoms- og Efterskoler. Bogen indeholder en kommenteret undersøgelse af den 'hverdag' og 'læring', der sker på nogle udvalgte efterskoler.

Nogle af de konklusioner, der kommer ud af undersøgelsen med hensyn til den faglige undervisning er, at den i elevernes øjne på ingen måde adskiller sig fra den undervisning, de har modtaget i folkeskolen. Endvidere er det ikke på grund af den faglige undervisning, at eleverne, hvis de selv har valgt efterskole, har fundet frem til deres efterskole. Og i det samlede udbud af aktiviteter, en efterskole tilbyder, rangerer skolefagene – i elevernes øjne – et godt stykke nede på listen over populære aktiviteter.

Skolefagenes stilling i Nørre Ørslev

Men et er jo undersøgelser fra andre skoler. På Nørre Ørslev Ungdomsskole er det nok anderledes!

Så det følgende er snak om, hvordan tre af vores elever: Anna Stentebjerg-Andersen, Trine Christoffersen og Julian Schou synes, at skolefagene er placeret på Nørre Ørslev Ungdomsskole.

Selve undervisningen synes de er meget lig den, de kender til fra folkeskolen, men der er alligevel væsentlige forskelle. Den ene er, at der er færre på holdene end i folkeskolen og læreren derfor lettere kan komme rundt til alle. Endvidere er det ikke uvæsentligt, at man har meget nemmere ved at hjælpes ad med at lave lektier, når f.eks. alle på skolen har lektier for på én gang, og man derfor bliver grebet af en slags 'lektielæsningsstemning'.

Det er også en fordel, at man kan få hjælp af lærerne om aftenen.

Flere lektier og færre timer

Lektier er i øvrigt noget, som man har mere af på Nørre Ørslev Ungdomsskole end i folkeskolen – efter Anna, Trine og Julian's mening – men til gengæld er der færre timer med skolefag på Nørre Ørslev end i folkeskolen – og derfor får vi nok flere lektier for, mener Anna.

Men det er – ifølge Trine – også vigtigt, at vi har tid til valgfag og ikke mindst liniefag, som alle tre mener er meget vigtige, så man har mulighed for at koncentrere sig om en ting i længere tid. Noget som ikke bare er at læse og skrive som i skolefagene.

Undervisningen er ikke så anderledes

Selve den måde undervisningen foregår på i skolefagene er også meget

som Trine, Anna og Julian kender den fra folkeskolen, nemlig meget lærerstyret, Trine mener, at hun nok havde meget mere indflydelse på, hvad de skulle arbejde med i folkeskolen end her på Nørre Ørslev Ungdomsskole, men hun er ikke så utilfreds, for det, der arbejdes med er spændende nok – indtil videre.

Kostskolemiljøet er dog det vigtigste

Trine, Anna og Julian kan ikke finde på nogle andre måder, hvorpå der kan undervises i de boglige fag, men de mener, at de godt kan klare den mere folkeskoleagtige boglige undervisning, når blot de kan være sammen med deres gode kammerater om den – og de så i øvrigt har liniefagene, valgfagene og de anderledes dage og uger som en slags fortynding af skolefagene.

*Interview med – fra venstre –
Trine, Julian & Anna*

For det er ikke på grund af undervisningen i skolefagene at Trine, Anna og Julian er kommet på Nørre Ørslev Ungdomsskole, men på grund af kostskolemiljøet og ikke mindst kammerat-skabet.

Hans Christiansen

♦ **Noget om anderledes læring.**

Hvert år i september måned mødes Nørre Ørslev Ungdomsskoles bestyrelse en aften med lærerne for at drøfte forskellige

spørgsmål i forbindelse med skolens daglige virke. Nedenstående er et uddrag af drøftelsen i år, hvor emnet var:

Hvad er udbyttet – bortset fra hvad der sker i timerne – af et efterskoleophold på Nørre Ørslev Ungdomsskole?

Passe og pleje venskaber for livet

Spisesalen summer af stemmer, og snakken går lystigt i grupperne af tidligere elever fra mange forskellige årgange. Det er Elevmøde- og eftermiddagskaffetid, og man kan her betragte et håndfast eksempel på, hvad man også lærer på Nørre Ørslev Ungdomsskole: At passe og pleje venskaber, der for manges vedkommende varer hele livet, og som giver et vigtigt personligt netværk.

Dette var også en af de ting, der gang på gang blev nævnt på mødet mellem lærere og bestyrelse, hvor punktet var til drøftelse. Det tætte samvær, som kostskoleformen indbyder til, giver god grobund for venskaber – ikke mindst i livet på gangene efter kl. 22.00, hvor der ofte bliver tid til en snak om, hvordan man har det på skolen eller hjemme hos forældrene. Det kan være alvorlige ting, hvor man måske bliver trøstet på grund af hjemve, eller det kan være ren råhygge med kiks og slik og snak om løst og fast. Men under alle omstændigheder situationer, hvor man har mulighed for at komme tæt ind på livet af hinanden og lære hinanden at kende på godt og ondt.

Også tidligere venskaber bliver passet og plejet, idet brevskrivning hos mange er en yndet aktivitet, og

brevuddelingen ved middagsmæden er uden tvivl dagens

højdepunkt, fordi mange dér får nyt fra deres 'tidligere liv'.

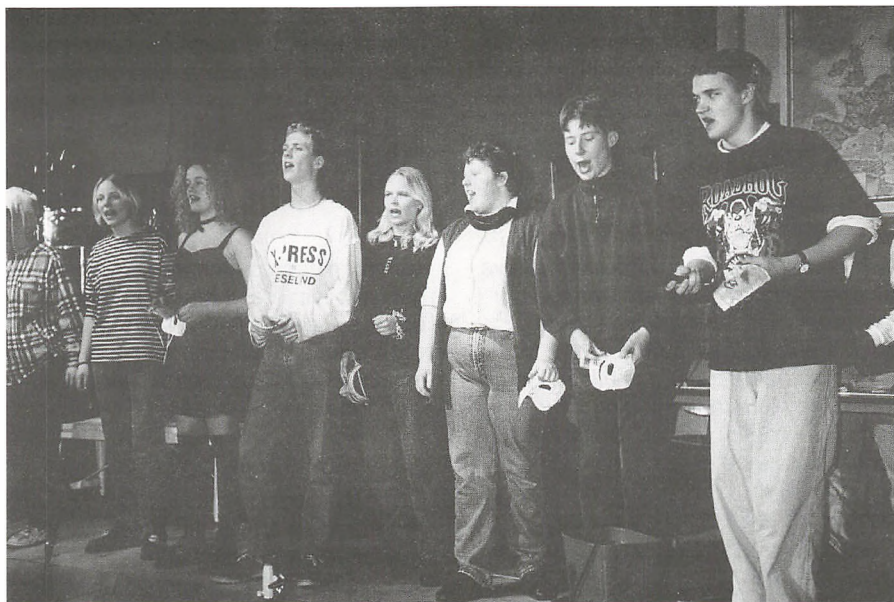
Det forpligtende samvær på skolen betyder også, at man er nødt til at tage hensyn til andre mennesker og måske indordne sig under hinanden.

Andre nøgleord fra drøftelsen var 'selvstændighed' og 'kreativitet'. Allerede den første dag, man er 'rigtig elev' en forårsdag i april, hvor man er inviteret til 'Kommende Elevers Dag' begynder man at skulle stå på egne ben. Man tilbringer her dagen helt alene med de kommende kammerater og lærere. Og 'prøvelserne' fortsætter med, at man skal ud og finde sin egen erhvervspraktikplads og selv bringe aftalerne i orden. Og topper måske den dag, man står helt alene i et fremmed hjem i Tjekkiet og skal prøve at klare sig på et fremmed sprog.

Udvikler selvstændigheden

Selvstændigheden øges også gennem diskussioner både med kammerater og lærere – diskussioner, hvor man tvinges til at tage stilling og på den måde får større tro på sig selv og på sin egen dømmekraft.

De mange forskellige arrangementer, man som elev er med til at planlægge og afvikle i årets løb, udvikler også selvstændigheden og kreativiteten. Man har mulighed for at 'sætte sit fingeraftryk' på onsdagsarrangementer, skoleweekends, vildmarksturen og ikke mindst teaterugen, hvor man også får

*Anderledes læring:
Musical 'Maskespil'*

prøvet at arbejde under pres og føle glæden ved løfte i flok, være ansvarlige over for hinanden og få et teaterstykke stablet på benene i løbet af bare 5 dage.

Den modning, der finder sted under opholdet på Nørre Ørslev Ungdomsskole, kan måske bedst beskrives som et af bestyrelsesmedlemmerne – far til to tidligere efterskoleelever – gjorde det: Hvis de inden efterskoleopholdet stødte på et problem, overlod de det meget til forældrene at klare problemet. Efter deres efterskoleophold kom de derimod selv med løsningsforslag til problemet og drøftede det med forældrene.

Åbne øjnene for verdenen omkring

En efterskole kan meget nemt blive en lukket verden, hvor livet kun leves inden for murene. Netop derfor er 'morgensangen' et vigtigt element. Radioavisen hver morgen er med til at åbne

øjnene for verden uden omkring Nørre Ørslev Ungdomsskole, og 'dagens ord' fra en af lærerne er langt fra ligegyldige, men indeholder tit vigtige spørgsmål, som lægger op til eftertanke og stillingtagen fra elevernes side.

Samværet med lærerne ud over undervisningen blev også nævnt som en vigtig ting, der giver mulighed for alt lige fra en hyggesnak over aftenteen til vigtige holdningsdannende diskussioner.

Bruddet med hjemmet og den vante hverdag er vigtigt for den personlige udvikling, men betyder også en større accept af forældrene og det, de står for. Som et bestyrelsesmedlem udtrykte det: 'Da de havde været på efterskole lærte de, at vi som forældre måske ikke er så tossede endda'.

Lene Hansen

♦ **Fra den udvidede afgangsprøve.**
Jeg synes, at det er et spændende billede, fordi det er op til tilskueren, hvordan det skal fortolkes. Jeg tror, at 'fortæ-teren' til bille- det vil 'fortælle' noget om ra- cisme, derfor har han også valgt at lave øjnene i forskellige farver. Demmed tror jeg, han vil fortælle, at vi alle er lige gode lige meget hvilken farve vi har.

Jeg tror også, billedet er blevet skabt for at vi skal åbne vores øjne for de ting, der foregår i verden. Det tror jeg, fordi, alle øjnene er åbne, og fordi de ligesom 'stirrer' på mig, som om de har noget at fortælle.

Jeg synes også billedet er lidt uhyg- geligt, fordi det får mig til at tænke: 'Hvad har jeg gjort, siden jeg skal have al den opmærksomhed?' Er det noget godt eller skidt?

Give hinanden mere opmærksomhed

Måske har kunstneren skabt billedet for at få os til at give hinanden mere op- mærksomhed, for at vi skal se på hin- anden og kommentere det vi ser, ikke bare lade det passere og tænke: 'Det vedkommer ikke mig, det er ikke mit problem'.

Jeg mener, at der er et slags fæl- leskab mellem øjnene på billedet, det er som om de er fælles om at kikke på noget uden for billedet, men deres stemning er svær at tolke.

Jeg tror, at fortolkningen af dette bil- lede er meget op til tilskuerens sinds- stemning, hvis du er glad, udtrykker øjnene glæde, hvis du er ked af det udtrykker de sorg osv.

Øjne, det er et stort emne, men for mig er øjne en 'tavs fortæller'. Tavs

fordi øjnene jo ikke direkte kan fortælle noget med ord, men når du ser et an- det menneske i øjnene, kan det blik vedkommende sender dig sige alt.

Hvis øjnene er sammen- knebne er det

som regel tegn på, at personen er me- get sur eller såret. Hvis de er meget åbne, er de spørgende, men de kan også skinne, så betyder det enten, at personen er meget glad – eller at han/hun er meget forelsket.

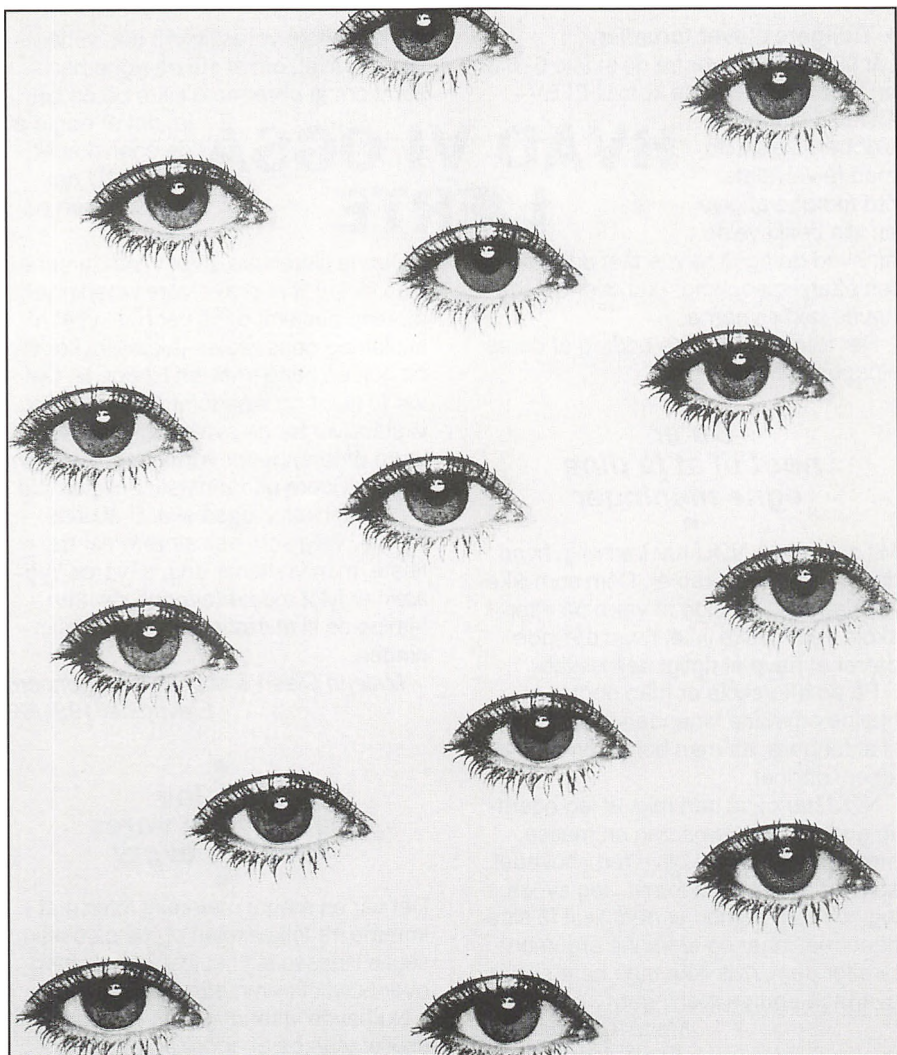
Misforstå hinandens signaler

Jeg tror, det betyder utroligt meget for vores personlighed, hvad vi ser og hvor gode vi er til at forstå andres blikke. For jo bedre vi er til at forstå, jo nemmere har vi ved ikke at misforstå hinandens signaler. Måske siger en person: 'Ja' til noget, som han/hun slet ikke har lyst til, men når man så kikker personen i øj- nene – og er god til at fortolke blikke – så kan man se, at han/hun mener 'Nej'.

Jeg tror altid menneskene har opfat- tet øjnene som et 'talerør'. De er f.eks. blevet kaldet sjælens spejl, det tror jeg egentligt er meget rigtigt. De afspejler, hvad du tænker og føler. Det er jo der- for, at dem der skal 'spille seje' har sol- briller på, for så kan du ikke se deres øjne og heller ikke den usikkerhed, de sandsynligvis gemmer.

Op gennem tiden har utallige digtere og forfattere skrevet om øjne og blikke. Der er skrevet lange kærlighedsdigte om hvor smukke og dejlige øjne ens kæreste havde. Selv i bibelen står der noget om øjne, om hvordan menne- skene ikke kan tåle at se Gud, fordi de så vil blive blinde.

Men ikke kun i bibelen snakkes der

Peter Holst Henckel: UDEN TITEL

om øjne, også den gamle Nordiske Mytologi taler om det. Her er det Odin, gudernes høvding, der giver sit ene øje til Mimer for at blive klogere, men alligevel kan han sidde i sin trone og se ud over hele verden.

Mit håb til fremtiden skal være, at vi skal se hinanden i øjnene og forstå det vi ser, og at vi så skal rette os efter det. På den måde tror jeg, vi kan undgå mange misforståelser og andre ubehagelige situationer.

Tine Folmann Christensen

♦ **Tidligere elever fortæller.**

I år fik gamle elever fra de sidste 5–6 år en lille opgave, da de kom til ELEV-MØDE i starten af oktober. De skulle med få valgte ord forsøge at give en lille beskrivelse af, hvad de også havde fået ud af deres efterskoleophold – ud over det, de havde lært i timerne.

Her følger forskellige uddrag af deres tilbagemeldinger:

■
**Du er
nødt til at få dine
egne meninger**
■

Mit ophold på NØU har lært mig, hvad rigtigt kammeratskab er. Dem som ikke har været så heldige at være på efterskole ved måske ikke, hvad det indebærer at have et rigtigt fællesskab.

På en efterskole er man nødt til at hjælpe og støtte hinanden for at få det til at fungere, da man bor sammen 24 timer i døgnet.

NØU har også lært mig, at jeg egentlig godt tør stå frem foran en masse mennesker uden at blive rød i hovedet som en overmoden tomat. Jeg synes, jeg har lært, at man er nødt til at få sine egne meninger og at kunne argumentere for dem, hvis ikke man bare skal overtage andres meninger.

*Mette Koch Jensen,
Elevholdet 1995/96*

■
**Vi ønsker os
en gang imellem
tilbage**
■

Den gode tid, vi havde sammen på NØU vil altid stå for os som det bedste

skoleår i hele vores liv. Alt det, vi har lært om livet, om at stå på egne ben – samt om at blive mere sikre på os selv, ja, det er nogle af de egenskaber, som NØU har givet os med på vejen.

Denne tilværelse, hvor vi på den ene side fik lov til at prøve vores meninger af, men bestemt også var beskyttet af skolen og dens regler, ja det ønsker vi os nok en gang imellem tilbage til. Det var jo nemt og smertefrit, især nu hvor vi står over for de svære valg, der kan være afgørende for vores fremtidige liv, såsom videre uddannelse, boligforhold samt nu, hvor vi også skal til at stifte familie. Valg som nok skræmmer de fleste, men vi mener dog, at vores 'rygsæk' er fyldt med erfaringer, der kan hjælpe os til at træffe de rigtige beslutninger.

*Malene Olsen & Maj-Britt Jorgensen,
Elevholdet 1991/92*

■
**Vi fik lov
til at udvikle vores
kreative evner**
■

Det var en meget mærkelig følelse at komme fra folkeskolen og så pludselig skulle tilpasse sig i et fællesskab med over 60 vildt fremmede mennesker.

Nu havde vi rendt rundt i 8 år, og ikke skullet tage os af andre end os selv. Pludselig blev man tvunget til at vise hensyn til andre, danse folkedans, square-dance, lanché og alle mulige andre ting bare for at få et sammenhold til at fungere.

De meget mærkværdige lærere regnede med, at vi kom til undervisningen, selvom der ikke var nogen klokke, der ringede. De sagde, vi skulle til at lære

klokken og udvise noget selvstændighed!

De snakkede også en del om ansvarsbevidsthed. Det var også derfor, vi blev sat til at gøre rent over det hele – Hver dag!

En anden god ting var, at vi kunne få lov til at udvikle vores kreative evner i musik og diverse værksteder, hvis vi ryddede op efter os. Det kaldte de frihed under ansvar.

Alt i alt må vi konkludere, at vi har udviklet os til nogle intelligente, succesrige, selvstændige, ansvarsbevidste, smukke unge mennesker. Lige til sidst: Rødbedeboffer smager ikke godt!

*Trine Bylov & Peter Hansen,
Elevholdet 1990/92*

■
**Selvrespekt
og øget tolerance
for andre**
■

Generelt kan man vel sige om efterskoler, at de i høj grad udvikler ens selvstændighed. På NØU er vi blevet tvunget til at fremsætte vores egne synspunkter, hvilket har givet én en masse selvrespekt og en øget tolerance over for andres synspunkter. Man lærte at tage hensyn, hvilket var absolut nødvendigt for at kunne udholde de mange døgn sammen med 59 andre mennesker og et værelsesliv, hvor man var tvunget til indordning og fleksibilitet i forhold til ens egne og samboens ønsker.

At lærere ikke behøver at være idioter vil sikkert overraske mange, når de træder ind i sammenholdet på NØU. Man må acceptere, at ens forældre ikke er tilstede hver gang, der sker lidt modgang, og at man derfor er nødsaget til at kaste sin tillid på andre mennesker.

Ingen tvivl om, at det man vil huske fra NØU ikke har det ringeste med

skolearbejdet at gøre. Det man vil huske er: Maden, livet efter klokken 22 og de utal af hylende grinagtige situationer, man har haft med sin sambo.

*Mette Bagge Møller & Martin Larsen,
Elevholdet 1994/95*

■
**Vi lærte
at acceptere
hinanden**
■

Der er foregået mange ting på Nørre Ørslev, som har hjulpet på ens selvtillid og selvstændighed. Man fik nogle gode kammerater, man turde stole på og være sig selv overfor. Det er blevet til mange alvorssnakke på værelserne, på vej til købmanden og under bruseren.

Alle disse snakke har været med til at lære mig at løse mine egne problemer, når de opstår og lære at tackle problemerne i opløbet. Derhjemme smækkede man måske bare med dørene og blev først god igen efter et par dages surmuleri.

Det gik ikke på efterskolen; her var det bare med at få lukket op for posen og få snakket ud om problemene. Og Gud, hvor var det dejligt bagefter, hvor man opdagede, at ingen rev hovedet af hinanden af den grund. Sådan lærte vi at acceptere hinanden.

*Else-Marie Brædder,
Elevholdet 1993/94*

■
**Forvandlingen
nyder vi stadig
godt af**
■

Da vi mødtes for første gang en aften i august 1990, var vi alle nervøse, usikre og spændte, men da vi skiltes i juni '91, var vi blevet forvandlet til selvstændige,

modne og ansvarfulde unge mennesker, og den forvandling nyder vi stadig godt af!

Det år, vi tilbragte sammen med 55 andre på NØU i 90/91, har sat sine spor på vores personlighed, og alfabetets 28 bogstaver viser blot et lille udvalg af de ord, vi associerer med vores efterskoleophold:

Ansvarlighed
Broderskab
Cirkus Jensen
Drømme
Energi
Fester
Glæde
Heimdal
Idealer
Julemøder
Kammeratskab
Livskvalitet
Modenhed
Nysgerrighed
Oplevelser
Pæretærtespisning
Qualitetssøgning
Rengøring
Socialt samvær
Tudeture
Udvikling
Viden
X-tra overskud
Ytringsfrihed
Zyret musik!
Æbler lyser grønt...
Ømhed
Åh... disse minder...

*Mette Svendsen, Irene Madsen &
Charlotte Hansen,
Elevholdet 1990/91*

*Indsamlet og redigeret af
Hanne Knudsen*

◆ Et døgn på efterskole.

Morgen, atter en dag. Det er netop det-
te år af dit liv, du lærer træthed at ken-
de. Endnu en
gang går en gen-
nemtrængende

DAGENS GANG

stemme ind til det stadigt sovende in-
dre i ens hoved. Død over Rasmus
Radiomus. Bippende alarmer, smæk-
kende døre og fodtrin falder sammen i
en stor grød af lyde, som også blander
sig med den tiltagende musik.

Til sidst SKAL man op. Det er lige så
meget de andre, som madklokken, der
driver én ud af sengen. Beretninger om
gårdsdagens aftenaktiviteter på de ad-
skilte gange summer stille, når alle de
obligatoriske gøremål er overstået.
Herefter starter dagens timer, og man
forsvinder hver til sit.

Fyldt til bristepunktet

Timerne afholdes traditionelt, men er
dog alligevel hyggelige, især dem der
holdes fælles, hvor en ivrig lærer ihær-
digt fortæller, forklarer osv., som om
han ønsker, at vores hoveder skal fyl-
des til bristepunktet med indtryk. Det
lykkes dog også ofte at proppe de fle-
ste – undtagen de sovende.

Tegning:
Jacob Orquin 1996/97

Timerne slutter, og man er atter alle
samlet. Bare det bringer glæde og
kådhed hos de fleste. Der snakkes,
grines og snak-
kes – et samvær
hvor hjernen er

helt udenfor, følelsen af at have kendt
hinanden hele tiden dukker op. Det er
simpelt hen et stort kvalmende teena-
ge-romantisk sammenhold.

Men der bliver da også tid til andet
end bare at sumpe sin tid væk. Nogle
arrangerer selv noget mere aktivt. Mu-
sikken, f.eks. Nogle samles i det dertil-
hørende lokale for at hygge sig med en
fælles hobby, og sådan finder andet
også sted dagligt – bl.a. sport.

Efter dette indtager skolen atter en
sløv behagelig rytme, og en hyggelig
aften kan begynde. Træthedens skyg-
ge har efterhånden fjernet sig fra ens
indre, så alle igen styrter forvildet rundt.
End ikke adskillelse fra halvdelen af
skolens beboere kan slutte den sygelig-
ge trang til at snakke, fortælle og lytte.

Mæt af dagens indtryk

Næh, så fortsætter livet på skolen. Stil-
le flyder folk ud rundt omkring på de
forskellige værelser, hvor det nu er da-
gens begivenheder, der er under be-
handling: Lærere, de andre elever osv.
De andre elever er især et omtalt em-
ne, som nemt udvikler sig til sladder.

Efter en tid at have snakket, diskute-
ret osv. vil fornøden som regel på det
nærmeste smide én i seng, men også
tanken om morgenen har sin virkning.

Og der ligger man så, lader dagens
indtryk svæve langsomt gennem hove-
det og får en ekstra snak med den an-
den på værelset, inden man til sidst
overmandes, nedlægges og sover...

Morgen – og atter en dag...

Ask Katzeff

Morgensang fredag 25. oktober 1996 ved Lene Hansen

Bland jer i etiske diskussioner!

Etik betyder: Læren om den gode og rigtige måde at handle på. Etikens hovedproblemer er altså: Hvad er godt og hvad er ondt? Hvilken måde at leve på er den rigtige og den bedste?

Her i landet har vi et 'Etisk Råd' – en bredt sammensat gruppe mennesker – som skaber debat og udtaler sig om etiske spørgsmål.

Eksempler på etiske spørgsmål er, om man bør holde burhøns, og om man f.eks. bør dyrke gensplejsede planter, eller om det er at blande sig for meget i naturens gang.

Andre etiske spørgsmål drejer sig især om mennesket, idet der rent teknisk næsten ikke er grænser for, hvor meget man kan 'pille' ved de menneskelige gener og på den måde blande sig i menneskets natur. Men spørgsmålet er, hvor meget man skal tillade inden for genteknologien. Andre etiske spørgsmål vedrørende mennesket er f.eks. dødskriteriet – altså om man kan erklæres død, når hjernen er holdt op med at fungere, eller om hjertet skal være holdt op med at slå. Et spørgsmål kan også være, om aktiv døds-hjælp til uhelbredeligt syge mennesker skal være tilladt.

Etisk Råd skal ikke diktere, hvad vi skal mene i forskellige sager men skabe debat, så vi alle sammen bliver klogere og mere kvalificerede til at tage stilling. Vi bør nemlig alle sammen beskæftige os med etiske spørgsmål og tage stilling – også !!

I den seneste tid har der været debat om tvillingeabort – er det rigtigt at gå ind og fjerne det ene af to tvillingefostre og lade det andet leve – eller er det et enten/eller?

I 1973 fik vi fri abort her i Danmark, og det var godt for mange helt unge piger, der var blevet gravide ved et uheld. Det var også godt for mange ældre kvinder, der i forvejen havde flere børn, og som ikke havde kræfter til at få flere.

Jeg går ind for fri abort. Men man skal ikke være blind for, at der er mange menneskelige omkostninger ved en abort. De færreste kan undgå overvejelser senere hen i livet: Var det virkelig nødvendigt? – Hvordan ville det barn være blevet? Osv... Men ikke desto mindre går jeg alligevel ind for fri abort.

Men med abort af den ene af to tvillinger synes jeg det forholder sig anderledes. Det synes jeg ikke skal være tilladt. Og når jeg så skal forklare, hvorfor jeg ikke synes, det skal være tilladt, får jeg problemer. Jeg kan nemlig ikke komme med ret mange rationelle grunde til, at jeg mener det.

Der er ingen tvivl om, at det vil være problematisk for den tvilling, der lever. Overvejelser som: Hvorfor blev det lige netop mig, der fik lov til at leve?

Det vil også være problematisk for forældrene, som senere vil overveje, om de alligevel kunne have klaret at have to? Var det rigtigt at gøre det? Og mange andre spørgsmål.

Men det er mest følelsesmæssige forklaringer på, hvorfor jeg er imod det. Og sådan er det tit med etiske spørgsmål. Det er svært at komme med rationelle forklaringer på, hvorfor man mener, som man gør. Og derfor kan det tit være svært at tage stilling i sådanne sager.

Men det er ikke ensbetydende med, at man ikke skal tage stilling. Alle har pligt til at tage stilling og blande sig i etiske diskussioner. Der er nemlig næsten ingen grænser for, hvad videnskabsmænd og forskere kan gøre for at ændre naturens gang, men det er os almindelige mennesker, der skal tage stilling til, om det skal være lovligt. Og man kan kun tage stilling, hvis der er debat om emnet.

Derfor er offentlig debat vigtig. Det kan være en debat, der starter i aviser, fjernsyn eller radio, og som måske fortsætter hjemme hos familien i dagligstuen, eller når man møder bekendte på gaden.

Lyt til hvad andre mener – bland jer i debatten – og tag selv stilling i etiske spørgsmål. Det er alles pligt!

ETIK

***Når
du lar
dit ansvar ligge,
tror
du vist,
du har det ikke.***

◆ Tale ved Velkomstmødet.

Samtidig med skoleårets start her på Nørre Ørslev Ungdomsskole denne søndag den 11. august 1996 sluttede Danmark Rundt – det meget omtalte cykelløb med alle de store cykelstjerner.

Det startede i onsdags i Frederikshavn – og efter 5 dages cykelløb på kryds og tværs af landet blev målstrengen nået her i eftermiddag på Frederiksberg ved København, hvor opløbet foregik.

Hvad vil han nu med det? – kunne I med rette sidde og tænke. Hva' i alverden har cykelløb og Danmark Rundt egentlig med efterskole og Nørre Ørslev Ungdomsskole at gøre.

Det skal jeg sige jer. Jeg vil nemlig i det følgende – her ved indgangen til vores fælles nye skoleår – tillade mig at tage udgangspunkt i netop cykelløb – og så lige så stille lade cykelløbssproget give os nogle billeder, der efter min mening passer helt fint med det, vi her i dag skal ha' startet, nemlig et nyt og ubrugt skoleår, der ligger foran os.

Løbet over alle løb

Vores eget hjemlige Danmark Rundt er jo egentlig bare et mindre løb blandt mange andre cykelløb rundt i Europa, det ved vi jo alle – ikke mindst efter denne sommer – hvor mange – mere eller mindre opslugt – har fulgt med i cykelløbenes cykelløb – cykelløbet over alle cykelløb – som jo foregår et helt andet sted, nemlig i og omkring Frankrig – ja, jeg ved godt, at I for længst har gættet, hvad jeg taler om: Tour de France.

Først nævnte jeg Danmark Rundt og

så nævnte jeg Tour de France – og I kan med rette spørge, hvad det så har med efterskole og så Nørre Ørslev

Ungdomsskole at gøre.

Jo, ser I. – Det at være elev på en af de mere end

TOUR DE FRANCE I NØRRE ØRSLEV

230 efterskoler landet over kan på mange måder godt sammenlignes med at være deltager i sådant et stort cykelløb, som f.eks. Danmark Rundt.

Det vil jeg vende tilbage til om lidt.

Det at være elev her på selveste Nørre Ørslev Ungdomsskole ville jeg så snarere tillade mig at sammenligne med at deltage i selveste Tour de France – løbet over alle løb. Nørre Ørslev ville dermed blive efterskolen over alle efterskoler.

Den bedste af de bedste

Hov, hov! Lyder det ikke lige vel blæret? – Måske, men fakta er, at det altså ikke er særligt ualmindeligt, at man som efterskoleelev – uanset hvor i landet man er på efterskole – får en tilknytning og et loyalitetsforhold af højeste karat til den efterskole, man har valgt at gå på, så man rent faktisk i alvor mener, at denne efterskole bare er den bedste af de bedste.

Og det er altså ikke noget, jeg bare har fundet på at sige sådan for helt egen regning.

Men det er jo kun godt, at de fleste får den opfattelse og det forhold til deres efterskole – og hvem ved – inden længe nok også jer 61, der her i dag starter på et helt nyt skoleår 1996/97 på Nørre Ørslev Ungdomsskole, hvilket jo i allerhøjeste grad samtidig er et helt nyt og spændende kapitel i jeres unge liv.

Jeg sagde før, at jeg ville sammen-

ligne et efterskoleophold med at være deltager i et stort cykelløb. Den tanke vil jeg nu forfølge.

Et efterskoleophold er og blir en begivenhed med store og alsidige udfordringer. Ligesom det store cykelløb består af mange etaper af forskellige sværhedsgrader, – således vil et efterskoleår også fremstå med sine små, større og helt store udfordringer.

Der er kørsel på lige vej og op og ned ad bakker – der er kørsel i sving og i kurver – der er bjerg-etaper med langsom og sej kørsel op over toppen af stejle stigninger af forskellige kategorier – med efterfølgende farefuld og hurtig nedkørsel derfra igen.

Opfordringer til føringer

Det kræver mange forskellige køreteknikker at begå sig all-round med et rimeligt udbytte i løbets forskellige fætter.

Nogle af jer mestrer sikkert både det ene og det andet – men kan dog nok blive bedre alligevel – og oven i købet måske lære nogle finesser. Det vil vi så træne med jer.

Andre af jer har sikkert noget sværere ved noget af det grundliggende i nogle af teknikkerne. Det vil vi så sørge for, at I får sat jer ordentligt ind i ved at træne det med jer.

Lige så snart løbet er sat igang, vil vi kraftigt opfordre jer enkeltvis eller i grupper til at ta' føringer og ikke bare ligge på hjul – og lade de andre gøre arbejdet.

Hvis ikke nogen gider ta' føringer, så kommer vi aldrig ordentlig ud af stedet. Så bliver det simpelt hen et meget kedeligere løb for os alle sammen. Det personlige og det fælles udbytte af opholdet her på stedet vil dermed blive for ringe, hvis der er for langt imellem at nogle af jer ryttere ta'r initiativer.

Naturligvis kan vi lærere som jeres sportsdirektører forsøge at opmuntre jer til at ta' føringer – og det kan I roligt regne med vil ske – men i sidste ende er det jo jer selv, det kommer an på.

Derfor håber vi meget, at jeres personlige formkurve er lagt sådan til rette,

Lærerne synger det nye skoleår ind ved Velkomstmødet

at den vil toppe, så snart vi er igang. Det ville vi meget ønske os – og se frem til som en mulighed. Det ville være flot.

Alt er jo ikke altid rosenrødt og frihjul ned ad bakke – måske endda uden hænder. Året igennem kan det ske, at enkelte af jer af forskellige grunde i perioder – og i visse situationer – har det mindre godt. I kan i visse situationer måske føle, at I er ved at ha' nået syregrænsen. Det kan også være, at hammeren er faldet – eller at I har mødt muren – i forbindelse med en eller anden speciel hård etape, hvor I kom til at bruge jer selv for meget ved en for hård indsats ved måske at have kørt i et for højt gear – eller måske af helt andre grunde – eller også er I bare punkteret.

Gør en ekstra indsats

Uanset hvad grunden er, så er det i sådanne situationer vigtigt, at de andre – kammeraterne – får øje på det, og gider hjælpe ved at gøre en ekstra indsats. Derfor siger jeg: Hvis nogen opdager, at der er andre, der har brug for hjælp, så trød straks til som 'hjælpe-rytter' og 'vandbærer'. Se at få hentet kammeraten op til feltet igen så ingen bliver tabt af feltet.

Vi uddeler ingen gule eller prikkede førertrøjer for vundne etaper, point eller bjerge – og hvad ved jeg, men derfor gælder det jo så alligevel om for hver enkelt af jer at forsøge at vinde jeres helt egne opfundne eller udvalgte etaper ved at turde prøve jer af på nogle områder og i nogle situationer, der måske umiddelbart kan virke svære og uoverskuelige, men som er med til at give jer nogle personlige erfaringer, der udvikler jer som mennesker.

Sæt jer nogle mål undervejs i skoleåret – og endelig ikke for små – og pas på ikke for tit at vælge for korte eller for

simple etaper uden de store udfordringer.

Ved sådanne vundne personlige etapejere vil I opleve, at I faktisk kommer til at bære en slags usynlig trøje, som så efterfølgende skal forsvares over for jer selv.

Feltet skal samarbejde

Det er meget vigtigt, at I som elevhold arbejder sammen som et hold – som et felt. I sådan et felt er der nogle ganske bestemte regler, som hver enkelt må efterleve for at opnå og for at fastholde et godt forhold til resten af rytterne i feltet.

Et godt skoleår – eller et godt cykelløb – kan ikke fungere bedst muligt – eller optimalt, som det også hedder – hvis ikke feltet arbejder sammen. Et sprængt felt gir derfor sjældent et godt og perfekt resultat, hvad enten der er tale om et cykelløb eller et skoleår på en efterskole som den her i Nørre Ørlev.

I skal hver enkelt af jer når som helst være velkomne til at stikke af fra feltet og gå i et soloudbrud, men I skal huske til en vis grad at følge den fastlagte etape-rute, så I med sikkerhed når etapens endestation.

Med andre ord er der her på stedet plads for og plads til at ta' initiativer – og alle behøver ikke hele tiden at vente på alle de andre. Men det betyder på den anden side ikke, at der så er åbnet mulighed for at enkelte eller mindre grupper så bare kan køre deres eget løb. Selvfølgelig ikke!

Alle har stærke sider

Værsgo at brillere – og lad så være med at blive fornærmet, hvis I bliver hentet – eller ædt – af hovedfeltet igen, selv om I netop kan have brugt mange kræfter i jeres forsøg på at gå selv.

*Skoleårets første band
spiller op til dans i den første uge*

Der kan være all-round-betonede ryttere imellem jer, det ved vi af gode grunde ikke endnu, men det opdager vi nok inden så længe – ellers vil de fleste af jer nok have jeres stærke sider på bestemte områder.

Nogle af jer vil vise sig at være fødte sprintere, andre vil være eminent bjergryttere eller suveræne klatrespecialister – nogle af jer vil sidde flot på cyklerne og vise et smukt og glidende tråd – andre vil på mere uskøn vis bare mase på for at komme med feltet hjem inden for en rimelig tid.

Andre af jer er sikkert specialister i nedkørsler – andre kan dag efter dag køre i et meget højt gear.

Andre igen er måske feltets glade eller morsomme rytter, der virkelig forstår at skabe en god stemning blandt tourens deltagere undervejs.

Alle har afgjort deres stærke sider. Dem skal vi ha' frem og dyrke – og så skal vi finde andre områder at arbejde

med for at I alle kan blive så alsidige som overhovedet muligt.

Det er vigtigt for den endelige placering, at I bli'r rimeligt gode både på de flade etaper og i mere bakket terræn.

Derfor vil I også snart opleve, at skoleåret netop består af et alsidigt indhold af boglige, faglige, kreative, samfundsoplysende og kulturelle elementer.

Vores fornemste opgave

Alle disse områder skal tilgodeses for at I kan blive hele og alsidige mennesker – og det er faktisk denne skoles fornemste opgave, hvis I på noget tidspunkt i løbet af skoleåret skulle være i tvivl.

Vi vil gerne udvide jeres horisont – gøre verden mere overskuelig – og dermed hjælpe til med at gøre jeres personlige valg af retning lettere i det

store virvar, der findes som muligheder.

Vi vil gerne hjælpe jer med at finde jeres kendskab til egne evner – svagheder – muligheder og lyster, for at give jer en god baggrund for jeres videre valg her i livet.

Vi vil lære jer at samarbejde. Vi vil lære jer ansvarlighed over for de opgaver I møder eller bliver præsenteret for, ansvarlighed over for andre – og ansvarlighed over for jer selv.

Vi vil gerne, at I skal få glæde ved livet – og tro på egne muligheder.

Vi vil gerne prøve at udvikle jeres nysgerrighed – jeres dømmekraft – og jeres selvstændighed.

Denne stærkt personlige udvikling er det absolut vigtigste – fagene kommer trods alt i anden række. I skulle gerne vokse som mennesker – så det ses – i løbet af dette skoleår.

Når først vores egen Nørre Ørslev-Tour er skudt igang, så kører det uden ret mange hviledage mellem etaperne de næste 10 måneder.

Alene og i fællesskab

De største oplevelser og det bedste udbytte på længere sigt får de af jer, som til stadighed arbejder roligt og støt for at holde fast på en rimelig placering i det samlede klassement – og som ikke falder uden for tidsgrænsen.

En gang imellem er der så afsat tid til en enkeltstart, hvor det meget – eller næsten helt og holdent – kommer an på jer selv og jeres egen formåen. Her kan der næsten ikke trækkes på fællesskabets muligheder for at hjælpe. Med andre ord kommer der også situationer, hvor det drejer sig om dig selv.

Ved et cykelløb skal der være et godt holdarbejde til at støtte enkeltmands-præstationerne.

Ligesom et efterskoleophold også er en oplevelse af denne kombination af

individualitet og kollektivismе.

I er hver for sig jer selv med hver jeres egen person og personlighed, men samtidig også altid en brik af det, der tilsammen gør et hold – et elevhold.

Stå sammen

Et efterskolehold er derfor ikke en samling konkurrenter og rivaler, men en gruppe unge, der prøver at hjælpe og understøtte hinanden.

I årets løb vil I lige så stille opleve det komme snigende – og pludselig er den der så – I er blevet et elevhold – og forstår fra da af at stå sammen til fælles bedste.

Jeg kan ikke love jer hverken medaljer eller store pengepræmier efter løbets slutning, eller for den sags skyld en heltemodtagelse i Tivoli – men jeg kan til gengæld love jer alle en god samlet placering gennem en uforglemmelig oplevelse alene ved det at have været med i Tour'en.

En oplevelse for livet – som man i mange år netop har benævnt indholdet af et efterskoleophold.

Jeg kan dog roligt love jer alle en plads på sejrspodiet som værdige vindere, når vi efter den sidste spurt i midten af juni når frem til målstregen for vores egen Tour de Nørre Ørslev 1996/97.

I glas og ramme

Se selv på væggen inde i spisesalen. Her hænger mange billeder af Tourholdene gennem tiderne. En ærefuld plads. Enkelte revystjerner får en fiise på gågaden i Nykøbing, en del kendte filmskuespillere får lov til at træde i den våde cement på en fiise i Hollywood, en række berømte sportsmænd får en buste stående i Hall of Fame – men alle elever på Nørre Ørslev Ungdomsskole bli'r fotograferet og hængt op på

væggen i spisesalen.

Til jer forældre er der så bare at sige, at I bliver en slags tilskuere, der må nøjes med at følge touren sådan lidt mere på afstand.

Vi kan ikke engang love direkte transmissioner – eller redigerede sam-mendrag af de enkelte etaper – og I vil få svært ved at stå ved vejkanterne langs ruten for at mærke stemningen og for at se os suse forbi. Derfor må I nøjes med daggamle referater og halv-gamle andenhåndsberetninger om og fra, hvad der skete.

Det er, hvad I må ta' til takke med – og lade jer nøjes med. Et godt råd skal I ha' med: Lad være med at gå og ven-te på at høre nyt fra eleverne gennem lange breve eller telefonopringninger med aktuelle rapporter.

Bliv ikke fornærmet

Hvis I gør det, så kan I nemt blive skuffet, – men bliv nu ikke fornærmet.

Rytterne har nemlig svært ved at finde tid til sådanne biting, når løbet er blevet givet frit. I pauserne mellem etaper har de nok at gøre med at få hvilet ud og sat sig op til næste etape.

Nej, hvis I vil høre nyt fra løbet og skoleåret, så må det i stedet være jer, der ta'r initiativet, når I mener, det er for længe siden, I har hørt noget.

Derfor denne opfordring til at ringe eller skrive – eller til helt tilfældigt at komme forbi en aften for at se og høre om, hvordan det går.

Ellers må I nøjes med week-end-referaterne hjemme, når rytterne har fået sovet ud.

Her på stedet forlanger vi ikke daglige toppræstationer af eleverne. Naturligvis kan der forekomme styrt, skader, sygdom og materielle defekter, og der skal jo året igennem køres i både sol og regn, i kulde og hede, men vi er

hjælpere parate til hvad som helst lige fra personlig rådgivning til hjælp også med det praktiske.

Gode ønsker på 'Touren'

Og så skal det da også lige med, at der under hele Touren vil være rigeligt med maddepoter for at holde rytterne igang med løbets strabadser. Alle disse hjælpeforanstaltninger skulle betyde, at ingen behøver at opgive løbet – og at ingen bli'r sat af holdet!

Så er der vel egentlig kun til slut at sige: På jeres pladser! – Færdige! – Start!

Som løbsdirektør skal jeg udtrykke alle gode ønsker om en god Tour – om et godt løb – om et godt skoleår! Velkommen til en aktiv deltagelse i skoleåret 1996/97 – hvad enten du er rytter, sportsdirektør, praktisk hjælper – eller forældrerepublikum.

Knud Brusgaard Nielsen

◆ Tidligere elev med i TV-serie.

I 1995 medvirkede jeg i optagelserne til en TV-serie på fem afsnit, der hed 'Frikvarteret'.

Den blev vist på TV2 i den bedste sendetid i løbet af foråret 1996. Jeg vil tro,

den er blevet omdiskuteret, ikke mindst på gymnasierne, men også i aviserne og, går jeg ud fra, på forskellige arbejdspladser rundt omkring i landet.

Serien handlede om folk i gymnasiealderen og var ment som et forsøg på, gennem min egen generations medium, fjernsynet, at tegne et bredt billede af de unge i Danmark anno 1995.

Serien blev optaget i kantinen på mit gamle gymnasium, Falkonergården, der ligger på Frederiksberg. Hensigten med fortrinsvis at lade handlingen udspille sig der, var at belyse det tidspunkt på dagen, hvor man i gymnasiealderen er fri for de voksnes indblanding.

I kantinen er der ingen pædagoger, ingen lærere og ingen arbejdsgivere og, vigtigst af alt, ingen forældre. Dette tidsrum er drømmenes og legens, og der bliver ofte tænkt mere her end på andre tidspunkter af dagen. Det er mit indtryk, at frirummet opfordrer folk, indirekte, til at gøre alt det, samfundet gerne ser, man gør som ung, nemlig: lever – og det fuldt ud.

Den fuldendte og præcise udsendelse

Det var naturligvis pudsigt og tildels interessant at følge et TV-hold og være vidne til deres mønster; hvordan det hele gik til, og hvilke metoder de brugte i deres søgen efter den fuldendte og præcise udsendelse.

De blev hurtigt en del af miljøet i kan-

tingen på Falkonergården, hvilket nok var nødvendigt for at kunne lave seriøst ikke-fiktivt TV. Lise Roos, der var

instruktør, stilede fra starten imod at etablere et godt forhold til os elever, og det

gjorde hun for at få en fortrolighed imellem hende og de involverede, så folk turde snakke åbent til hende, det vil sige til kameraet, der ofte virker som en hindring, når man skal fortælle om selv de mindste ting. Man ved jo, at man i virkeligheden henvender sig til et ukendt antal mennesker og ikke kun til den, man sidder overfor. Derfor vægter man sine ord indtil det øjeblik, hvor man føler sig i overensstemmelse med situationen. Derfor valgte instruktøren at tage et par prøveoptagelser, så folk kunne lære TV-holdet at kende og begynde at negligere den snurrende maskine, der fra tid til anden blev stukket op i næsen på én.

Måneden efter kørte hele cirkuset

Første gang vi mødte Lise Roos, gik hun på talerstolen til en morgensamling og forklarede, hvad hendes intentioner var.

En måned efter kørte cirkuset. Der blev sat projektører op uden for vinduerne, trukket kabler fra det ene hjørne til det andet, og længst nede i kantinen blev der indrettet en lille intim zone med et bord og stole; det var deres tilholdssted, og det var her, samtalerne fandt sted. Det næste lange stykke tid var de altid at finde der, og man kunne, hvis man havde lyst, gå ned og aftale et tidspunkt, hvor man kunne komme hen og tale med Lise Roos. Der var altså ingen sortering med hensyn til, hvem

der fik lov til at snakke med holdet, det var alle, hun var ude efter, sagde hun, og sådan kunne det også virke under optagelserne. Der var mange penge i projektet, og meget råbånd, så der var ingen begrænsninger; sorteringen henlagde de til klipningen, og her har de så valgt og vraget, hvilket, jeg synes, har skabt en skævhed ved denne serie. Lise Roos fik desværre klippet lidt for meget godt stof væk og gennem klipningen fokuseret på en ensartet gruppe. Herved har hun mistet nogle guldkorn, det ved jeg, da jeg hørte flere fortælle om deres samtaler.

Hvordan man levede uden for skolen

Ud over de optagelser, der foregik i kantinen, var der mulighed for at låne et high-8 kamera, hvilket er et lille kompakt kamera, der bruges mere og mere på TV. Dette kunne man tage med hjem, man blev faktisk opfordret til at udnytte, at de var der, så instruktø-

ren derved kunne få bedre indsigt i, hvordan man levede uden for skolen, og derfor kom det til flere skægge hjemmeoptagelser, der senere blev klippet ind i filmen.

Jeg selv blev bedt om at underbygge en diskussion, jeg havde med en anden elev om at lege, så vi tog ud på en tomt og optog en fægtekamp. Vi satte kameraet på en rulleskøjte og filmede duerne i duehøjde, vi spillede rollespil med kameraet tændt o.s.v., alt sammen meget skægt, og det blev derefter klippet ind i forbindelse med nogle udtalelser om nødvendigheden af at lege. Det var forøvrigt i et afsnit, hvor alle andre legede.

De medvirkende i udsendelsen havde det sikkert udmærket, imens optagelserne stod på, men der var en del, der ikke brød sig om situationen. Nogle holdt sig væk fra kantinen, andre dækkede bare over sig selv, men det var kun i starten. Efterhånden blev folk li-geglade: de der filmfolk var nu en del af

hverdagen og bare nogle personer, der var der som kantinedamen, nogle man kunne vælge at overse, hvis de ikke var en del af det, man havde brug for.

At folk havde fået et meget almindeligt hverdagsforhold til kameraholdet gjorde nok reaktionen mere heftig, da filmen blev vist i cirkusbygningen til forpremieren. Jeg var der ikke, men jeg hørte folks kritik dagen efter: forfærdeligt, dårligt, poppet, overfladisk, uægte, o.s.v.

Repræsentativt billede af Danmark?

Folk havde vænnet sig til tanken, og de blev virkelig overraskede over at se sig selv; men faktisk var det værre at høre folk fra andre gymnasier fortælle om deres oplevelse med 'Frikvarteret'. De fleste mente absolut ikke, at det var et repræsentativt billede af Danmark; sådan var forholdene i hvert fald ikke på deres gymnasium. De var absolut ikke overfladiske og tænkte da på meget andet end fester og kærester; på deres skoler var der ingen, der gik catwalk, og alle var lige.

Man må jo virkelig tænke: 'Hvilket socialt og humanitært samfund, vi må få, når de mange fra de andre gymnasier kommer i ledende stillinger en dag?'

Folks reaktion var meget sporadisk, den tog fat i enkelte dele af udsendelsen. De fleste af dem, jeg talte med, havde hæftet sig ved personer og enkeltstående udtalelser; de havde ikke fået det underforståede, det mellem linjerne, med.

Jeg har ofte prøvet at forklare folk, at de færreste af dem ville turde tage bladet fra munden hurtigere, end det skete på Falkonergården, og at denne 'opvarmningsperiode' desuden havde medført en del uargumenterede udsagn, en del forhastede forklaringer og en massivt intetsigende ordstrøm, og fra denne havde Lise Roos taget en hel del, og udeladt meget af essensen i folks udsagn. Hvorfor ved jeg ikke, det var hendes måde at skabe denne serie på.

En anden ting er, at man umuligt kan få den samme dybde i uddrag af lange diskussioner (ofte varede de timer), som man kan, hvis man får hele forhi-

storien, selve samtalen med og ikke bare nogle konklusioner her og der.

Her vil jeg så komme med en tanke, en lille pudsighed. Ofte når unge bliver trukket frem i medierne, bliver resultatet kritiseret af de ældre og hyldet af de unge selv; men denne gang var det, som om det hele var vendt. Anmeldere, lektorer og en masse andre kloge folk hyldede denne serie, og gav den et stort plus for at tage fat i et emne og belyse det på en måde, så man fik god indsigt i gymnasieverdenen: Et miljø, de ældre muligvis mener, at de ikke forstår.

Man bliver ofte kun halvt oplyst

I TV-udsendelser, generelt, er det ofte sådan, synes jeg, at emnene, der bliver taget op, ikke får tid nok. Diskussionerne kan ikke udvikle sig naturligt, og derved bliver man kun halvt oplyst. En anden betragtning, jeg ofte tager til mig, er den, der handler om kræsenhed og dybde.

En del mennesker lader sig spise af med mediernes halve måde at anskue tingene på; man synes tit at være oplyst nok om komplicerede emner ved et enkelt kig indenfor. Men når man igen længere tid har vænnet sig til at blive spist af med skidt og møg, irriterer det én, når det pludselig er emner, der omhandler en selv, det går ud over.

Med serien om eleverne på Falkenbergården er det klart, at andre gymnasieelever bliver sure over det halve billede, en TV-serie kan give. Man glemmer, når man kommer med sin kritik, og når man gør sig selv bedre, at det rent faktisk er den generelle tendens inden for TV.

Man vil gerne fremstå som noget bedre end de andre, og derfor må man nødvendigvis kritisere dem, og det har

man chancen til, når de kommer på TV. Det er bare lidt snyd, for de medvirken- de kan ikke forsvare sig. Selv på skolen var det, som om folk gerne ville vise, at de var klogere, end de havde lydt på TV, hvilket de sikkert også er. Derfor de mange diskussioner om den manglende kvalitet og den forfærdelige generalisering.

Ordet manipulation kom til sin ret

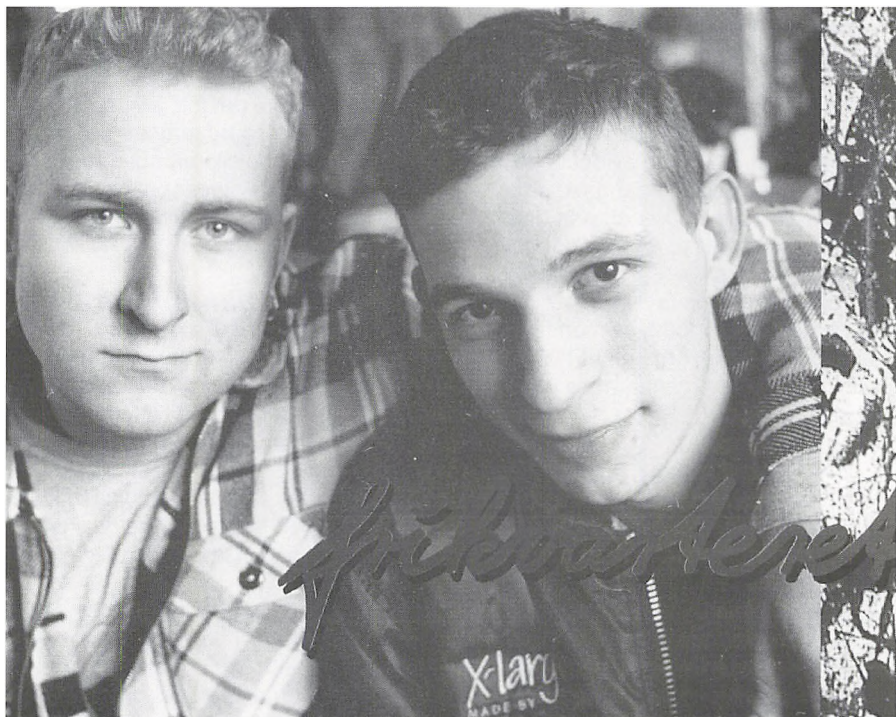
Hvis man kom til at diskutere sin egen indsats med andre, var det lidt, som om folk tænkte, at man jo altid kan komme og sige, at man faktisk sagde en masse andet, og at den ene sætning kun var et uddrag. Ordet manipulation kom til sin ret, men folk må da have vidst, hvad de gik ind til, da de satte sig foran kameraet.

Den erfaring jeg har fået i forbindelse med 'Frikvarteret', hæfter sig på min betænkelighed. Udsendelserne og hele optakten til premieren har givet mig grobund for en indre tvivl overfor TV-mediet som sandhedsvidne.

Det at folk tør stole på de programmer, der ofte er løse i deres argumentation, udelukkende på baggrund af, at det er blevet en etableret del af vores hverdag, gør mig ret bange. Mange læser ikke avis, og få deltager i debatter, høringer, foredrag og den slags. Det er synd, da man derfor nemt vil ende med en ensidig oplysning, der ofte ikke engang giver et tilstrækkeligt billede af, hvordan problemstillingen er i den konkrete sag.

En Nobelpris skaber opmærksomhed

Et eksempel på, hvad der kan ske, når folk kun følger med fra én side, er den almene medlidenhed med fx. krigs ofre i ex-Jugoslavien. Medlidenheden er

forståelig, men gad vide, om folk ville være lige så optaget af de nødrante rundt omkring i verden, hvis man hørte om bare 10 krige mere om året. Hvis man tager fat i Øst-Timor, kan man, lidt groft sagt, sige, at der skal en Nobelpris til, før folk bliver opmærksomme på Indonesiens undertrykkelse af den lille provins.

Kurdistan er også et godt eksempel. Kurdistankomiteéen og andre grupper i Danmark og det øvrige Europa har i flere år opfordret til boykot af Tyrkiet; men først i foråret 1996 kommer det ordentligt igennem i den danske presse, og først da bliver folk ordentligt oplyst om forfølgelsen og nedslagtningen af det kurdiske mindretal, som for øvrigt er den største minoritet i verden uden noget fædreland.

Verden skal anskues fra flere vinkler

Jeg vil mene, at man som borger i et demokratisk land bør være forpligtet af sin samvittighed til at deltage og anskue verden fra flere af dens mange vinkler, og det kræver, at man selv gør en indsats, og måske burde man starte med at overveje hvordan man hver især vurderer TV-udsendelser.

*Peder Frederik Jensen,
Elevholdet 1993/94*

Livets Go'morgen

Sving

Hans Christiansen

D Gm C F
Se nu står So-len op du kan se den i øst
D Gm C F C F
Bry-der frem lys-er op kik-ker ind på vor kyst
D Gm C7 F
Med et blik der gir' liv Det, det liv vi ska' le-ve

Se nu står solen op, du kan se den i øst.
Bryder frem, lyser op, kikker ind på vor kyst.
Med et blik der gi'r liv.
Det, det liv, vi ska' leve.

Det er liv, som jeg ser, under børnenes leg.
Det er det, som der sker, når du smiler til mig.
Det jeg føler gi'r liv.
Det, det liv, vi ska' leve.

Liv er rytme i sang, det er puls i min krop.
Det at stå på en strand og se solen stå op.
Det er skønt, det er liv.
Det, det liv, vi ska' leve.

Se nu står solen op, kaster lys på vor strand.
Bryder frem, lyser op, bliver mødt med en sang.
Det en sang om det liv.
Det, det liv, vi vil leve.

Hans Christiansen, 1996

◆ Pas på ensomhedens fælde.

Når jeg lidt provokerende har valgt denne overskrift til mit bidrag til Nørre Ørslev Ungdoms-

skoles Årsskrift, skyldes det først og fremmest, at der i disse år tales så meget om frihed – og da ikke mindst om den personlige frihed – men meget lidt om hvad friheden skal bruges til, ligesom der heller ikke tales ligeså højt om det ansvar, der nødvendigvis må følge med friheden, der hvor livet skal leves i fællesskab med andre mennesker.

Optaget af egen frihed

Og det skal det – det meste af tiden – for de fleste menneskers vedkommende al den stund, at de fleste af os lever i familier, har en tilknytning til arbejdsmarkedet eller – som børn og unge – er forpligtet på at modtage undervisning. Det ligger i tiden, at vi hver især er mest optaget af egen frihed. Vi hylder uahæmmet det frie valg; men ret beset har ethvert valg konsekvenser. Man kan for eksempel frit vælge at tage på efterskole. Man kan også frit vælge, hvilken skole, man vil på – eller næsten da. For her gælder den forudsætning, at skolen skal have en plads til en.

Frihed til at vælge

Når man så er kommet på skolen, er der en række valgmuligheder, der bortfalder. Man kan for eksempel ikke frit vælge, hvem man vil være på samme skole med. De andre 59 har samme ret til at være der, som man selv har. De forsvinder ikke bare, fordi man godt kunne tænke sig nogle andre kammerater. Man kan selvfølgelig iblandt kammeraterne vælge nogle, som man særligt gerne vil være sammen med; men valget er betinget af, at de også vil

være sammen med dig.

Og sådan kunne jeg blive ved. For sagen er, at det frie valg slet ikke er så

FRIHED - TIL HVAD?

frit, som man skulle tro. Vore

valg styres altid foruden af vor egen vilje også af noget uden for os selv; men fordi vi er så optaget af den personlige frihed, så bryder vi os ikke om at se den kendsgerning i øjnene. I mange tilfælde bruges friheden til at vælge fra istedet for at vælge til. For den der vælger til, vælger jo også fællesskabet; og er der noget vi ved om fællesskab, så er det, at det forpligter; og pligt er som bekendt frihedens modsætning.

Glæden ved fællesskabet

På en efterskole lærer man blandt meget andet også, at forpligtende fællesskab ikke behøver at være af det onde; men at oplevelsen af fællesskab tværtimod af mange betragtes som det vigtigste udbytte, de fik af opholdet på efterskolen; at have opdaget glæden ved at være en del af et fællesskab – at være af betydning i andres end ens egne øjne – giver en styrke og en selv-tillid, som der sagtens kan blive brug for at tære på siden hen i ens voksenalder.

Hvor jeg vil hen med alt det? Jeg vil blot gøre opmærksom på, at den, der udelukkende bruger sin frihed til at vælge fra, går i en fælde – ensomheden. Derfor er det heller ikke ligegyldigt, hvad friheden bruges til. Man må derfor også altid stille sig selv det spørgsmål: Frihed til hvad? – og så tænke det nøje igennem, inden man tager et skridt ud i den blå luft bort fra alt det håbløst gammelkendte, alt det, der binder.

Jens Lose

♦ **For 25, 50 OG 75 år siden.**

Året 1921 blev specielt for Nørre Ørslev Højskole, da der skete et forstanderskifte. Det var M. P. Schmidt,

som holdt efter 23 år. Hvorfor, er ikke helt klart, men måske et lille klip fra Årsskriftet kan belyse det.

Det er skrevet af elevforeningens formand, Peter Hansen. Netop denne forening havde stor betydning for skolen.

Det kan oplyses, at Schmidt fortsætter som lærer på skolen, bliver ansat som præst i en dengang eksisterende valgmenighed i Nr. Ørslev – og bygger huset ved siden af skolen.

Den nye forstander hedder Kristian Gregersen.

1921:

Om afskeden med forstander M.P. Schmidt

'Som det er elevforeningens medlemmer bekendt, blev der i februar sendt indbydelse til alle dens medlemmer, om at tegne sig for en sum til en gave til forstander Schmidt og hustru i anled-

ning af, at de skulle fratænde stillingen som forstander til april.

Denne gave, der blev dem overrakt ved en lille festlighed på skolen den

19. marts, var et egetræsherreværelse, der bestod af 1 spisebord, 1 sofa, 1 skrivebord og 4 stole med inskription: 'Fra elever og venner'.

Forstander Schmidt takkede på Hanne og egne vegne for gaven og for alt, og bad os til slut hilse friskolekredsen og sige den tak for den støtte, de havde været for dem der.

Derefter havde flere ordet, først præsterne Balslev og Grell. Jeg vil endnu nævne en, nemlig Hjalmer Jensen, Horreby, der i sin tale skildrede 3 rejser, han havde haft til skolen. Den første var, da han kort efter sin kones død kørte over på skolen og afleverede sin lille søn Povl til Hanne og Schmidt.

Anden rejse var, da han 3 uger senere en dag kom på besøg for at se til

1946: Time i Store Skolestue, nuværende dagligstue og halvdelen af spisesalen

'Hvem er den mand, der kommer?' – Povl – og Povl på Hannes spørgsmål: svarede: 'Det er en fremmed mand.'

Det var med triste tanker, Hjalmar Jensen kørte hjem den aften, og da bestemte han, at han aldrig vil give helt afkald på sin faderret.

Tredie gang var, da han kørte hen på skolen og meddelte, at Povl skulle gå i samme skole som sine søskende for at blive knyttet så nær til dem som muligt – og at han altså ikke måtte gå på fri-skolen.

Gennem disse 3 rejser – eller besøg – mente Hj. Jensen ligesom at have klargjort sin stilling. Han beklagede, at han af denne grund ligesom var bleven skyld i at Schmidt nu måtte bryde op som forstander.

Flere havde endnu ordet, enkelte for at sige Hj. Jensen tak for sin klargørelse af sin stilling til hjemmet der.'

1946: Årets gang, bortlodningen og fredsstenen

Det er 1946 – et år efter krigens afslutning. Skolen er nu omdannet til efterskole, og fra 1937 hedder forstanderen A. Th. Geertsen – og efterfølgende er klip fra Årsskriftet.

'Nu, da den private bilkørsel er kommet i gang igen, har vi kunnet glæde os ved større besøg på vore mødedage, især kommer elevernes forældre og pårørende mere flittigt og giver møderne et eget præg samtidig med, at forbindelsen mellem hjem og skole derved bliver mere levende, en forbindelse vi af al evne vil søge at styrke.'

'I kender alle baggrunden for den bortlodning, elevforeningen startede i forsommeren for at få reparationsfonden bragt i vejret. Med en gevinstliste, der havde en reel værdi af godt 1500

kr., fik vi lov til at sælge 6000 lodsedler à 1 kr. Disse sedler blev sendt ud til elevforeningens medlemmer, og i de følgende dage strømmede pengene ind. Det var fornøjeligt at modtage postbudet i de dage. Med mange af brevene fulgte kære breve og gode ønker. Hjertelig tak for alt i denne sag. Her ser i resultatet. Vi fik solgt 5200 lodsedler og havde et nettooverskud på godt 3500 kr. Sammen med gaverne i fjor kom reparationsfonden op på godt 5000 kr., og dermed mente vi at kunne gå igang med arbejdet.

Efter at tømren havde givet et overslag, blev et møde mellem elevforeningens formand og skolens bestyrelse afholdt for at tage endelig bestemmelse om reparation af elevværelserne. Alt så lovende ud, og vi glædede os til at installere vore vinterelever i nye omgivelser. Men ak! Det gik anderledes. En dag meddelte tømren, at han hverken havde materiale eller tid til at udføre arbejdet. Ingen bønner eller trusler hjalp. Vi måtte opgive at få noget lavet i efteråret, men gjorde det med et smerteligt suk.'

'Nogle beboere i Nr. Ørslev Sogn fattede sidste vinter den smukke tanke, at sognet burde rejse et synligt minde om den store dag 5. maj 1945, da freden og friheden oprandt for vort folk efter de tunge krigsår.

En indsamling blev foretaget over hele sognet for at få stenen rejst, og alle gav deres bidrag dertil. Der indkom godt og vel 1000 kr. En stor sten blev fundet i Lidstrup, og en plads til at rejse den på i Nr. Ørslev blev skænket af gårdejer Jørgen Karstensen, som stillede et hjørne af sin have ud mod lan-devejen til rådighed. Jeg havde den glæde at blive anmodet om et forslag til indskrift, og der kom da til at stå på stenen:

*Uår over riget randt
Fællesskabet folket bandt
Fred og frihed Danmark vandt.*

Søndag den 5. maj 1946 afsløredes stenen i overværelse af ca. 400 mennesker. Ved stenen talte jeg, og ved et efterfølgende kaffebord i Jørgen Karstensens smukt pyntede lade talte lærer Rask, Næsgaard.

1971: Udviklingstendenser i efterskolen - og nyt hus

Det er 1971 og Årets gang skrives nu af Kirsten og Knud Holm Pedersen, som tiltrådte forstanderstillingen i 1957.

'Der er en stærk tendens til at alt, hvad der foregår i vor tid på en eller anden måde skal udtrykkes håndgribeligt, tydeligt og let forståeligt. En farlig tendens.

I disse bestræbelser nedfældes ofte udviklinger i et koordinatsystem, hvor de enkelte stadier indpasses i forhold til en lodret og en vandret akse. Efterhånden vil der da fremkomme en linie eller en kurve, som udtrykker noget om udviklingens retning.

På efterskoleme kunne dette system bruges til at påvise nogle tydelige strømpile i den udvikling, der finder sted. Og systemet bruges, men kun rent ubevidst. Erfaringspunkt følger sig til erfaringspunkt og danner efterhånden en samlet linie, hvorefter de normer, man antager, dannes.

Elevernes tankegang og hele adfærd fortæller noget om den helhed, vi alle er en del af.

Dette i sig selv er grund nok til at lægge mærke til det koncentrat, der nedfældes som hovederindring, også om det hold, der var på skolen i 1970-71.'

*Freds- og frihedsstenen
ved landevejen nær skolen*

'Skolen har erhvervet endnu en lærerbolig - fru Schmidts hus. Allerede sidste år blev handlen ordnet, men det er først her i efteråret 1971, skolen har overtaget huset.

Fru Schmidt, der kan betegnes som en af skolens allerbedste venner, har meget gerne set, at skolen skulle overtage hendes hus. Dette kom også tydeligt til udtryk i de betingelser, der handledes efter.

Huset er bygget af forstander Schmidt i 1923, da denne havde fra-trådt sin stilling her på skolen.

Der har altid været en nær kontakt mellem husets beboere og skolen. Schmidt virkede således i en lang år-række som lærer ved skolen, og venskabet mellem de to naboejendomme fortsatte efter hans død.

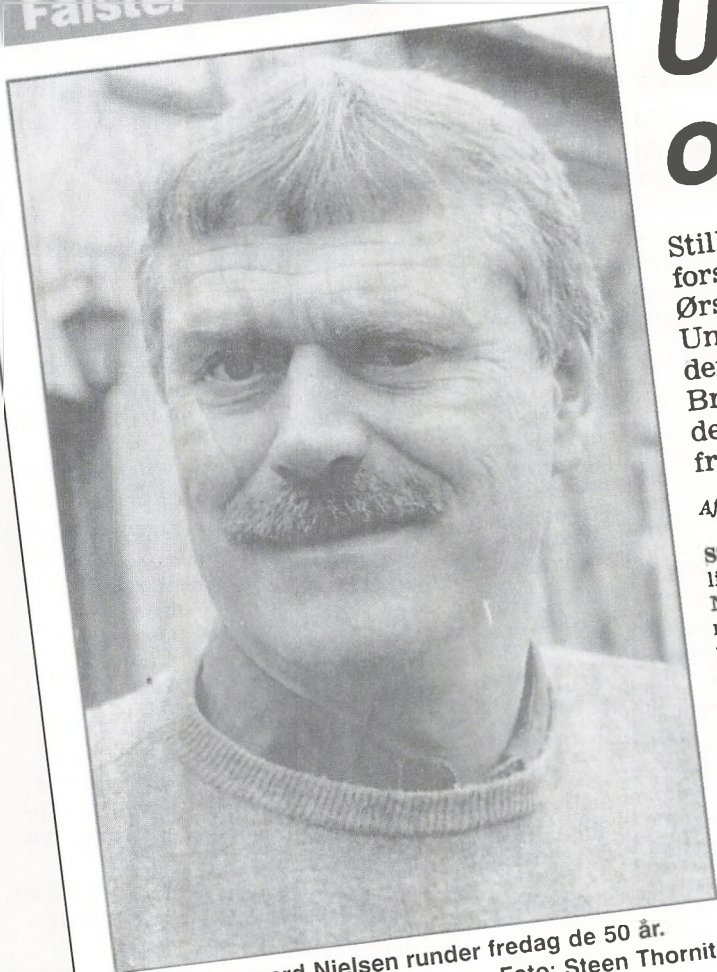
Kristine Schmidts store venlighed og legendariske hjælpsomhed banede denne vej.'

*Redigeret af
Knud Pedersen*

◆ Klip fra

Tirsdag 26. marts 1996

Falster

Knud Brusgaard Nielsen runder fredag de 50 år.
Foto: Steen Thornit.

Umulig og pri

Stillingen som
forstander på Nørre
Ørslev
Ungdomskole er
den sidste for Knud
Brusgaard Nielsen
der fylder 50 år
fredag.

Af Susanne Lose

STUBBEKØBING - Eg
lig ville Knud Brusg
Nielsen have været kor
ner. Det var han fast b
tet på, da han gik ud a
len efter realksamen
da Geodæisk Institu
tog elever ind hver ar
måtte han vente til hv
det år indtraf sig, og
lemtiden fandt han u
lærerjobbet lød spær
Knud Brusgaard
har aldrig fortrudt
slog ind på den ba
han i alle årene lig
har færdes i eftersk

at skille arbejde at liv fra hinanden

heraf de ni senste år som
stander på Nørre Ørslev
ungdomsskole.

Her bor familien så klos
af skolen som overhove-
t muligt. Idet dagligstuen
er fælles væg med skolens
køkken.

- Så hvis der bliver rumlet
for højlydt med potter og
pander, sætter jeg et stykke
musik på, og spiller så tilpas
højt, at vi ikke kan høre ly-
den fra køkkenet, siger
Knud Brusgaard Nielsen,
der stortrives med at være
på ungdomsskolen.

- Et liv som det, jeg lever
med familien, er integreret
med skolen hele døgnet
rundt, og jeg ville ikke bytte
med en villa 50 meter væk
fra skolen. Det er selvfølge-
lig på godt og ondt, vi lever
sådan. Men alvorligt talt. Så
er skolen min hobby.

Skolen har blandt andet
ingen telefonsvarer, så for-
standerens job er også at ta-
ge telefonen, når den af en

eller anden grund ringer
lørdag morgen.

- Hvis ikke hele familien
er indstillet på at leve så tæt
med eleverne og skolen, kan
det ikke lade sig gøre at ar-
bejde på en efterskole, me-
ner fredagens fødselsar.

Hans hustru Lise er hus-
holdningsleder på skolen, og
parrets to børn, der nu er
flyttet hjemmefra, er stort
set født ind i efterskolemil-
jøet

Gennem de sidste 22 år
har Knud Brusgaard Nielsen
været med i bestyrelsen i
Foreningen af frie ung-
doms- og efterskoler, og de
seneste 11 som formand.

- Men i starten af denne
måned gik jeg af som for-
mand. Primært fordi jeg sym-
nes, at jeg har taget min
tørn, og fordi jeg gerne ville
gå, mens jeg var glad for ar-
bejdet. Formanden vælges
for tre år, og det var lidt
svært at overskue.

- Det har allerede betydet,

at jeg har fået en anden
holdning til tingene. Nor-
malt var jeg den, der først
kendte til tingene, og var jeg
stadig formand, ville jeg
være dybt involveret i sagen
omkring Tvind-skolerne.
Nu kan jeg »nøjes« med at
læse om det i aviserne, og er
ikke den, der skal tage af-
fære.

Nørre Ørslev Ungdoms-
skole har sit rodfæste i lo-
kalbefolkning, og det sam-
men har Knud Brusgaard
Nielsen.

- Jeg har det utroligt godt
med egnen hernede. Jeg er
født i Nordsjælland, men
der er intet, der binder mig
der til. Så jeg bliver hernede
resten af min levetid. Også
efter jeg er stoppet på sko-
len her. Jeg kalder det for
noget vrøvl, når folk siger,
at Falster ligger langt væk.
Forstanderens fødselsdag
fejres med åbent hus med
morgenmad/kaffe på skolen
i tidsrummet 9-11.

◆ **Fra skolens daglige virke.**

Årets gang vedrørende skoleåret 1995/96 starter lang tid forud, når planlægningen af skoleårets aktiviteter af-
tales – og ikke mindst, når det kommende elevhold mødes på 'Kommende Elevers Dag' – det meste af en lørdag i april måned.

På baggrund af elevernes tilbagemeldinger om valg af visse af fagene planlægges holdene og den efterfølgende fordeling mellem lærerne kan foretages.

AUGUST: Så er det alvor!

Som altid har skolens samlede personale været på stikkerne en uge før skoleårets start. Lærerne for at drøfte og planlægge en mængde pædagogiske og praktiske forhold udi mange detaljer – og det praktiske personale for at gøre skolen tip-top i orden.

På den praktiske front kom Vivi Frederiksen til os som køkkenlederassistent – og på lærerside skete der den udskiftning, at vi sagde farvel til Dorrit Keller, som efter 9 års ansættelse valgte at skifte til Teknisk Skole i Nakskov. Til gengæld kunne vi så beholde Anne Pedersen i hendes sted – og efter 1 års orlov vendte Pernille Justesen heldigvis hjem igen.

Det gav os en slags flyvende start, da der så var meget, vi ikke behøvede at vende og dreje imellem os.

Efter en uges internt arbejde drog det samlede personale med familier – traditionen tro – på en hemmelig tur ud i det blå den allersidste dag inden elevernes ankomst.

I løbet af week-enden 12. og 13. august ankom først de 8 genganger-elever og derefter alle de andre.

Søndag aften efter Velkomstmødet tog forældrene hjem – og så var det ellers alvor. Skolestartugen blev præ-senteret og var som sådan allerede igang. På mange måder ligner den sig selv år

efter år, men alligevel sker der en række ændringer som følge af nye idéer og den almindelige udvikling.

Efter placering på hold – og efter valg af diverse valgfag – får hver elev sidst på ugen sit skema for det første halve skoleår.

Eleverne er fordelt på Liniefagene Musik, Billedkunst, Medie og Idræt – og blandt Valgfagene findes Aerobic, Badminton, Tekstilverksted, Skind/læder, Rytmask Sammenspil, Smykker, Springgymnastik, Rytmask Kor, Ung Mad og Træværksted – sammen med de forskellige obligatoriske Fællesfag.

Årets første Onsdagsarrangement var aftenbesøg i lærerhjemmene. Inden skoleårets slutning vil alle eleverne have været rundt på besøg hos alle lærere.

Inden månedens udgang havde Pernilles Onsdagsgruppe inviteret til en aften med dramatiske optrin, hvor forskellige grupper hver skulle give deres version af 'Klods Hans'.

Vi konstaterede med stor glæde, at der allerede fra skoleårets start var stor interesse for at være her i week-enderne.

SEPTEMBER:

Gamle elever på besøg!

Årets første Skole week-end foregik i starten af måneden planlagt og afviklet af Dorthes og Knud P's Onsdagsgruppe.

Efter afslutningen af den første måned kunne eleverne vælge at flytte væ-

relser – og det var der så en del, der valgte.

Sidste års elevhold havde fået at vide, at de først måtte besøge deres gamle skole igen efter en måneds tid, for at det nye hold kunne nå at finde sig til rette. På dato – en hverdagsaften – ankom så hele det gamle elevhold på nær nogle enkelte. For en enkelt aften 'ejede' de så skolen igen, mens det nye elevhold så til – og glædede sig til, at de kunne få skolen for sig selv igen.

Selvom de gamle elever er meget kåde sådan en aften, så er de nu meget rare at møde igen.

Vores eget Melodi Grand Prix blev med stor succes afviklet som et play-back-show arrangeret af Jans Onsdagsgruppe.

Skolens bestyrelse holdt ordinært bestyrelsesmøde efter en ekstraordinær generalforsamling, hvor skolens nye vedtægter blev endeligt vedtaget – og efterfølgende var alle skolens lærere inviteret til en årlig fælles drøftelse med hele bestyrelsen. Årets emne var skolefagenes indhold, placering og

organisation på Nørre Ørslev Ungdomsskole på baggrund af et uddrag af bogen 'Hverdagsliv og læring i efterskolen' – og dertil småoplæg fra lærerne i de forskellige skolefag.

Den sidste søndag i måneden var det Efterskolernes Dag, hvor alle eleverne var værter for 181 gæster, hvoraf en del var fra det kommende elevhold.

OKTOBER:

Alt andet end hverdag!

Måneden startede med en Temadag, hvor vi alle forberedte et underholdningsindslag til Elevmøde og Forældremøde. Temaet var 'Ud i det blå' – og bestod af solosange, monologer, danse og fællessange, hvor alle elever og lærere var kor.

Elevmødet blev gennemført med god tilslutning. Resultatet af den obligatoriske fodboldkamp mellem nye og gamle elever har vi heldigvis glemt, men næste år...!

Forstanderen overraskes med skjold og jubilæumssang

Inden dagen var omme opførte lærerne – med stor succes hos publikum – en komisk opera om 'Sigurd og Rosamunde'.

Forældremødet dagen efter bestod af samtaler mellem elev, forældre og Onsdagsgruppelærer på baggrund af indsamlede oplysninger fra de forskellige faglærere. Temashowet blev vist endnu engang – og der blev også berettet om den gode temperatur på elevholdet – og om skoleåret netop nu.

Samme aften drog vi alle til Tjekkiet, hvor vi næste morgen ankom til vores egen venskabsby Zatec. Efter velkomst og rundvisning på skolen tog alle eleverne med deres helt egen værtstykke hjem på privat indkvartering.

Vi mødtes alle næste formiddag for at besøge borgen Krivoklat i nærheden – og ved hjemkomsten til Zatec var vi alle inviteret til reception på byens rådhus. Her blev vi modtaget af byens nye borgmester, som vi kendte som skolens tidligere leder.

Efter farvel-underholdning og afskedsord drog vi videre til Prag, hvor vi boede på hotel og gik på opdagelse i denne gyldne stad.

Lørdag morgen var vi hjemme igen efter en vellykket tur – og så var det tid for efterårsferie!

Ved et Onsdagsarrangement havde vi besøg af 'Sex-informisterne', som er unge, der gennem Storstrøms Amt taler rundt og oplyser andre unge om sex, kærlighed, følelser, abort, prævention og AIDS. En god og utraditionel aften.

Den første week-end efter ferien var det igen tid for Skole week-end – arrangeret af Annes og Jans Onsdagsgrupper. Indlagt i denne week-end var der Sogndag i Systofte kirke og bag efter her på skolen. Eleverne deltog begge steder – og her på skolen medvirkede de med et par af numrene fra

Temashowet.

På månedens sidste dag var vi alle i Nykøbing Teater for at se turnéforestillingen 'Først bli'r man født' af Line Knutzon. Moderne dansk dramatik, som desværre var lidt for utilgængeligt for mange.

NOVEMBER:

Overrasket jubilar

Den første morgen i den nye måned startede helt normalt med Morgensang, men efter Radioavis og den første sang blev alle 'bortført' til musiklokalet, hvor et band stod parat til at spille til en lejlighedssang, der var skrevet i anledning af forstanderens 25 års jubilæum som efterskolemand. Et flot og overraskende initiativ.

Uge 46 var igen i år afsat til Erhvervspraktik med udgangspunkt fra skolen. Lærerne brugte ugens dage til lærermøder, pædagogisk dag sammen med andre efterskolefolk fra Sjælland – og så fik alle eleverne også besøg af en af os på praktikstedet. Vejret drillede meget, men der var igen stor tilfredshed med ugen.

Musiklinieholdet havde en formiddag inviteret 320 børnehavebørn og deres pædagoger til en gang BørnehavRock i gymnastiksalen.

Inden månedens udgang blev der holdt bestyrelsesmøde, og på dette møde blev det besluttet at igangsætte en totalmodernisering af både pigernes og drengenes toiletter og baderum i løbet af indeværende skoleår.

DECEMBER:

I julelampens skær

Månedens første week-end var en Skole week-end arrangeret af Pemille's og Hans' Onsdagsgrupper.

Mens eleverne om fredagen denne week-end var med i en NØU-udgave

af 'Husk Lige Tandbørsten', hvor man enten kunne vinde en pølsevognsmiddag eller et Restaurant Konya-besøg – var vi andre til 30-års jubilæumssammen hos Knud P.

Vi havde Temadag for at forberede Julemødet, hvor årets juletaler var domprovst Holger Jepsen fra Maribo. Som noget ganske nyt var der et indslag med et Big-Band af nuværende og tidligere elever, som under ledelse af Hans spillede nogle numre.

En fredag eftermiddag og aften havde lærerne aftalt et fælles møde med lærerne fra Haarslev Efterskole, hvor vi med stort udbytte drøftede efterskoleforhold af fælles interesse.

En formiddag – helt op under jul – var vi alle inviteret i teater for at se Real-skolen spille 'Barselsstuen'.

Dagen før juleferien havde vi afgangsprøve for Jans fysik/kemi-hold – og samme aften havde vi vores interne

Alle på scenen ved Julemødet, hvor der synges et Julemedley

julefest med middag, sange, juletræ, lege, julehistorie og discodans.

Den sidste dag var vi i Nørre Ørslev kirke, hvor et udvalg af elever og sognets præst, Tom Friis, havde tilrettelagt en julegudstjeneste med elevmedvirken.

Så var det juleferie, men personale og bestyrelse nåede også at ønske hinanden en god jul samme aften ved en sammenkomst.

JANUAR:

I projektopgavens tegn

Det nye år startede med nye Liniefag, nye Valgfag og et helt nyt skema. Eleverne delte sig på Liniefagene Teater, Friluftsliv, Træ/Metal, Tekstil og Musik. Derudover kunne de vælge mellem bl.a. følgende Valgfag: Volley-

ball, Rytmisk Sammenspil, Aerobic, Ung Mad, Rytmisk Gymnastik, Springgymnastik, Rytmisk Kor, Billedkunst, Medieværksted og Sjakket.

Årets eneste omgang Terminsprøver blev nået kort efter nytår – og den første week-end var en Skole week-end arrangeret af Lise og Knud B med Onsdagsgruppe. Her var der bl.a. rejseforedrag fra en tur gennem Sahara og en familietur gennem Mexico.

3 hele dage med mellemrum var afsat til elevernes eget arbejde med årets Projekt opgave, som så blev fremlagt på månedens sidste dag. Overemnet var 'Natur' – og ud fra dette emne besluttede eleverne sig så 2 og 2 for et underemne, som efterfølgende skulle godkendes.

Der kan læses meget mere om Projekt opgaven 1995/96 under Forstanderens beretning et andet sted i Årskriftet.

Sidst på måneden havde vi inviteret til endnu en omgang elev/forældre/lærersamtaler. Her kunne vi så også

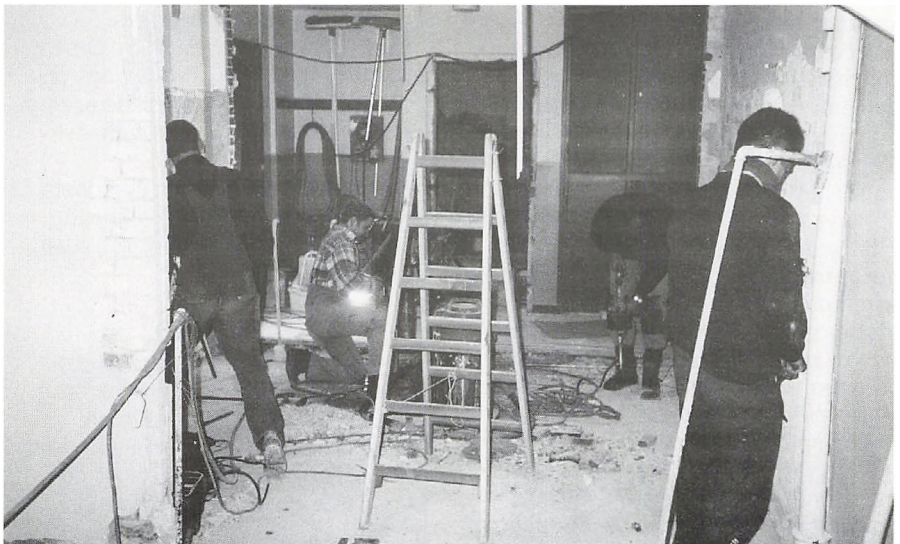
fortælle, hvordan vi bedømte de enkelte elevers muligheder i forhold til fremtidig uddannelse.

I forbindelse med elevernes almindelige personlige fremtidsforberedelse var vi en formiddag på besøg på forskellige ungdomsuddannelser i Nykøbing.

Et af månedens Onsdagsarrangementer var et besøg på skolen – arrangeret af Lenes Onsdagsgruppe – af 2 tidligere narkomaner, der på en god måde fortalte deres livshistorier videre til eleverne.

Ved månedsskiftet skete der en større udskiftning i køkkenet. Benja valgte at skifte til køkkenet på et kursuscenter meget nærmere sin bopæl ved Rønne – og Jane fik et andet arbejde med et højere ugentligt timetal. I deres sted blev Gitte Andersen og Anette Bonde ansat – og dertil Karin Larsen i et såkaldt puljejob med statstilskud.

Elevbaderummene er flået fra hinanden

FEBRUAR:

Teateruge med Maskespil

I løbet af månedens første uge blev der afholdt licitation på moderniseringen af elevernes toiletter og baderum. Prisen blev noget højere end beregnet, men efter enkelte besparelser blev det besluttet alligevel at gennemføre hele projektet som planlagt.

Emnet for årets Aftenhøjskole var 'Vejen til Titicaca', hvor efterskolelærer og globetrotter Hans Erik Rasmussen viste billeder og fortalte om sine rejser i Andesbjergene.

Samtidig med starten af vinterferien – og vinteren! – begyndte moderniseringen af elevernes toiletter og baderum.

Budgettet var på mere end 1 mill. kr. og byggeperioden var aftalt strammet til bare 9 uger. Først blev alt indmad og gulve fjernet fra de eksisterende baderum i vinterferien – og derefter startede selve opbygningen og indretningen, mens skolen ellers gik sin gang.

Eleverne klarede sig med nødtørftige erstatninger i kælder og i lejet container i gården. På trods af vejrets drillerier blev det klart meget flot af eleverne.

I ugen efter vinterferien havde vi teateruge, hvor der blev øvet på musicalen 'Maskespil'. Der var åben generalprøve torsdag aften med et alt for lille antal tilskuere – og 'rigtige' forestillinger om fredagen for egnens skoler og om lørdagen for forældrene i forbindelse med Forældredagen.

På Forældredagen startede forældrene med at drikke formiddagskaffe på værelserne, derefter var der foredrag for alle af psykologen Marcel Spielman, stort ta'-selv-bord – og så teater med efterfølgende kaffe. En hyggelig dag – uden aftalte samtaler – men dog med så meget tid undervejs, at forældre kunne gribe fat i os, hvis de ønskede at drøfte elevforhold.

MARTS:

Tid for opvisninger

Denne måneds første week-end er traditionelt efterskolefolkets Årsmødetid på Hotel Nyborg Strand, hvor omkring 1000 er samlet til møder, foredrag, underholdning og samvær – arrangeret af Foreningen af Frie Ungdoms- og Efterskoler.

Dette år var lidt specielt, da denne skoles forstander efter 21 år i bestyrelsen – heraf 11 som landsformand – havde besluttet sig for at stoppe med foreningsarbejdet. Det kom ikke til at gå stille af. Der blev holdt flotte taler af bestyrelseskolleger og undervisningsminister, der blev afsunget en til lejligheden skrevet vekselsang – og der blev givet flotte gaver, nemlig tegninger og en tur til Lapland med alt betalt for den afgående formand og hans bedre halvdel. Turen blev afviklet i begyndelsen af sommerferien – og var en stor oplevelse for os begge.

Hjemme på skolen igen havde vi besøg af Gary Snider, der gav endnu en koncert for os selv og alle andre interesserede.

Skolens gymnastikhold gav opvisninger ved det lokale arrangement og ved amtets arrangement – og dertil en ekstraopvisning med en del af programmet ved et stort gymnastikshow 'Gymnastikkens Vindue' midt i Hannes og Lenes Skole week-end, hvor resten af week-endens elever så var med som tilskuere.

Forårsmødet sammen med Kirkeligt Samfund havde besøg af højskoleforstander Erik Lindsø fra Rønshoved Højskole, der talte om 'Med walkman på lidt endnu' – et portræt af ungdommen fra oprør til stilstand.

Bestyrelsen havde møde, hvor bl.a. skolens regnskab blev gennemgået af skolens revisor.

af en gruppe af vores elever – og hvor der blev holdt taler og udvekslet gaver.

En god uge, som heldigvis blev meget bedre end en gruppe kritiske elever havde forestillet sig.

Samme måned var der senere Linie-dag, premiere på Teaterholdets eget stykke 'Rapinitus', tur til Gunslevholm Idræts efterskole for at se musicalen 'Dirty Dancing', Jubilarsammenkomst for 25–40 og 50 års jubilarer, en dag for det kommende elevhold – og årets skolefotografering til det fælles foto af hele elevholdet.

MAJ:

Munkedammen kalder

På månedens første tirsdag havde vi inviteret til en alsidig Forårskoncert. Programmet bestod af såvel bands fra fagene og undervisningen som af fritidsbands. En god aften med stort fremmøde.

Så var tiden kommet for de skriftlige prøver, der som sædvanligt blev afviklet i god ro og orden.

Igennem længere tid havde et udvalg af lærere og elever arbejdet med at planlægge årets Vildmarkstur til Munkedamspladsen. Turen kunne ta' sin begyndelse en mandag morgen netop som en dagsregn satte ind. Never mind! Alle begav sig alligevel afsted for at cykle mindst halvdelen af de næsten 90 km.

Ved ankomsten til lejrpladsen var alle mere døde end levende – og opsætning af telte og indretning af lejrplads måtte desværre ske i øsende regnvej.

Det meste af ugen var det dog rimeligt godt vejr, bortset fra den sidste dag, hvor det igen regnede, da vi skulle ta' lejren ned.

På trods af vejret var det en god og spændende Vildmarkslejtur med delvis nye aktiviteter. I 3 forskellige hold var vi bl.a. alle en tur til Sorø på cykel. Dels

for at gå på undersøgelse i byen – men også for at besøge et elevhjem, nemlig hos Niels Henriksen, hvor vi havde base – og hvor vi spiste vores medbragte frokost. Dertil serverede Niels' mor, Marianne, både kaffe og is.

Efter hjemkomsten var det Pinse – og få dage efter startede de mundtlige prøver med besøg af en beskikket censor i udvidet engelsk til Dorthes 2 hold.

Sådan gik det slag i slag i 7 dage i træk. Sideløbende var der så dagligt anderledes aktiviteter for de af eleverne, der ikke var til prøve den pågældende dag. Der blev bl.a. spillet tennis, golf og løbet o-løb – og så blev det lige pludselig årets sidste måned.

JUNI:

De ultimative tider

På månedens første dag var der besøg af 8 russiske gæster, som Anne og week-endens elever tog imod.

Som noget helt nyt var alle til Grundlovs-møde på Næsgaard Agerbrugs-skole i det fineste sommervejr, hvor der bl.a. var taler og gymnastikopvisning af DGIs Brasilienshold, hvor lærer Anne Pedersen er en af deltagerne.

Efter de sidste mundtlige prøver var der stadig en uges tid tilbage af skoleåret. Denne sidste uge forsøges gjort så afvekslende som muligt – og blandt valgmulighederne er der altid nogle aktiviteter, der peger hen imod selve afslutningen med revy, band, skolefor-skønnelse og meget andet.

Samtidig er der tid til hyggestund hos Onsdagsgruppelærerne, tur ud i det blå – i år til Møns Klint – rengøring af skolen, pakning og rengøring af eget værelse – inden det bli'r tid for vores egen afslutningsfest til den lyse morgen med et stort og broget program – tilrettelagt af en gruppe elever og lærere.

Politibetjentenes solosang ved teaterforestillingen 'Maskespil'

Sidst på måneden blev der holdt åbent hus i anledning af forstanderens runde fødselsdag. I løbet af formiddagen kom der tidligere elever, naboer, forretningsforbindelser og andre og ønskede til lykke – og eleverne havde skrevet sang og gav flotte gaver.

APRIL:

Tjekkere på genbesøg

Hans' Onsdagsgruppe havde arrangeret koncert med Nykøbing F. Musikskoles Big-Band, der gav en flot koncert.

Fredag den 12. april blev de nye elevbaderum indviet som start på ugens Fredagstime. Heldigvis var de færdige til tiden, for allerede om mandagen kom tjekkerne!

Håndværkerne var inviteret til frokost samme dag som tak for veludført arbejde. Baderummene fremstår nu i en meget gedigen udførelse, og skulle på den måde skulle være fremtidssikrede og yderst holdbare mange år frem.

Ved tjekernes ankomst havde vi et velkomstarrangement i gymnastiksalen efterfulgt af rundvisning i små hold. Senere samme dag tog halvdelen af gæsterne med halvdelen af vores elever hjem til privatbesøg i halvdelen af ugen. Midt på ugen blev der så skiftet.

Mens tjekkerne boede her på skolen, viste vi dem egnen og Østersøen, handelsskolen i Nykøbing, Nykøbing by, var på tur til København – og havde fest med spisning, underholdning og dans.

Fredag aften var alle samlet her på skolen til det helt store afskedsarrangement, hvor der blev spillet rockmusik

Et forårsbillede af elevhold og personale

Fra programmet kan nævnes velkomstdrinks, en 3 retters menu, Årstale, Prisuddeling, Røskva-tale, Revy, Årets Bands Live - krydret af skoleårets mest populære fællessange og lidt småsnøft i krogene.

Morgenen efter blev lærerne - som sædvanligt - hentet, udklædt og bragt til sportspladsen, hvor forskellige 'lege' ventede - inden alle endelig måtte få morgenmad. Her blev årets elevholds-billede højtideligt hængt op ved siden af de 41 andre billeder på væggen i spisesalen.

Så var det pakketid og tid for værelsesrengøringen - inden vi havde årsafslutning med forældre i gymnastiksalen som punktum for skoleåret 1995/96.

Her blev der sunget, spillet musik af elever, uddelt efterskolebeviser m.v., holdt årstale af elev Troels Jørgensen, givet et par ord med på vejen af skolens formand, Verner Brædder og af Knud B - og som et sidste farvel og på gensyn sang lærernes kor.

Ved kaffebordene i haven blev der så sagt farvel og tak for i år - og langt om længe tog den sidste elev fra skolen.

Det endelige farvel imellem eleverne kunne godt vente til næste dag, da de alle skulle mødes til deres egen afslutningsfest.

Efter et langt lærermøde et par dage efter kunne vi se tilbage på et godt skoleår 1995/96 på Nørre Ørslev Ungdomsskole. 12 af eleverne skulle vende tilbage til endnu et skoleår sammen med os andre, mens lærer Dorthe Hansen skulle have orlov et år for at prøve at være folkeskolelærer.

I håbet om, at alle fik oplevelser og lærdom for livet på Sydhavsøernes ældste efterskole, sendes elevholdet 1995/96 hermed en hilsen fra jeres gamle skole og dens ansatte.

Hvis I indbetaler 45 kr. på vedlagte girokort vil I også modtage Årskriftet til næste år.

I stort og småt har dette været Årskroniken om livet på Nørre Ørslev Ungdomsskole.

Lise & Knud Brusgaard Nielsen

Årstale

**'At vove
er at turde miste fodfæste en stund.
Ikke at vove
er at miste livet.'**

Dette lille citat af Søren Kirkegaard siger meget om det at gå på efterskole. Man må stå frem og turde være sig selv uden at tænke på, hvad andre tænker om én. Det har vi alle sammen haft mulighed for at lære i dette år på Nørre Ørslev Ungdomsskole. Vi har alle skullet turde. Det f.eks at stå frem i fællestimerne har da været noget af en udfordring for mange af os.

Noget, man også får prøvet af, er grænser. Det at leve sammen 24 timer i døgnet over en periode på 10 måneder må betegnes som noget grænseoverskridende. Grænser fik vi også krydset ved vores tur til Tjekkiet – både fysiske og psykiske grænser. Bl.a. ved den private indkvartering og den anderledes kultur, vi skulle lære at kende. Her hjemme på skolen har vi også afprøvet hinandens grænser og har fundet vores egne. Det er helt klart guld værd i dagens Danmark.

Da vi kom til Nørre Ørslev Ungdomsskole, bar vi næsten alle masker, men vi indså hurtigt, det var for besværligt og smed dem. Det har vi også udtrykt ved 'Maskespil', som vi alle husker og tog aktivt del i. Maskerne er faldet for fællesskabet og sammenholdet. Vi husker alle da Esben 'kom Esben' – og Martin tog hans plads.

Fællesskabet og sammenholdet kan ikke undgå at blive enormt stort. Vi føler alle, at vi har haft en stor rolle og har været med til at styrke fællesskabet ved et stort ansvar for hinanden og tingene, vi har lavet i fællesskab. Bl.a. har vi mærket fællesskabet ved de mange fællesarrangementer og de utallige aftener på værelserne. Vi må heller ikke glemme den regnfulde, men – når man får tingene på afstand – ellers udmærkede Vildmarkstur.

Ej heller at forglemme vor første uge, som vi vist alle husker. Vores tur til Sadelmagerrenden resulterede i mange kærstepar. Vi har til dags dato haft 56 kærstepar eleverne imellem her på Nørre Ørslev Ungdomsskole. Året på NØU har givet os en større ansvarsfølelse. Vi er blevet mere modne og selvstændige end da vi tog på efterskole.

Vi vil gerne takke Knud og Lise og resten af staben for at have været med til at have gjort dette år uforglemmeligt.

Hvad fremtiden bringer er uvist, men en ting er sikker: Vi vil være godt rustet til det meste – og vi vil aldrig glemme skoleåret 1995-96 på Nørre Ørslev Ungdomsskole .

Tiden er gået, som var det bare et par dage i vores liv, og man kan til tider fortryde, at man ikke altid har brugt tiden optimalt. Derfor er det vigtigt at blive ved med at leve efter udtrykket Carpe Diem – Grib nuet.

Husk det – og lad det være jeres motto for livet.

Mette Koch Jensen & Troels Jørgensen

♦ En lokalhistorisk beretning.

Hanne Gaard og hendes mand Niels Gaard, begge fra gamle Nørre Ørslev-slægter, blev født i 1840. De blev gift i Nørre Ørslev Kirke i 1862 og

bosatte sig på Solgården i Nørre Ørslev, men allerede i 1867 flyttede de gården ud fra Nørre Ørslev by og gav den navnet Luenhøj.

Gården blev drevet efter moderne principper og havde en stor kvægbesætning, og Niels Gaard oprettede et fællesmejeri på gården. Den store gård krævede mange tjenestefolk både ude og inde. Hanne var dygtig i hus og have, og det var eftertragtet at tjene hos hende, selvom hun krævede meget af sine folk – ligesom hun også gjorde af sig selv.

De mange mennesker gjorde Luenhøj til et livligt sted, og som andre steder på det tidspunkt blev der også dér sunget meget. Det at kunne mange sange blev regnet for at være værdifuldt. Om vinteren blev der om aftenen også læst højt, og tidens aktuelle spørgsmål blev diskuteret.

Til den grundtvigske side

Hanne var i sin barndom blevet påvirket meget af sin fromme famor, og som voksen søgte hun sit eget ståsted inden for kristendommen. I modsætning til sin mand var hun ofte i trist humør og så ikke særlig lyst på tilværelsen, og hun blev på møder i Sdr. Kirkeby meget fascineret af den bornholmske lægprædikant, Kristian Møller, som Luthersk Missionsforening har sin oprindelse fra. Niels Gaard ønskede ikke, at hans kone skulle tage alene til

møderne i Sdr. Kirkeby, men han var ikke selv begejstret for den strenge kristelige forkyndelse fra Kristian Møller. Men

Hanne fandt heller ikke her trøst i sine depressive perioder,

HANNE GAARDS BETYDNING FOR SKOLE OG EGN

og de gled efterhånden mere og mere over til den grundtvigske side af kirkelivet, som blev præget af læreren i Sdr. Kirkeby, hvor der blev holdt møder på skolen.

At Hanne og Niels var to stærke personligheder, der ikke kunne gå på kompromis med deres grundtvigske indstilling ses tydeligt af deres reaktion, da der kom en missionsk præst til Nørre Ørslev. De løste sognebånd og kørte hver søndag den lange vej til kirken i Nysted for dér at høre den rette forkyndelse.

Højskolen på Luenhøj

Hanne og Niels oplevede et 8 dages efterårsmøde på Vallekilde Højskole, og det ophold prægede deres liv på gården. Livet på Luenhøj blev i sig selv noget at en højskole med de mange unge mennesker, sangen, samtalerne og oplæsningen. Der blev holdt mange store møder, både folkelige og kristelige, som fyldte gårdens hus og have, og hvor folk kom fra nær og fjern.

Da Hanne og Niels Gaard var helt fortrolige med Folkehøjskolens ånd, var det derfor ikke noget tilfælde, at netop de var stærkt medvirkende til oprettelsen af Nørre Ørslev Højskole den 3. november 1878. De store møder flyttede fra Luenhøj til Højskolen, der lå midt i byen nær Solgårdens gamle grund, men kimen til Højskolen var blevet lagt på Luenhøj. Det er blevet udtalt, at

Højskolen – som i 1937 blev til Nørre Ørslev Ungdomsskole – er Luenhøjs ægtefødte barn.

Niels Gaard døde pludseligt i 1889, og hans død var ikke kun et stort tab for Hanne men for hele sognet. Hanne førte med stor dygtighed den store gård videre i nogle år, men skiftende gårdbestyrere voldte hende vanskeligheder og bekymringer, og kort efter århundredskiftet var hun blevet træet og solgte Luenhøj. Arvinger var der ingen af, da Hanne og Niels Gaard aldrig havde fået børn.

Nabo til højskolen

Højskolen var i mellemtiden flyttet ud i nye bygninger ved landevejen, og Hanne Gaard byggede et hus som nærmeste nabo til skolen. Så kunne hun stadig følge med i livet og deltage i møderne på den skole, som betød så meget for hende. Huset hedder 'Gaardsminde' og fungerer nu som en af skolens lærerboliger.

Hanne, som altid havde haft meget at se til, havde svært ved at vænne sig til livet i et lille hus med en lille have, så

Hanne Gaard

'Gaardsminde'

hun længtes efter Luenhøj. Men hun var stadig aktiv deltager i sammenkomster på skolen og blandede sig også aktivt i andre dele af samfundsdebatten.

Hun var ivrigt medlem af Dansk Kvindesamfund, og da kvinderne fik valgret i 1915, var det hende, der plantede Kvindeegen i hjørnet af Ole Rasmussens have ved landevejen. Da menighedsrådsloven kom, blev hun valgt ind i Nørre Ørslev Sogns menighedsråd på den grundvigske liste.

I begyndelsen af århundredet blev der hver vinter holdt en række kirkelige møder på Højskolen med fremmede talere, og det var hende, der muliggjorde disse møder ved at dække alle udgifterne til dem.

Hanne Gaard døde den 22. oktober 1919 og blev begravet fra Højskolens gymnastiksal.

Lene Hansen

◆ **Fra den udvidede afgangsprøve.**

Vi har alle brug for at udtrykke følelser. Nogle udtrykker dem ved at skrive dig-

te eller bøger, andre gør det hel-
lere igen-
nem bevæ-
gelser, for

eksempel ballet. Der er også mange, der skriver sange eller spiller musik.

Musik har så mange genrer, at næsten alle slags følelser kan beskrives. Klassisk musik er lavet med megen omtanke, da der er tænkt på hver eneste tone i det enkelte instrument.

Mange kan godt lide at slappe af til klassisk musik. Lige modsat er Heavy Metal. Her handler det om at rive hårdt i strengene, om at slå hårdt på trommerne og om at skrike/råbe højt i mikrofonen. Jeg hader den slags.

Jeg hører mest rockmusik

Der er utallige andre musikarter, og der kommer hele tiden flere. Rock er meget hørt, men en ny art, kaldet funk, er også hørt mange steder. Jeg hører mest rockmusik, og den måde jeg bedst oplever den på, er til koncerter. Jeg har lige været til Shubidua koncert. Det var bare det bedste. De kunne få gang i folk med de gode gamle rocksange.

Jeg spiller selv på trommer. Det har jeg gjort nu i 4 år. Det kan jeg godt lide, da jeg er fanget af rytmer. Her på skolen spiller jeg meget. Vi har lige haft Forårskoncert, og jeg spillede med i to bands. Det var første gang, jeg var nervøs. Det skyldes, at jeg skal starte i et band til sommer, og nogle fra bandet var ude at høre mig. De er alle over 20 år, og da jeg er 17 år bliver jeg den yngste. Jeg kendte ingen af dem i for-

vejen, men en af dem har en lillesøster, som jeg går på efterskole sammen med. Jeg glæder mig meget – ikke

mindst fordi jeg skal spille på deres trommesæt; det er nemlig rigtig godt.

Vi skal selvfølgelig spille rock.

Musikken behøves ikke at være høj

Jeg bliver også meget glad, når jeg hører musik. Derfor tænder jeg altid for musikanlægget, når jeg kommer op på mit værelse. Musikken behøves ikke at være høj, men hvis jeg er glad kan jeg godt lide, at den er det. Er jeg derimod sur, er en stille sang god at høre helt lavt og stille. Nogle gange til koncerter er der skruet for højt op. Det er irriterende, for så begynder det at forvrænge i ens ører. Til Heavy Metal koncerter har musikerne ofte ørepropper i ørene. Det synes jeg ikke, kan være rigtigt. Skal musikken være så høj, at man ikke selv kan holde ud at høre på den?

Musik er stor underholdning for mig. Min far ejer en gård, og jeg laver en del markarbejde for ham. Her hører jeg altid musik. Jeg falder i søvn, hvis ikke der er noget larm. Vi har fået en ny traktor, hvor der er båndoptager i. Det er bare skønt at køre i den. Jeg glemmer helt, at jeg arbejder.

Det gælder om at gå ned i knæene

Jeg har selv gået til sportsdans. Her bruger man musikken meget. Skulle man være med i toppen, var det med at udfylde musikken helt. I vals, for eksempel, er musikken meget langsom. Derfor gælder det om at gå godt ned i knæene, når man tager et skridt, men

det er kun en lille del af de detaljer, man skal tænke på. I latinamerikanske danse er der både meget mere rytme og også mere bevægelse, men det bliver det absolut ikke lettere af. I standarddans er armene det samme sted hele tiden, men i latin holder du ikke på partneren på samme måde. Du har tit dine arme fri, og skal udfylde musikken med dem.

Musik er som et rusmiddel

Man kan egentlig godt sige, at mit liv er musik. Jeg har gået til dans i 12 år og samtidig til gymnastik også. Hver gang jeg er til gymnastiktræning, skal vi jo varme op. Det gør vi i en halv time og det er med musik.

Musik er – som I kan høre – altså mange ting. Jeg har her prøvet at forklare hvordan jeg opfatter den, men det er svært at få det hele med. Musik er

som et rusmiddel. Det forandrer folk, gør folk tilfredse, glade og afslappede. Der er altså rusmidler, der er gode nok.

Jacob Brandt Jensen

◆ **Tale ved skoleårets afslutning.**

Da vi startede dette skoleår i august sagde jeg ved Velkomstmødet noget om som-mer-fugle. Jeg

FLYVESIKRE PRAGTEKSEMPLARER

sagde, at vi her i sommeren 1996 ville slippe en flok veltrænede og flyvesikre pragteksemplarer af sjældne og helt særegne og personlige sommerfugle ud i det virkelige liv.

Og det er også det, der vil ske her fra i dag. For eleverne er nemlig i årets løb kommet mere og mere ud af pupperne – og de har foldet sig selv – og de har foldet deres vinger ud. Vingerne er så efterfølgende blevet afprøvet – og det viste sig, at vingerne bar. Mange forskellige flyveøvelser er blevet foretaget – og mange forskellige flyveretninger er blevet forsøgt af hver eneste elev.

Nogle af disse flyveøvelser er sket på vores opfordring, mens andre er sket på elevernes eget initiativ.

Naturligvis er det også sket, at vingerne på enkelte af dem – af og til – er blevet lidt krøllede, men snart efter er de så straks blevet glattet ud igen. For heldigvis er stedet her ikke større end at der altid er tid og mulighed for omsorg for den enkelte – og dermed for alle.

Aldrig mere de samme

Jeg fortalte i august, at nu blev elevernes navlestreng for alvor klippet over i forhold til jer forældre – og jeg lovede, at jeres søn eller datter aldrig ville være den samme, som den dag han eller hun kom sidste sommer. Og det holder stik, for det er de heller ikke – de har nemlig alle mere eller mindre ændret sig. Heldigvis er det da til det bedre, så derfor kan alle parter nu godt være til-

fredse med ændringerne.

For alle elever er der sket en selvstændiggørelse og en forældrefrigørelse, der er til at få øje på. Alle har

taget store skridt på vejen frem mod en voksentilværelse.

Mon ikke de fleste af forældrene vil kunne nikke genkendende til det jeg siger? Det er dog trods alt jer, der har haft udviklingen lidt på afstand – og derfor vil være de helt rigtige – og de bedste – til at kunne bedømme situationen, som den ser ud i dag.

Det sker dog for alle unge – i den alder – men ikke mindst på alle efterskoler. Det er sikkert og vist! En gennemgribende og samtidig ret så synlig udvikling. Det kan da godt være, at jeg generaliserer lidt for meget, men vi oplever også en meget kraftig udvikling hos den enkelte elev, når vi færdes så meget midt iblandt dem i det daglige.

Perlerække af oplevelser

Bettina skrev i efteråret: *'Jeg troede aldrig, jeg ville få så gode venner på efterskolen, som jeg havde derhjemme. Tænk hvis vi forandrede os og gled fra hinanden. Men det er jo det, der sker, når man kommer på efterskole. Man forandres, finder ud af, hvem man er, og hvad man vil.'*

August 1995 opfattes nok af de fleste som noget der ligger langt, langt tilbage – næsten som noget for-historisk. 10 måneder er nu gået – og alle disse 10 måneder er vel at mærke gået rigtig godt. Derfor kan vi se tilbage på en perlerække af såvel fælles som af helt personlige oplevelser – og der har i stort omfang været tale om faglige og personlige udfordringer.

Oplevelser og udfordringer af lille, af mellem og af højeste karat. Nogle oplevet og husket af alle og enhver – og andre kun af få – eller måske af den enkelte sådan helt for sig selv.

Mine stjernestunder sammen med jer – altså begivenheder, jeg aldrig vil glemme fra dette skoleår 1995/96 – vil blandt andre være:

Da I alle tog del i Efterskolernes Dag og var nogle særdeles gode værter.

Da I gik med til at danse og synge 'Gid du var i Skanderborg' lige midt på Rådhuspladsen i Prag.

Da I næsten alle var på scenen i slutningen af 'Maskespil' og viste liv og glæde af højeste karat.

Da I igennem 2 måneders vinter-baderums-ombygning – uden at miste modet – levede meget primitivt med ret så specielle bade- og toiletforhold.

Da I tog den første dag på vores Vildmarkslejr med oprejst pande, som den nu kom, selvom det var mere end surt for os alle.

Og så alle de tidspunkter, hvor I som elevhold i årets løb har vist, at I bare

Velkomstdrink den sidste aften

forstod det med at udnytte tiden med også at hygge jer sammen og ha' et fint kammeratskab.

Det var så bare enkelte hændelser trukket frem blandt mange. I husker dem alle sammen – og jeg kunne jo blive ved – og I kunne blive ved med at fylde på med eksempler, som I hver for sig sætter højt.

Det bedste fra året

I skrev hver for sig den anden dag på nogle sedler til mig om det bedste, der var sket for jer i årets løb.

Jeg har slet ikke studeret disse sedler grundigt endnu, men ved en hurtig gennemlæsning falder det tydeligt i øjnene, at ord som fællesskab, sammenhold og venskaber går igen og igen på de fleste af sedlele.

Som Andreas skrev engang i efteråret: *'Det, jeg bedst kan li' ved at gå på efterskole, er nok kammeratskabet, man lærer en masse nye venner at kende, og det er fedt.'*

Og hvor har han dog ret!

Ved starten af skoleåret gav jeg udtryk for nogle forventninger, ønsker eller drømme, som jeg håbede ville gå i opfyldelse i mødet med jer elever i løbet af dette skoleår.

Jeg drømte om, at vi her i dette skoleår kunne udvikle jeres engagement i stort og småt – styrke jeres indlevelse – og fremme jeres ansvarlighed.

At I ville tænke positivt – og handle derefter.

Og at I ville udvikle et samfundssind, som I ville forstå at gøre brug af efter opholdet her på Nørre Ørsløv Ungdomsskole.

Det håbede og drømte jeg om, vi ville opnå ved at stedet her skulle forsøge at være et 'gro-sted' og ikke et 'bare-stå-og-glo-sted'.

Nu er vi så kommet til det øjeblik, der må vise, hvor meget af det ønskede fra vores side, der så er opnået og virkeliggjort hos hver enkelt af jer.

Nej, bare rolig, I skal ikke her i dag op til hverken nogen skriftlig eller mundtlig udvidet afgangsprøve, som skal vise, hvor langt I hver for sig så nåede.

Hvad opholdet gav

Det er i stedet op til hver og én af jer selv at tænke igennem, hvad året har givet jer med herfra. Vi håber naturligvis, at I har store og vigtige sager med herfra i jeres bagage. Noget som I kan bruge straks – og andet, som I kan bruge, når der er behov for det. Og så noget, som I sikkert ikke engang er klar over, at I rent faktisk har lært i dette skoleår, men som alligevel – som en slags vaccination – til stadighed ligger dybt inde i jer alle – og som I så nærmest umærkeligt kan gøre brug af, når der er behov for det.

Lad mig sammenligne netop dette sidste med at referere til vores fælles

gennemgående historie i årets Fællestimer om Erik, der på et tidligt tidspunkt i historien får en kniv. Det var dog ikke nogen helt almindelig kniv, men en flot forarbejdet kniv – Muddur – kunstfærdigt lavet af dværge, og denne kniv havde den helt specielle egenskab, at den voksede i forhold til den fare, dens ejermand stod overfor.

Mod til at turde

Sådan kunne jeg drømme om, at I hver især havde det efter at have gået et år på Nørre Ørsløv Ungdomsskole. Altså, at I i visse situationer føler, at I får mod og styrke til at turde gøre ting, der har betydning, og som I umiddelbart føler jer magtesløse overfor.

Så kunne jeres NØU-Muddur-vaccination være jer til stor hjælp. Den kunne dermed også hjælpe jer med se forskel på det gode og det onde.

Og hvad var det så I lærte på Nørre Ørsløv Ungdomsskole – og som I har med herfra i jeres bagage?

Jo, det, der foregår i timerne er sådan nogenlunde til at forstå og acceptere som undervisning, som noget man lærer et eller andet af – og meget af det blev de fleste af jer jo prøvet af i ved afgangsprøverne, hvor der så kommer en karakter ud i den anden ende – men noget anderledes forholder det sig med meget af alt det andet, der sker her på stedet, og som efter vores opfattelse er mindst lige så vigtigt – og som I så afgjort også lærer af – såvel fagligt som menneskeligt – hvis I da skulle være i tvivl.

Tydeliggørelse

Og for tvivlernes skyld, så vil jeg godt prøve at forklare, hvad det så er, jeg mener med det. Lad mig derfor give nogle gode eksempler for at tydeliggøre det:

Når vi ta'r til Tjekkiet, så er det naturligvis for at I skal få oplevelser, men samtidig er det i højeste grad også for at I skal afprøve fremmedsprog, for at I skal prøve at klare jer i et fremmed land, for at I skal prøve at finde rundt, for at I skal møde andre mennesker med andre vaner og kulturbaggrund – og når vi så har genbesøg af tjekkerne her, så er det – med modsat fortegn – stadig for at I skal afprøve fremmedsprog, for at lade jer være værter – og for at I skal prøve at vise vores land med dets kultur frem for fremmede.

Det er anderledes læring, men med garanti en læring, som I har meget ud af, fordi I var tvunget til at gøre noget selvstændigt.

Når vi alle sammen i fællesskab bruger en hel uge af skoleåret til at lave teater, så er det for at prøve at arbejde fælles om en stor opgave, men også for at lade jer vise noget frem for andre. Det er nemlig kun ved at prøve noget i virkeligheden – altså når det er alvor, at det virkelig fornemmes, hvordan det så er og virker.

Når I sammen med en kammerat gennem projektopgaven arbejder med en større opgave og senere fremlægger den for nogle af kammeraterne, så handler det om at I skal samarbejde, prøve at disponere et større stofområde med henblik på at få udarbejdet et produkt og så til slut en fremlæggelse. En række fremlæggelser, hvoraf mange i øvrigt kan og skal roses meget.

Meningsfuld livsglæde

Når vi så godt som hver dag synger – på trods af, at I for det meste har været svære at få med – så er det som et led i en udbygning af fællesskabet og for at præsentere den sangskat, som vi danskere rent faktisk har – i det håb, at I vil blive glade for at synge og måske benytte jer af det som en mere eller mindre naturlig del af jeres tilværelse. Alt for mange mennesker synger aldrig – eller i hvert fald alt for lidt. Det er for dårligt, da det er med til at give ind-

Herrene venter på en sko fra borddamen over cykelstaldens tag

holdsrig og meningsfuld livsglæde. Det kunne I måske være med til at ændre.

Når vi alle ta'r på Vildmarkslejr, så er det jo ikke alene for at prøve at blive drivvåde, men i højere grad for at lære jer at færdes i naturen og at holde af naturen – gennem de oplevelser, vi har sammen.

Når I året igennem dagligt spiser alle måltider i fællesskab, så er det for at gi' jer smag for en tilværelse, der netop bygger på fællesmåltidernes sociale og samlende betydning. Derfor gøres der noget specielt ved spisesituationen på vores skole, så det foregår i trygge og hyggelige omgivelser, hvor det så er op til måltidernes deltagere at gøre deres til, at samværet omkring bordet lykkes som noget rart og vedkommende.

Når det altid er eleverne, der viser gæster rundt her på skolen, så er det for at lære at fremføre og fortælle for fremmede – for derved også at få en større selvsikkerhed. Og så skal det da lige med, at gæster næsten altid – helt uopfordret – over for os – roser rundviserne.

Praktisk medvirken

Når det altid er skolens elever, der passer og vedligeholder skolen både ude og inde, så er det ikke fordi det er det nemmeste eller det billigste for skolen. Næh, det er for at gi' jer alle en opdragelse i at være med på de praktiske områder, så I forhåbentlig skønner mere på det – og samtidig får indsigt i, hvordan det rent faktisk foregår, så I så at sige er hjulpet igang til at kunne klare jer selv.

Og så skal det da lige med, at vi også får mange roser fra gæster om, at det er en rar og hyggelig efterskole at besøge – og at den bliver holdt pænt – og at nogle af gæsterne ikke altid tror helt på, at det er jer elever, der alene holder

det meste, med os lærere som konsulenter.

Oliver skrev i årets løb: *'Min mor synes, det er en god idé, at vi lærer at gøre rent. Jeg synes selv mindre godt om det.'*

Selvom han mener det, så er han jo ikke af den grund blevet fritaget for at tage sin del af de praktiske opgaver. Det er nemlig en fælles opgave.

Eller når Henrik Strate skriver: *'Tjanser det er noget, jeg helst vil undgå. Man skal f.eks. vaske toiletter af, feje, dække borde eller vaske gulve. Det er ikke lige mig, men jeg synes, det er et godt fag for piger.'*

Det må han da godt mene i efteråret '95 – men måske har han ændret opfattelse i løbet af året?

Aktive medborgere

Når I i Horisont-timerne leger Folketing og Folkestyre, så fornemmer I jo ganske klart det demokratiske system og dets virkning. Dets muligheder og dets begrænsninger. Og det er lige netop meningen.

Når I i årets løb er blevet tvunget op 2 gange for at fortælle for alle os andre i Fællestimerne, så er det jo – som I også dér har fået det fortalt – for at prøve at tale for og til en større forsamling, men stadig på en måde, så I føler jer trygge ved at det alene er kammeraterne, der hører på. Det er jo netop med til at træne den forhåbentlig senere aktive deltagelse i samfundslivet.

Når vi afholder vores årlige Forårskoncert, så prøver mange af jer at stå frem på scenen for at fremføre musik og sang. Det er også en god træning i at turde noget foran en forsamling. Ikke for at føre sig frem og blære sig – men for at mærke, hvordan det føles på egen krop.

Jeg ved da godt, at I ikke alle har

Årstalen holdes af Mette Koch

været lige meget fremme og lige gode til at melde jer til de forskellige opgaver, hvor det var op til hver enkelt at melde sig. Her havde de, der meldte sig, derudover mulighed for at afprøve nye sider af dem selv – og det har de så lært noget ekstra af.

Der har i årets løb været nedsat en række forskellige udvalg, der skulle planlægge forskellige arrangementer. Disse udvalg kunne I melde jer til at være med i. Dels for at gi' jer medindflydelse, men også for at lære jer denne slags samarbejde.

Personlig udvikling

Meget andet kunne være blevet nævnt – og der ville gælde det samme med, at man godt kunne sige, at der rent faktisk sker en hel del læring og undervisning så at sige i det skjulte.

Majken skrev allerede i efteråret: *'Jeg troede ikke, at jeg kunne blive mere selvstændig.'*

Et klart udtryk fra én, der allerede på det tidspunkt havde oplevet en personlig udvikling.

I vores nye skoleprogram er det forsøgt beskrevet, hvad vi gerne overordnet vil opnå med elevernes ophold på Nørre Ørslev Ungdomsskole.

Prøv at høre – og prøv så samtidig at finde ud af, om I så mener, at vi sammen har nået disse mål, som vi har beskrevet.

Der står: Vi vil igennem alt det, der foregår på skolen året igennem gerne – at de unge udvikles og modnes menneskeligt

– at de unge møder holdninger og ikke færdige løsninger

– at de unge gennem samtale, samvær, oplysning og oplevelse får mod på tilværelsen

– at de unge bliver bedst muligt forberedt til at tage del i livet som menneske

– at de unge bliver selvstændige, ansvarsbevidste og aktive medborgere i et demokratisk land.

Sådanne ord har vi tilladt os at sætte på skolens mangfoldige liv og virksomhed – og det er så op til hver enkelt af jer at bedømme, om det er den rene

Brage-snak – altså store ord uden reelt indhold – eller om I kan genkende træk fra jeres ophold – og dermed finde jer selv i forhold til skolens mål.

I kan nok høre, at det i mangt og meget har drejet sig om at ansvarliggøre jer elever, så I derigennem får en indsigt i at kunne noget – og så senere selv turde. I det daglige har I derfor haft medindflydelse og medansvar på en hel del områder af skolens liv. Sikker også på mere end I overhovedet tænker på.

Det er vores store håb, at det meste af det er lykkedes – og at det vil være ved – og måske endda hos hver af jer blive styrket, når det hele kommer sådan lidt mere på afstand.

Fremtidens krav

En klog og anset mand, der er rektor for den skole, der uddanner noget, der hedder KaosPiloter, har gennem en avisartikel gjort sig nogle tanker om fremtidens krav til personer og job – og det må jo lige netop være noget for jer snart forhenværende efterskoleelever på vej ud i den virkelige verden – den verden, der ligger uden for skolens trygge tilværelse.

Han siger, at der ikke vil være ret mange jobs i det 21. århundrede. De traditionelle jobs forsvinder allerede for øjeblikket i en svimlende hastighed. Men – siger han – gå ikke i panik over det. Bare fordi der ikke vil være job, betyder det ikke, at der ikke vil være behov for arbejde. Men der er mere brug for en 'rolle' end et 'job'.

Hvem har så fremtiden for sig? Jo, det har de mennesker, som har omstillingsevne nok til at søge nye veje – nye udfordringer. Personer, som ikke ser sig som en 'maskindel' – en jobbeskrivelse. Men som i stedet går ind i rollen som problemløser eller kreativ idémand

eller idékvind. Der er simpelt hen ikke længere brug for de almindelige opdelte arbejdsfunktioner. Derfor forsvinder det, vi i dag traditionelt forbinder med job.

Hans 5 gode råd til de af dagens unge, der ønsker gode chancer for at stå distancen i fremtiden, er derfor:

- **Gå efter din lyst.**

Da det er svært at se, hvordan behovene bliver, så kan du lige så godt vælge noget, som du glæder dig til hver mandag morgen, da det er den bedste garant for, at du får succes med det, du laver.

- **Lær at arbejde sammen med andre.**

Fremtiden handler nemlig om samarbejde, hvor arbejdet kommer til at foregå i skiftende teams.

- **Undgå overspecialisering.**

Vær fleksibel og undgå tunnel-synet. Træn dig i at bevæge dig hurtigt rundt i forskellige funktioner. Ikke kun opad, men også på tværs.

- **Få et tæt forhold til computeren.**

Uden indsigt og erfaring med computeren vil du have svært ved at slå til på fremtidens arbejdsmarked. Det drejer sig både om at søge, om at udvælge og om at bearbejde de rigtige informationer.

- **Få de rigtige forudsætninger for at skabe egen virksomhed.**

Livstidsstillinger med fem ugers ferie bliver efterhånden en by i Rusland, derfor skal man være i stand til at være sin egen job-skaber.

Ved at følge disse råd vil man være rimeligt godt klædt på til det 21. århundredes kompetencekrav. Jeg tror, han har en hel del ret.

Tænk over det – og overvej, om I også tror på det, så kan I nemlig reagere fornuftigt i forhold til jeres kommende løbepane.

Årsrevy af Teaterlinieholdet

Husk at bruge vingerne

Ved Velkomstmødet tog jeg udgangspunkt i et digt om vores skole. Det vil jeg nu også – lidt omskrevet – slutte med – og så lade jer alle se skolens liv for jer som en film, der kører – mens I hører versene:

*Norre Ørslev
Ungdomsskole var for jer
– et være-sted
og lære-sted,
et 'fælles-om-at-bære'-sted.*

*Norre Ørslev
Ungdomsskole var for jer
– et mad-sted
og glad sted,
et rigtigt 'ved-du-hvad'?-sted.*

*Norre Ørslev
Ungdomsskole var for jer
– et frit sted
og vidt sted,
et dejligt 'komme-tit'-sted.*

*Norre Ørslev
Ungdomsskole var for jer
– et håndværksted
og åndværksted,
et med video-bånd-værksted.*

*Norre Ørslev
Ungdomsskole var for jer
– et bo-sted
og gro-sted,
et 'ikke-stå-og-glo'-sted.*

Sådan!

Sommeren står for døren. 59 sommerfugle slippes nu helt ud i det fri. Husk at bruge vingerne – og hovedet med – for så skal I nemlig nok klare jer godt alle sammen.

I ønskes en rigtig god, varieret og velfortjent flyvning.

Tak til alle – elever, forældre og kolleger – tak for et minderigt og udbytte-
rigt skoleår 1995/96 her på Norre Ørslev Ungdomsskole – ældste efterskole på Sydhavsøerne.

Knud Brusgaard Nielsen

♦ **Fra afgangsprøven i dansk.**

Maleriet skal beskrives – og derefter en historie med titlen 'Mens vi venter'.

Maleriet er utroligt flot.

Det viser

ligeså meget følelser, som handling.

For mig giver den sorte baggrund et indtryk af ondskab, frygt, og uvidenhed.

Manden i midten prøver at kæmpe imod, men det uigennemtrængelige mørke rykker stadig langsomt tættere på. Det sorte er som døden, hvis man ser godt efter, kan man næsten se hvordan manden med leen står gemt i mørket, klar til at give det sidste pust af døden. Manden prøver forgæves at trække sin ven ud af dødens arme. Snart vil mørkets lange arme også tage fat i ham, og trække ham væk fra øen af lys.

Det tunge mørke omgiver mig

De alt for larmende skridt fra gangens stengulv, hamrer i mine ører. Den taktfaste lyd får mig til at krybe helt sammen. Det forudsigelige i den alt for langsomme gang, gør mig sindssyg. Jeg får lyst til at skribe min angst ud, men bliver stoppet af det tunge mørke, der omgiver mig. Mørket er som et kæmpe stort vattæppe, der dræber enhver tanke om frihed. Det er ikke murene der holder mig fanget, men mørket, og dets uigennemtrængelige stilhed, der kvæler al sang.

Skridtene forsvinder langsomt. Det varer ikke længe før jeg igen er omgivet af en tæt stilhed. Det er i den stilhed jeg lever. Det er her mine drømme får plads, det er her jeg kan flygte. Flygte fra mørket. Flygte fra virkeligheden.

Jeg kravler igen ud på min lille lysplet, der svømmer rundt i mørket. Solens bløde stråler varmer mig op og får

mig til at glemme. Jeg må trække benene godt op til brystet for at de også kan få varme. Jeg lukker øjnene, og

muren af mørke trækkes væk. Her

hvor lyset vinder kampen mod mørket, her kan jeg leve. Men hvor længe. En dag vil mørket omslutte mig for altid.

Uvisheden bringer mig tilbage til virkeligheden. Med et er mørket der igen, det føles endnu tættere end før. Selv lyset må give op på et tidspunkt. Mørket æder langsomt min ø, det kolde mørke kommer listende, som et rovdyr mod sit offer. Mørket tvinger mig til at sætte mig op. Men det er en umulig kamp.

Som at gå i det uendelige

Jeg må trænge mig vej gennem mørket, for at komme til mit skjulested. Det føltes som at gå i det uendelige. Men endelig møder den kolde mur mine fingerspidser, og jeg trækker hånden til mig, som en snegl der har fået rørt sine følehorn. Jeg lader mig falde ned langs muren, og ned på gulvet.

Den velkendte lyd af skridt vækker mig. Jeg sætter mig hurtigt op, og mærker hvor jeg har muren. Skridtene kommer sammen med en infernalsk larm. Men stopper pludseligt ved min celle.

Jeg hører nøgler, hvis høje klinger får mig til at gyse. Tanken om at dø gør mig bange. Bange for aldrig at finde lyset igen. Bange for at miste livet. Den tunge dør glider alt for nemt op. Jeg vil skribe men det bliver i halsen. Vagten skubber noget ind, og lukker døren igen. Jeg ånder lettet op ved lyden af skridtene der fjerner sig. Jeg hører en svag lyd, ovre fra min ø. Jeg kravler nysgerrigt som et lille barn over mod

Thomas Kluge: MENS VI VENTER

lyset. Da jeg kommer tættere på kan jeg se nogle ben ligge i mit lys.

Angsten stiger op i mig. Er der en anden der har taget min ø?

Tankerne flyver rundt i hovedet på mig. Skal jeg dræbe igen? Jeg sætter mig og studerer fjenden. Men der er ingen bevægelse. Nysgerrigheden er uudholdelig, jeg må tættere på. Jeg rykker tættere på, men er stadig på vagt. Til sidst er jeg helt henne ved øen. Jeg lader hånden glide gennem den spændte atmosfære, for at mærke om han er død.

Stadig ingen bevægelser. Han mærkes varm. Jeg tager hurtigt hånden til mig som hvis jeg havde brændt mig. Jeg har helt glemt hvordan menneskelig varme mærkes.

Varmen er endnu i min hånd. Jeg prøver at holde om den, men mørket suger varmen ud af mig. Jeg føler mig ikke længere alene. Nu er vi to der venter. Venter på vores tur til det evige lys. Pludselig er den faste gang på vej igen. Langsomt kommer skridtene nærmere. Jo nærmere, jo mere bestemt lyder de. Den pludselige stilhed skærer i mine øre. Er det min celle han standsede ved. Den høje lyd af nøgler, får mig til at vige tilbage. Nøglen bliver sat i låsen...

Tajs Gert Mogensen

♦ Fra en af Årsskriftets læsere.

I Årsskriftet fra 1995 stod der noget om at skrive breve. Det fangede min lyst til at skrive et brev til dette års Årsskrift.

Undertegnede holder meget af at skrive – også at få breve. I anlednin-

gen af julen har jeg også modtaget ca. så mange igen som jeg selv har skrevet – over 40. Nogle meget flotte og dyre kort – men ikke ret meget skrevet i; men det var dog et livstegn. Andre uden billeder på, men en masse indhold. Jeg foretrækker naturligvis det sidste.

Nu er der det med breve – selvom de er nok så indholdsrige – hvad er de, når vi ikke er mere? Mon så nogen gemmer på, hvad vi sendte og fortalte til en veninde langt fra hvor vi bor? Mon ikke disse breve forsvinder?

Min aldersgruppe – omkring og over de 70 – har oplevet meget i vor tid – og jeg ville ønske, at mange vil følge min opfordring – som er: Enhver kan skrive mindst én bog – har man sagt – og den er om ens eget liv og oplevelser.

Ja, hvorfor ikke, vi som har oplevet tiden før og under 2. verdenskrig – os over de 70 år.

Ikke alt var så godt endda

'I de gamle gode dage'. Hvor ikke alt var så godt endda – og dog.

Vi har gennemlevet en tid, hvor der er sket meget store fremskridt, hvor der er sket meget af det gode, nyttige og behagelige.

Men hvem kan ikke huske, da man gik med køkkenlampen tændt, for at 'finde' vej til stuen, hvor hængelampen var det eneste belysning over bordet, hvor vi spiste – og senere alle sad om-

kring med håndarbejde eller en bog.

På landet, hvor jeg er født, blev startet en såkaldt låneforening – og vi fik et og kraft indlagt i 1927–28. Det var skønt.

Der kan være meget at nævne fra den tid. Slagning af

julegrisen, hvor alt blev udnyttet – undtagen 'skriget'. Saltkarret i kælderens, hvor flæsket kom i. Noget blev røget samtidig med spegepølserne og senere hængt på loftet.

Vaskedagen – kaldet storvask – var et kapitel for sig. Fyre under bryggerskedlerne – iblødsætning i soda – kogning i brun sæbe – skylning i store trækær. Et festligt syn, når snorene fyldte haven med det nyvaskede tøj, men en barsk oplevelse i den kolde tid.

Kinderne blev hede om sommeren

Madlavning på brændekomfuret, der samtidig varmede godt, og var herligt i den kolde tid, men gjorde kvinderne hede om sommeren, især ved bading. Det var iverigt noget af en balancekunst, at få den rette omtemperatur, især til vaniliekrandse og lignende til jul.

Røg fra komfuret hørte med til idyllen, men sådan kunne vanskelig undgås, især ved en vis vindretning. Risbrænde var godt at tænde op i – men hvor det dog støvede. De sorte kakkelovne, som jo skulle pudses før hovedrengøring, gjorde, at der var mere at gøre rent bagefter.

Hvad med at vaske 'blondegardinerne'? – som jeg personligt 'gruede' for, når jeg tænkte på mig selv som voksen, alle de læg sat med knappenåle på et bændel bag på trægardinstangen. Det kunne jeg ha' sparet mig.

Arbejdet i marken, som de fleste ko-

ner på landet også var med til bl.a. ved at luge roer – som stod så tæt som en buksbombhæk – og blev luget med et kortskafet roejern.

For at tale mere om roer, blev de trukket op med håndkraft, efter at mænd, heste og roeplov havde løsnet dem. I tørvejr – og i følge med medhjælpere – ikke noget at klage over – men en barsk fornøjelse i blæst, vådt og køligt vejr. En gammel sæk, som forklæde tog den værste væde.

Derefter skulle roerne hugges nøjagtigt af og kastes hen på den revne plads fri for roeblade og jordknolde.

Hvor var det herligt – efter en kold og våd dag – at komme hjem og få stegt hane med æbler og svesker – som var min specielle oplevelse.

Alle havde kørt på landet hvad enten man havde få eller mange tønder land. Alt med håndkraft: rensning, malkning o.s.v. Der er meget at skrive om høsten også.

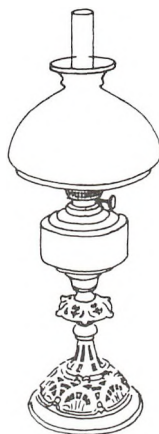
En uhyggelig tur ud i mørket

Ikke alle havde indlagt vand før i 30'erne. Hvad med at blive vasket, og hvad med WC?. Det sidste først. Betegnet 'det lille hus' – eller 'huset' – som lå ude – mere eller mindre afsides – og med fare for at møde rotter eller lignende – var det en uhyggelig tur en mørk aften før sengetid.

Og så vaske sig i et fad med koldt vand – evt. med en øsefuld varmt vand fra sidegryden i komfuret.

Som bam fik jeg bad i en træbalje i køkkenet om lørdagen – Men hvad med de voksne?

Jeg husker alligevel min barndom som noget dejligt og hyggeligt, hvor vi alle var sammen om arbejdet og så sad sammen med karl og pige i stuen om aftenen.

Når det fra 'de gamle dage' er sagt, vil jeg tro, at vi ældre nyder godeme mere end de som er vokset op med dem – at have fået vaskemaskine, el-komfur – og ikke mindst fryser og støvsuger.

Vi kan jo fortælle de unge om hvad vi måtte klare os med, men mange synes bare, vi er oldsager. Ja, måske, men oldsager er i høj kurs for tiden, mener vi selv. I synes måske ikke, der er noget for jer at skrive om. Men gør det alligevel, for det kan jo være I synes, det er sjovt, og måske der i jeres familie er nogen som før eller senere gider at læse om jeres specielle oplevelser fra byen eller landet.

Efterskrift

Jeg var selv elev på Nørre Ørslev Ungdomsskole i 4 mdr. i 1939. Mit navn var dengang Ruth Skov – nu Winther. Lena – min datter – var på skolen 24 år senere i 1963. Ghita Lassen – Lenas datter – igen 24 år senere i 1987. Pudsigt træf med de 24 år. Jeg var i 1989 til 50 års jubilæum, hvor vi var 13 udaf 21 fra 1939. Det var en dejlig dag.

Ruth Winther

♦ **Knud Brusgaard Nielsen**

Født og opvokset i Hillerød. Lærer fra Jonstrup Statsseminarium, 1969. Træsløjdlærer 1969. Lærer ved Haslev Efterskole 1970-78.

Forstander for Flakkebjerg Efterskole 1978-87. Forstander for NØU fra 1987.

Fag m.v.: Fællestimer, Fredagstimen, Horisont, skoleadministration og tilsynsarbejde.

♦ **Lise Brusgaard Nielsen**

Født og opvokset i Hillerød. Kontoruddannet. Voksenpædagogisk uddannelse. Køkkenlederuddannelse.

Ansæt ved Postvæsenet, 1965-68. Ligningskontoret/Hillerød Kommune 1968-70. Skolesekretær ved Haslev Efterskole 1970-78. Lærer m.v. ved Flakkebjerg Efterskole 1978-86. Husholdningsleder/timelærer ved NØU fra 1987.

Fag m.v.: Ung mad, morgensang, aktiv deltager i kostskolelivet – og så laver jeg forresten også lidt mad ind i mellem.

Gift med Knud. 2 børn: Stine bor i Odense og Jens, som bor i Fredericia.

♦ **Knud Pedersen**

Født og opvokset i Fårevejle i Nordvestsjælland.

Uddannet tømrer – og arbejdede som sådan fra 1955 til 1965.

Ansæt ved Nørre Ørslev Ungdomsskole siden 1965 – og har sideløbende taget en pædagogisk uddannelse.

Fag: Matematik, Træ- og Metalværksted og Idrætsfag.

Gift med skolens tidligere sekretær – Karen Margrethe. 2 sønner: Anders, der læser til lærer i København – og Thomas, der er i lære som elektriker i Nr. Alslev.

♦ **Lene Hansen**

Født og opvokset på Møn. Uddannet som engelsk/tysk korrespondent fra Handelshøjskolen 1976. Lærer fra

Zahles Sem. i 1985.

Ansæt som engelsk/tysk korrespondent i Niro Atomizer 1976-81. Folkeskolelærer på Sortedam Gymnasium 1985-87. Brøderup Ungdomsskole 1987-88. NØU fra 1988.

Fag m.v.: Tysk, Engelsk, Matematik, Horisont, Friluftsliv.

♦ **Pernille Justesen**

Født i Helsingør og vokset op i Humlebæk/Espergærde. Lærer fra Jonstrup Statsseminarium, 1985.

Ansæt ved Oppe Sundby skole Frederikssund, 1985-86. Engholmskolen, Allerød, 1986-88. NØU 1988-94. Lindskovskolen 1994-95. NØU igen fra 1995.

Fag: Billedkunst, Dansk, Engelsk, Horisont og Idræt.

Har været kæreste med Hans siden 1982 – blev gift i 1987. 2 børn: Kasper og Mads.

♦ **Hans Christiansen**

Født og opvokset i København. Lærer fra Jonstrup Statsseminarium, 1984. Årskursus i musik 1989.

Ansættelser: Statens Åndssvageforsorgs børnehave 1978-79. Ordrupgård 1981-82. Bispebjerg Hospital som miljøterapeut 1982-84. Ingrid Jespersens Gymnasieskole 1984-88. NØU fra 1988.

Fag: Idræt, Matematik, Fysik/kemi, Horisont, Musik, Teater, Boldspil, Ryttemisk sammenspil og Big-Band.

Gift med Pernille.

♦ **Dorthe Bonke Hansen**

Født og opvokset 4 km fra skolen. Idrætshøjskole i Sønderborg. Uddannet lærer fra Vordingborg Statssem. i 1988. Ansæt på NØU siden 1988. Bibeskæftigelse som gymnastikinstruktør.

Fag m.v.: Idræt i forskellige afskygninger – herunder også Ryttemisk Gymnastik – Dansk og Engelsk. (Orlov i

MEDARBEJDERNES BLÅ BOG

skoleåret 1996/97).

Gift med Jesper – og vi har 2 børn: Mathias 4½ år og Frederikke på 2 år.

♦ **Jan Borre**

Født og opvokset i Maribo. Lærer fra Vordingborg Statseminarium 1988. Ansat på Gundslevholm Idrætsefterskole og Nysted Efterskole – og på NØU siden 1990.

Fag: Matematik, Fysik/kemi, Musik, Medie, Kor, Billedkunst og Sammenspil.

Bor sammen med Bente – og vores datter, Emma på 2½ år.

♦ **Hanne Knudsen**

Født og opvokset i Holsted, Jylland. Lærer fra Ribe Statsseminarium i 1983. Ansættelser: Pædagogmedhj. i Billund 1982–83. Medhj. på plejehjem i Ribe, mens jeg læste til lærer. Desuden har jeg rejst en hel del – og har bl.a. været i Ghana som ulandsfrivillig. Ansat ved NØU siden 1990.

Fag m.v.: Dansk, Engelsk, Horisont, Tekstil og forskellige kreative valgfag.

♦ **Karin Pedersen**

Født og opvokset i Hørsholm. Lærer fra Vordingborg Statsseminarium 1994.

Ansatsom husassistent på Eskilstrup plejehjem 1989. Lærer på NØU 1994.

Fag: Dansk, Tysk, Horisont, Idræt, Aerobic og Rytmisk Gymnastik.

Bor som eneste lærer ikke ved skolen, men derimod i Gundslev sammen med Helge og hans 2 børn: Andreas 16 år og Line 14 år – i et gammelt bageri. Egne børn er det endnu ikke blevet til.

♦ **Karin Thorsen**

Født på Langeland og opvokset på Falster. Revisionsuddannet i 1974. Ollerup Gymnastikhøjskole samt Kibbutz i 1975. Fra 1976–90 ansat og uddannet i SDS – nu Unibank. Merkonom i regnskab m.m.

Ansatsom skolesekretær på NØU i 1992.

Bor i Falkerslev, hvor jeg i 1982 blev gift med Jens, der er landmand. Vi har 2 børn: Charlotte på 9 og Erik på 7.

♦ **Vivi Frederiksen**

Født og opvokset i Bandholm. Startede på køkkenledeuddannelsen i 1992 som 1. årselev på NØU. Færdiguddannet på Ankerhus Husholdningsskole 1995. Herefter ansat som køkkenleder på NØU.

Har hus i Sakskøbing sammen med min kæreste Lars.

♦ **Birgitte Andersen**

Født og opvokset nær Horbelev. Uddannet som køkkenassistent på Maribo Sygehus i 1983. Har arbejdet i køkkenet på Centralsygehuset i Nykøbing F. i 8 år. Ansat på NØU i februar 1996.

Er gift med Helge og har 2 drenge.

♦ **Annette Bonde**

Født og opvokset ved Ringsted. Uddannet fra Suhrs Husholdningsskole i 1983 efter at have været elev på Kærehave Landbrugsskole og et plejehjem i Benløse.

Har bl.a. arbejdet på højskole i Schweiz, hvor jeg også gik på sprogskole.

Gift og bor i Sdr. Kirkeby med mine 2 børn Janni og John.

♦ **Leif Jochimsen**

Født og opvokset i Nysted. Uddannet som tømrer i 1957 og har haft forskellige arbejdspladser på Lolland–Falster. Ansat på NØU som pedel i 1992.

Gift med Lis. Vi har 2 børn på 30 og 35 og også 3 børnebørn.

♦ **Eli Hemmingsen**

Født og opvokset i Systofte. På ungdomsskolens første elevhold i 1937. Uddannet smed. Har arbejdet som smedemester i en årrække. Deltidsansat som skolens smed og VVS–tekniker siden 1982.

Bor med min kone Elinor i Systofte.

♦ **Karin Larsen**

Født og opvokset i Nykøbing F. Arbejdet på Sygehusvaskeriet – samt 10 år som syerske på Centralsygehuset.

Bor i Nagelsti sammen med min mand Kurt.

Redigeret af Jan Borre

◆ Skolens medarbejdere

Forstander:	Knud Brusgaard Nielsen	1987
Lærere:	Knud Pedersen	1965
	Lene Hansen	1988
	Pernille Justesen	1988
	Hans Christiansen	1988
	Dorthe Bonke Hansen (Orlov 1996/97)	1988
	Jan Borre	1990
	Hanne Knudsen	1990
	Anne Pedersen	1994
Timelærere:	Carsten Møller	1979
	Morten Brenøe Lange	1996
	Jesper Hansen	1996
Husholdningsleder:	Lise Brusgaard Nielsen	1987
Køkkenleder:	Vivi Frederiksen	1995
Køkkenassistent:	Birgitte Møller Andersen	1996
Køkken, rengøring:	Annette Bonde	1996
Køkken, vask m.v.:	Karin Larsen	1996
Pedel:	Leif Jochimsen	1992
Tekniske anlæg:	Eli Hemmingsen	1982
Skolesekretær:	Karin Thorsen	1992

◆ Skolens bestyrelse

Formand: Gdr. Verner Brædder, Vestermark 17, 4891 Toreby	53869097
Næstformand: Provst Jens Lose, Hesnæsvej 56, 4871 Horbelev	53844406
Regnskabskonsulent Nis Bruun, Irisvej 24, 4920 Søllested	53941588
Direktør Peter Christiansen, Lundevej 27, 4800 Nykøbing F.	54857215
Gdr. Ove Brandt Jensen, Gangersvej 12, 4840 Nr. Alslev	53832087
Pantefoged Lis Larsen, Blichersvej 8, 4863 Eskilstrup	53836253
Anne Bagge Møller, Bygaden 15, Nagelsti, 4800 Nykøbing F.	54851528
Entreprenør Kurt Petersen, Nyvang 5, 4872 Idestrup	53848152
Annelise Ringsing, Høvænget 1, 4894 Ø. Ulslev	53865125
Husmor Kirsten Spohr, Søndre Landevej 7, 4780 Stege	55813188
Anne Marie Tambour, Guldstubvej 6, Vignæs, 4892 Guldborg	53892173

♦ Beretninger til generalforsamling.

Formanden: Denne generalforsamling afholdes efter skolens nye vedtægter.

Det har givet en mere omfangsrig dagsorden end tidligere, da flere

forhold nu skal frem til drøftelse hvert år.

Det mest afgørende i de nye vedtægter er dog, at skolekredsen fremover skal betale kontingent hvert år. Det skal blive særdeles spændende at se, hvordan skolekredsen modtager dette, men bestyrelsen håber naturligvis, at der fortsat vil være en stor opbakning til skolens arbejde gennem det personlige medlemskab af skolekredsen – og derfor er det også bestyrelsens mening, at det årlige kontingent aldrig må være større, end at rigtig mange fortsat ønsker at være medlem.

Som skolekredsen allerede har bemærket, så har bestyrelsen startet udgivelsen af et meddelelsesblad til skolekredsens medlemmer: Skolekreds-Nyt. Dette lille blad vil udkomme 2 gange i årets løb, nemlig sammen med Årsskriftet i december – og så her i foråret i forbindelse med indkaldelsen til årets ordinære generalforsamling.

Bestyrelsens arbejde

Siden sidste generalforsamling har bestyrelsen afholdt 5 ordinære bestyrelsesmøder, hvor en række enkeltsager og faste årligt tilbagevendende sager er blevet drøftet og afgjort. Der er blevet foretaget skolesyn, hvor det – som det er beskrevet i vedtægterne – er blevet påset, at såvel bygninger som skolemateriel, inventar og have- og sportsanlæg holdes i tilbørlig orden.

Herudover har bestyrelsens medlem-

mer deltaget i en række arrangementer på skolen i årets løb – og i møder og kurser arrangeret af Efterskoleforeningen.

Bestyrelsen har den overordnede ledelse af skolen og er herunder

ansvarlig for skolens økonomi. Bestyrelsen er ansvarlig over for skolekreds og undervisningsministerium, herunder for at betingelser og vilkår for ydelse af tilskud overholdes. Endvidere er det bestyrelsens opgave at påse, at skolen ledes i overensstemmelse med det angivne formål.

De fleste af disse ansvarsområder er i det daglige overladt til skolens forstanderpar, som løbende holder bestyrelsen velorienteret om alle forhold i stort og småt. Når dertil lægges en grundig og kompetent revisorgennemgang af alle skolens forhold, så kan bestyrelsen kun være trygge ved den administrative forvaltning på skolen i forhold til f.eks. Undervisningsministeriet.

Dette være sagt på et tidspunkt, hvor der er skabt stor røre i den frie skoleverden om myndighedernes manglende tillid til visse skoler og deres bestyrelser. Desværre er der bestyrelser, der tager alt for lempeligt på deres ansvar – og som ikke følger med i egne skolars forhold.

Eleverne

Elevtallet på vores skole er meget stabilt – udskiftningen er som næsten altid minimal. I indeværende skoleår er 2 elever stoppet og 1 ny startet. Den sidste elev, der stoppede, stoppede så sent på året, at der ingen mening var i at optage en stedfortræder.

Denne minimale udskiftning betyder,

at årets gennemsnitlige elevtal – også kaldet årselevtallet – er noget nær de 60. Dette tal er meget betydningsfuldt for skolens tilskud, da næsten alle tilskudsudregninger sker på baggrund af netop dette tal.

Når det drejer sig om tilgangen af elever, så kan vi stadig melde om optaget flere år frem. For øjeblikket er der blot en enkelt pigeplads ledig i skoleåret 3 år frem – skoleåret 1998/99 – og det tyder på, at skolen stadig har et godt renommé – og det kan vi kun være stolte over og tilfredse med.

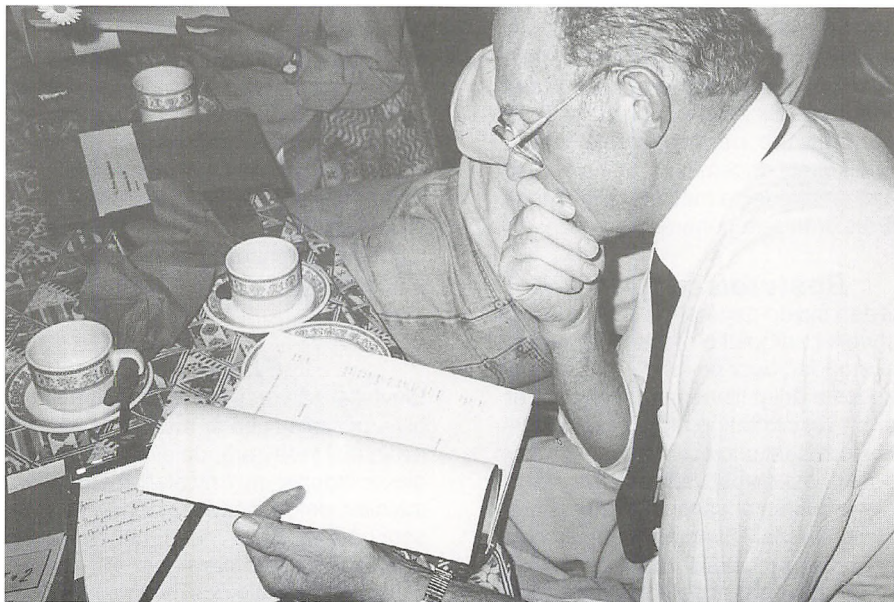
Så det er derfor ikke med baggrund i en for ringe søgning, at skolen har udgivet et helt nyt skoleprogram – et skoleprogram, som bestyrelsen i øvrigt hilser velkomment.

*Formanden gransker
årets regnskabsresultat*

Det er vigtigt for os, at det at være elev på Nørre Ørslev Ungdomsskole skal være for alle, der har lyst til at være med. Derfor må skolepengenes størrelse ikke afskrække. De forsøges derfor holdt på et niveau, hvor netop alle kan være med. Vores skoles beløbsstørrelse i skolepenge er i den billigste tredjedel af alle efterskole skolepenge. Det er vi ganske godt tilfredse med – og det er vel at mærke uden én eneste ekstraregning fra skolen i årets løb. Med andre ord er vores skoles skolepenge alt inklusive.

Undervisningen

Bestyrelsen beskæftiger sig aldrig konkret med skolens daglige undervisning, det overlader vi trygt til forstander og lærere, men vi får til gengæld meget at vide gennem en grundig løbende orientering. Én gang om året går drøftelserne dog tæt på skolens liv og under-

visning, og det er på det årlige møde mellem skolens lærere og bestyrelsen. Her blev der i det forgangne år drøftet visse af fagenes indhold, placering og organisation – på baggrund af oplæg fra faglærere i dansk, horisont og matematik – og herudover blev der foreslået og spurgt om Projekttopgavens indtog på Nørre Ørslev Ungdomsskole.

Økonomien

Som det vel allerede er fremgået af det udsendte Skolekredsnyt kan vi i år – som det også var budgetteret – fremlægge et regnskab for 1995 med et pænt overskud – også efter afskrivninger.

Det er vigtigt, at der hvert år skabes et rimeligt overskud til brug for det stadige behov for modernisering og udbygning, så skolen også fremover kan tilbyde nogle attraktive rammer, der kan tilgodese tidens krav om udstyr, faciliteter og den løbende fornyelse af skolens undervisningstilbud.

Ombygninger

I det forløbne år er der sket en større modernisering af køkken og indgang i stueetagen på Gårdsminde, hvor der er lærerbolig.

Det er bestyrelsens opfattelse, at skolens lærerboliger skal vedligeholdes og moderniseres på en måde, så disse boliger stadig kan fremtræde så attraktive, at lærerne med rimelighed kan bo i disse boliger som en pligt.

Vi lægger stor vægt på, at skolens lærere og deres eventuelle familier bor og lever tæt på skolen. Det styrker skolens idé om hjemlighed – og er et aktiv for skolens liv og elevernes oplevelse af skolen som en helhed.

I gennem flere år har det stået bestyrelsen klart, at skolens eksisterende elevbaderum og elevtoiletter trænger

gevaldigt til en modernisering efter at have holdt i op imod 30 år uden større indgreb. Naturligt nok går 60 elevers daglige brug ikke sporløst hen over sådanne rum – og slet ikke i den grad sådanne rum med tiden er blevet mere og mere benyttede.

Det er blevet drøftet meget intenst, hvordan det rent praktisk skulle kunne lade sig gøre økonomisk og praktisk, da det efterhånden viste sig, at det blev et større projekt. Skulle det laves i etaper? Kunne det økonomisk overkommeligt etableres på én og samme tid for både pigeafdeling og drengeafdeling? Skulle det nødvendigvis laves i skolens sommerferie?

Dette var blot nogle af de spørgsmål, der blev drøftet.

Der blev indhentet underhåndsbud fra 2 entreprenører fra hvert fagområde. Et af bestyrelsen til lejligheden nedsat byggeudvalg besluttede – efter afholdt licitation – at igangsætte byggeriet i februar måned.

Nye baderum

Det blev aftalt til at skulle foregå i et snuptag over 9 uger – både for drengenes og pigernes afdelinger på én og samme gang. I byggeperioden blev der etableret alternative toilet- og badefaciliteter i gård og kælder.

Det blev på grund af støj, snavs og frostvejr en prøvelse for skolens elever og ansatte – og der skal ved denne lejlighed udtrykkes en tak for at alle holdt det ud – og tog det hele med rimeligt godt humør.

Heldigvis blev byggeriet til alles tilfredshed gennemført af gode og punktligt håndværkere, der kunne aflevere et gedigent byggeri til den aftalte tid. Så selvom det blev noget dyrere end først antaget, så er resultatet heldigvis så godt som perfekt – og der er

ingen tvivl om, at det nok skal kunne holde i mange år stort set uden vedligeholdelsesudgifter overhovedet.

Finansieringen af de samlede udgifter på omkring 1 mill. kr. er sket i en kombination af ca. 1/3 egne midler og så et 3-årigt banklån aftalt efter indhentede tilbud fra flere banker.

Nyt bygningsstilskud

Nye ombygninger ligger forude. Der er nu udarbejdet et skitseprojekt over dagligstuens udvidelse ind i spisesalen, som så delvis flyttes ud i gården. Kommer tid – får vi råd.

Fremover er der nemlig tale om et helt nyt tilskudssystem vedrørende byggeri. Her gives der fremover skolerne et beløb pr. elev hvert år, som vil stige år efter år. For 1996 er det på kr. 106.000 – for 1997 på 136.000 kr. osv.

Det betyder, at vi har rimeligt nemt ved at betale lånet tilbage – og også mulighed for – i løbet af få år – at få sparet op til nye projekter.

Til stadighed sker der en almindelig istandsættelse over hele skolen – ikke mindst på værelser og gange. Dette sker dog over den almindelige drift.

Personale

I køkkenregionerne er der sket en del udskiftning i årets løb. Efter solidt arbejde gennem en del år er Benja Hovgård rejst til Tune Landbrugsskole – og Jane Nielsen har fået et fuldtidsjob andetsteds. Dermed er der kommet nye ansigter i køkkenet, bortset fra Vivi Frederiksen, der overtog Benjas stilling. De nye er Gitte Andersen og Annette Bonde, som vi håber vil blive glade for at arbejde hos os.

Desværre måtte vi erkende, at vi ikke kunne finde en ny lærer til en fast stilling med bl.a. tysk fra det kommende skoleår. Men på den anden side, så er

vi godt tilfredse med Anne Pedersen, som så har indvilget i at være her endnu et år.

Det er så meningen, at der skal søges igen til næste år, så vi kan få beboet vores lærerbolig, der så er lejet ud til anden side indtil næste sommer.

Bestyrelsen har bevilget orlov uden løn til Dorthe Hansen i det kommende skoleår, så derfor er der netop nu ved at blive ansat en vikar i hendes sted. Vi ønsker Dorthe held og lykke på de nye græsgange på den anden side af åen, men regner bestemt med at se hende igen, når hun har afprøvet folkeskolen.

For ganske nylig er der sket en meransættelse i køkkenet, hvor der er blevet ansat en medarbejder til oplæring i et statsstøttet puljefjob, hvor skolen selv kun betaler en lille del af lønnen.

Afsluttende kommentarer

Som beskrevet i det udsendte Skolekredsnyt er der megen røre omkring de frie skoler, fordi Tvindskolerne efter undervisningsministeriets grundige undersøgelser har misbrugt friheden til at udnytte systemet igennem mange år.

Desværre vil et sådant misbrug meget nemt komme til at ramme alle andre frie skoler på den måde, at staten nu strammer kontrolsystemet for at undgå lignende situationer i fremtiden.

Vi kan naturligvis her hos os klare enhver yderligere kontrol, men det kan ikke undgå at betyde flere papirer, mere revisorarbejde og dermed mere administrativt arbejde, som i sig selv kun indeholder et merarbejde, der alene er ufrugtbart.

Vi skal alle som frie skoler forstå at værne om den tillid, der må og skal være mellem den enkelte skole og ministeriet.

Verner Brædder

Fra forstanderen

I Nørre Ørslev Ungdomsskoles nye vedtægter fortælles det i formålet, at der på skolen skal skabes gode betingelser for opdragende undervisning og samvær, der bygger på et grundtvigsk livssyn.

Det er ikke så meget anderledes end i de tidligere vedtægter – og dog, for det lille ord 'samvær' er kommet med som noget ganske nyt – altså på papiret. Faktisk er det taget direkte fra den nye efterskolelov, der nu beskriver undervisning og samvær som to ligestillede opgaver for en efterskole.

Egentlig ganske naturligt, skulle man mene – og i hvert fald her på stedet er og bliver disse 2 opgaver – undervisning og samvær – noget, som vi netop gør meget ud af at vægte.

Det er så ikke til at sige, hvor meget det ene så vægter i forhold til det andet, men sikkert er det i hvert fald, at vi husker begge dele – og at vi vægter begge dele højt.

Nyt skoleprogram

I vores nye skoleprogram er det forsøgt beskrevet, hvordan vi prøver at leve op til skolens formål.

I skoleprogrammet står der: Med udgangspunkt i skolens formål vil vi igenem alt det, der foregår på skolen året igennem gerne

- at de unge udvikles og modnes menneskeligt
- at de unge møder holdninger og ikke færdige løsninger
- at de unge gennem samtale, samvær, oplysning og oplevelse får mod på tilværelsen
- at de unge bliver bedst muligt forberedt til at tage del i livet som menneske
- at de unge bliver selvstændige, ansvarsbevidste og aktive medborgere i et demokratisk land.

Sådanne ord har vi tilladt os at sætte på skolens mangfoldige liv og virksomhed.

I mangt og meget drejer det sig om at ansvarliggøre eleverne, så de derigenem får en indsigt i at kunne noget – og så senere selv turde. I det daglige har eleverne derfor medindflydelse og medansvar på mange områder af skolens liv.

Dels deltager eleverne på skift i planlægningen og afviklingen af visse af aktiviteterne.

På andre områder lægges der op til, at interesserede elever kan melde sig til forskellige planlægningsudvalg.

Samværet på skolen indbyder til, at der i løbet af året opbygges et forpligtende fællesskab, hvor ingen er nok i sig selv, men snarere opfatter sig selv som en betydelig og nødvendig del af helheden.

I løbet af skoleåret får eleverne mange anderledes oplevelser og meget anderledes læring – men det skolefaglige er stadig solidt placeret.

Sådan står det overordnet beskrevet i skoleprogrammet – og disse formuleringer må vi til stadighed sørge for at have for øje i vores arbejde.

Eleverne

Skoleåret i år har som sædvanligt været båret oppe af en god stemning eleverne imellem – og elever og lærere imellem. Eleverne er – i langt overvejende grad – gode ved hinanden – på trods af enkelte småskæverter.

Når vi hører om andre skolers problemer med deres elever, så genkender vi ikke ret meget af det hørte og læste her hos os selv.

Derfor må vi heldigvis i langt overvejende grad sige nej til at have oplevet ret meget af problemer vedrørende manglende motivation hos eleverne –

og nej til decideret skoletræthed.

Vi har stadig væk et meget bredt udsnit af unge, men vi har altså ikke elever, der i den grad er trætte at alt, hvad der lugter og smager af skole – og derfor vil vi give problemer uanset hvor de så er.

Undervisningen

Rammerne for årets undervisning har stort set holdt sig til det vante. 2 skemaer med hvert deres forskellige indhold af Liniefag og Valgfag.

Rammerne udfyldes af de enkelte faglærere. Her er der i årets løb sket et større og større samarbejde faglærerne og holdene imellem. Det sker til både elevernes og lærernes store udbytte og tilfredshed. Dette samarbejde vil stadig kunne udbygges og styrkes til et endnu større udbytte for de involverede parter.

Måske er vi egentlig alt for bundet af de enkelte holddannelser? Måske bur-

de vi i højere grad afvikle undervisningen på tværs af de opdeltede hold for at gøre undervisningen mere alsidig og afvekslende?

Meget kan lade sig gøre – og jeg mener ikke, vi skal være så bange for at prøve – al den stund vi jo stadig er en lille efterskole, hvor den enkelte elev derfor ikke skal være bange for at blive tabt – eller bange for at miste overblikket og trygheden, når og hvis vi forstærker indføringen af nye måder at organisere undervisningen på.

Projektopgaven

Vores tidligere Årsopgave hedder nu helt og holdent Projektopgaven, der jo er det standardiserede navn i folkeskolen. I år var det 4. gang – og der var kun foretaget få velovervejede ændringer i afviklingen – der skete i januar – og som også af den grund er en af årets travleste måneder her på stedet.

Overemnet var 'Naturen' og underemnerne under denne store paraply – opgaveløsningerne – produkterne – var naturligt nok meget forskellige.

*Skolekredsens medlemmer
nyder kaffen og kagen
efter beretningerne*

Undervejs i arbejdet skulle 2-mandsgrupperne føre dagbog over, hvad de lavede den pågældende dag, hvilke aftaler de havde til næste gang, de skulle mødes – samt de materialer, bøger m.v., de havde brugt. Disse dagbogsblade indgik senere bl.a. i lærernes vurdering.

Vi havde stillet et krav om, at eleverne i det mindste skulle aflevere en skriftlig problemformulering og en produktbeskrivelse.

Vi oplevede, at eleverne var blevet bedre til at fremlægge – og at der er flere, der efterhånden tør vove sig ud i anderledes produkter, der giver anderledes fremlæggelser, selvom rapporten stadigvæk er den mest dominerende form.

Fremlæggelserne foregik i 4 hold med hver 2 lærere, som igennem en halv dag fremlagde for hinanden. Der var flere rigtig flotte og gedigne fremlæggelser.

Til slut fik hver elev så en skriftlig vurdering udformet af de to vejledningslærere, hvor der var taget hensyn til processen, produktet og fremlæggelsen.

Med hensyn til næste år mangler vi lærere at få drøftet en række spørgsmål fra vores evaluering – inden vi lægger os fast på den konkrete afvikling.

Anderledes undervisning

Årets 40 uger består af 26–27 ugers almindelige skema-skoledage, der går deres gang efter årets 2 forskellige skemaer. Det er den almindelige – eller mere traditionelle undervisning.

Resten af året foregår der så det, vi kunne kalde anderledes undervisning og læring – og oplevelser, som for vores skole er lige så vigtigt at få med som den almindelige undervisning.

Derfor bliver der også brugt megen tid – og meget krudt på disse aktiviteter. Dels i planlægningen, dels i afsat tid – og jo også når det drejer sig om økonomien.

F.eks. turen til Tjekket i oktober – og genbesøget af tjekkerne her i april.

Turen lignede på mange måder turen fra sidste år, men belært af erfaringer havde vi så alligevel ændret en del af indholdet og aktiviteterne. Og næste gang er det tanken i langt højere grad at inddrage eleverne i planlægningen og selve afviklingen af opholdet i Prag. Alene denne nye dimension vil give en helt anderledes planlægning med eleverne – og en helt anderledes efterfølgende tur rundt i Prag med eleverne som vejvisere og guider på hver deres område.

Erhvervspraktikuge med efterfølgende konference, hvor eleverne i grupper vidt og bredt fortæller deres oplevelser videre til de andre elever.

Teateruge med efterfølgende Forældredag i februar. Her spillede hele skolen teaterstykket 'Maskespil', hvor alle var involverede på eller bag scenen – eller spillede til. En stor og flot forestilling, som også blev vist ved 2 skoleforestillinger. Teaterugen er og bliver en fast årlig begivenhed.

Vildmarkslejr i maj, som for 5. år i træk gik til den midtsjællandske naturpark ved Susåen og Tystrup-Bavelse-søerne. Her får eleverne så afgjort oplevelser af den anden verden. Vi har allerede bestemt os for en tilsvarende tur næste skoleår – og håber derfor, at vi af Sorø Akademi igen kan få lov til at låne denne Sjællands så afgjort mest suveræne lejrplads.

Året ligner jo stort set sig selv – og dermed ligner det de foregående. Man kunne med rette driste sig til at spørge: Hvorfor sker der ikke ændringer? Er

der ingen udvikling? Står I stille? Bliver det ikke for meget det samme? osv. osv.

Jo, sådan kunne man med rette spørge, hvis ikke der i disse faste rammer til stadighed alligevel skete en udvikling og nytænkning. Det gør der nemlig. Alene af den grund, at vi altid har gengangerelever på holdet, som bestemt ikke skal have den samme oplevelse 2 år i træk.

Udviklingen og nytænkningen sker også ved at vi lærere i mindre udvalg skiftes til at planlægge de forskellige anderledes uger – og der er sædvanligvis stort råderum for udvalgene – og kollegerne lægger sædvanligvis udvalgene slippe igennem med deres forslag til program og indhold.

Lærerne

Den minimale udskiftning blandt lærerne, som der har været tale om igennem flere år, er så absolut et gode, da det giver en uvurderlig kontinuitet for skolen – for eleverne – og så sandelig også for det kollegiale sammenhold, – og dette sammenhold er givetvis noget, der smitter af på eleverne. Heldigvis sker der derfor kun en minimal åreladning, når enkelte søger orlov for at afprøve andre muligheder. Naturligvis skal og vil der på en skole som vores ske en løbende udskiftning af lærere, men det er altså meget betydningsfuldt, at der så at sige er et stamhold af gode spillere. Derfor skal der lyde en tak til kollegerne for deres medvirken til at drive en god, solid og velrenommeret efterskole.

Forældrene

Kontakten og samarbejdet med elevernes forældre har fulgt de sædvanlige og traditionelle baner. Vi mener det er passende, det vi i årets løb gør, men er

naturligvis altid åbne for ønsker om ændringer.

Som sædvanligt oplever vi en stor opbakning til vores forældrearrangementer. Det gør det naturligvis mere givtigt for begge parter, når forældrene møder interesserede op.

Udadtil

I årets løb har mange forskellige haft deres gang på skolen som gæster ved vores traditionelle arrangementer: Efterskolernes Dag, Elevmøde, Julemøde, Aftenhøjskole, Forårsmøde, Forældredag og Forældremøder, Jubilæumsmøde, Kommende Elevers Dag, Tjekkebesøg og Forårskoncert.

Det er tit et stort ekstra arbejde for elever og ansatte at have gæster – og det er da heller ikke gratis, men vi mener det er indsatsen værd, da det giver liv på skolen – og fordi det er med til at åbne skolen for omverdenen. Skulle det derudover give skolen og det den står for en god omtale, ja, så ta'r vi gerne det med.

Specielt når det drejer sig om børn må vi sige, at vi med musiklinieholdets BørnehaveRock-arrangement i efteråret – og med dramalinieholdets teaterforestilling her i foråret har haft rigtig mange gæster. Flere end 500, mener jeg det drejer sig om i alt.

Næste år

12 af de nuværende elever vender tilbage efter sommerferien for at tage endnu et år på skolen. Om det er mange eller få – eller om det er for mange? Ja, det kan man altid diskutere, men efter min mening er det en ret så akademisk diskussion, da det aldrig på forhånd kan vides, hvordan det så rent faktisk vil gå.

Vi har ingen regler om, at man ikke kan være 2.årselev her på stedet. Det

har andre efterskoler. Dem om det!

Med den søgning, der for øjeblikket er til efterskolerne landet over, har vi en speciel forpligtelse til i vid udstrækning at lade eleverne fortsætte, da vi ikke nær altid vil kunne anvise reelle alternative efterskolemuligheder i stedet for Nørre Ørslev Ungdomsskole.

Tiden er det eneste, der med sikkerhed vil vise, hvordan det så gik med de elever, der fortsatte endnu et år. Normalt har vi heldigvis gode erfaringer med, at disse elever indgår i det nye hold på en god og konstruktiv måde.

De 12 kommende gengangere er naturligvis alle elever, som vi mener at kunne regne med – og som vi mener har brug for endnu et år – også på samme skole. Egentlig var der et par stykker mere, men dem har vi så tilladt os at overtale til at komme videre ad praktisk vej, da vi ikke mente endnu et år i skole – her eller andre steder – ville være det rigtige for dem.

De øvrige elever kommer som sædvanlig – må man jo sige – fra et ret så geografisk begrænset område. 13 sjællændere, 1 mønbo, 22 fra Lolland – og så 25 her fra Falster.

Afslutning

Ellers er der blot at sige: Halloj hvor det går! Her, der og alle vegne. Eleverne kommer væltende til landets efterskoler – ikke mindst til Nørre Ørslev Ungdomsskole.

I sådan en situation kunne man måske fristes til ligefrem at udvælge eleverne. Men det ville dog være en ulykke og en vederstykkelighed, da den enkelte efterskole – for mig at se – helst skulle repræsentere et så bredt udsnit af de unge som muligt.

Uden dette brede udsnit af elever vil vi nemlig ikke fortsat kunne regne med den fornødne tillid og opbakning fra de

bevilgende myndigheder. Der er i disse år stor respekt om efterskolens arbejde – og denne respekts beståen skal også vi her i Nørre Ørslev være med til at værne om.

Her på stedet har vi absolut ingen optagelseskriterier andet end først-til-mølle-princippet. Sådan skal det altid være.

Lad mig så slutte med et gammelt højskole-citat, der stammer fra en heden-gangen Ryslinge-forstander, der for mere end 75 år siden sagde, hvad der grundlæggende er og bliver vores fælles opgave med de unge, nemlig:

'Vi skal lære dem at bruge øjne, ore og tanke – lære dem at spørge, at søge og at vælge. Lære dem at gøre forskel på det værdifulde og det værdiløse, sætte dem så igang mod de højeste mål – og det på en måde, så de aldrig går i stå.'

Sådan lød folkehøjskolens kald den gang – og sådan vil det også altid lyde for vores skoleform – efterskolen.

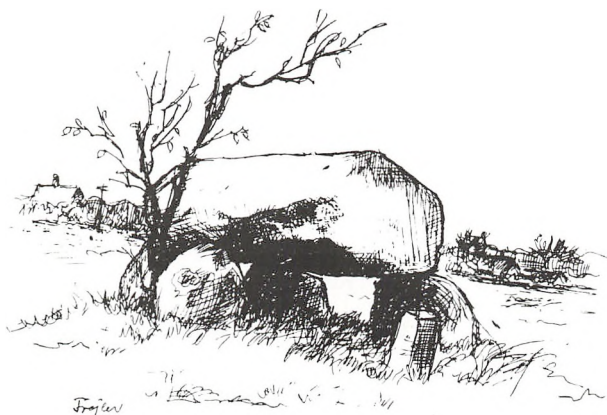
Når jeg tillader mig at bruge citater fra folkehøjskolens historieskrivning, så kunne det måske nok være i mangel af bedre – men vigtigst for mig er det dog at bruge citater som dette for at vi husker på, at det er der, vi hører hjemme – nemlig i folkeoplysningens tjeneste – hvor det drejer sig om oplysning om de folkelige fællesskaber, tolkning af tilværelsen og meningen med livet – og hvor vi tilbyder en undervisning af almindelig karakter – med henblik på de unges hele menneskelige udvikling og modning – samt deres almene opdragelse og uddannelse – som det så smukt hedder i efterskolelovens uddybende formålsbestemmelse.

Knud Brusgaard Nielsen

Elevholdet 1996/97

Peter D. Andersen, Daruplund 29 1. th, 2660 Brøndby Strand
Susanne Bohn, Kohavevej 2, 4735 Mern
Juline Bylov, Nr. Kirkebyvej 10, 4840 Nr. Alslev
Bettina Bülow, Læsøvej 30, 4700 Næstved
Anne Schütt Christensen, Peter Freuchensvej 29, 4800 Nykøbing
Karsten F. Christensen, Lermosevej 27, 4800 Nykøbing F.
Erik L. Christiansen, Birkevænget 21, 4930 Maribo
Trine Christoffersen, Viaduktvej 6, Ring, 4750 Lundby
Rasmus Dresen, Sløsserupvej 14, 4892 Kettinge
Esben Flies, Valorevej 75, 4130 Viby Sj.
Charlotte West Hansen, Stoubyvej 62, 4872 Idestrup
Kim Hansen, Gl. Landevej 32, 4891 Toreby
Kristoffer Hansen, Ansgarvej 15, 4930 Maribo
Mette Hansen, Bjernæsvej 26, 4970 Rødby
Mette Hersom Hansen, Folemarken 19, 4800 Nykøbing F.
Morten Hjelm Hansen, Kongsnæsbakken 6, 4850 Stubbekøbing
Nicolai Gram Hansen, Lærkevej 14, 3400 Hillerød
Susanne Hansen, Skippergårdsvej 8, 4871 Horbelev
Tom Palle Hansen, Gundslevmaglevej 23, 4863 Eskilstrup
Lotte Hinrichsen, Samsøvej 10, 4800 Nykøbing F.
Henrik Høyrup, Bendslevvej 44, 4250 Fuglebjerg
Britta Jensen, Rødbyvej 12, 4895 Errindlev
Heidi Lundmann Jensen, Bøgevænget 12, 4892 Kettinge
Majken Wegener Jensen, Kirkeholmvej 13, 4780 Stege
Jimi Kragh Jespersen, Runestensvej 11, 4970 Rødby
Mie Johannesen, Egensevej 42, 4840 Nr. Alslev
Kim Friis Jørgensen, Lytthøjvej 30, 4840 Nr. Alslev
Ask Katzeff, Nybyvej 11, 4863 Eskilstrup
Anders Krey, Sundtoften 196, 4800 Nykøbing F.
Martin Kähler, Thit Jensens Vej 40, 4700 Næstved
Connie Larsen, Ydunsvej 24, 4873 Væggerløse
Kenneth Jim Larsen, Vestergade 54 B 1., 4930 Maribo
Martin Sun Larsen, Ryttervænget 29, 4800 Nykøbing F.
Rasmus Hovmand Larsen, Bøgetvej 90, 4913 Horslunde
Tina Egemose Ludvigsen, Langet 10, 4892 Kettinge
Gabriel Lund, Brandstrupsvej 111, 4930 Maribo
Kristine Swane Lund, Lundevej 29, 4800 Nykøbing F.

Jesper Madsen, Gundslevmaglevej 27, 4863 Eskilstrup
Elisabeth M. Mikkelsen, Alstrupvej 20, 4840 Nr. Alslev
Thomas Møller, Kirkevænget 11, 4863 Eskilstrup
Dorthe Nielsen, Alstrupvej 17, 4840 Nr. Alslev
Hannah Maria Nielsen, Herbergervej 9, 4840 Nr. Alslev
Linda Fønsvkov Nielsen, Lidstrupvej 21, Listrup, 4800 Nykøbing F.
Michelé Lerche Juul Nielsen, Sundby Alle 81, 4800 Nykøbing F.
Morten Marott Nielsen, Nyvej 20, 4840 Nr. Alslev
Jacob Lund Orquin, Lundevej 1, 4800 Nykøbing F.
Anders Pedersen, Bakkedraget 24, 4340 Tølløse
Raza Irfan Qurashi, Teglgårdsvej 441 1. tv., 3050 Humlebæk
Louise Rasmussen, Sølvgade 16, 4840 Nr. Alslev
Christian Reupke, Gundslevmaglevej 6, 4863 Eskilstrup
Maja Trempenau Riis, Bakkevej 13, 4241 Vemmelev
Peter Ringsing, Hamborgskovvej 38, 4800 Nykøbing F.
Julian A. R. Schou, H.C. Skottesvej 3, 4913 Horslunde
Astrid Trolle Raahede, Bauehøj Efterskole, 3630 Jægerspris
Mette Skafte, Egensevej 47, 4840 Nr. Alslev
Mette Skræddergaard, Pinievej 10, 4600 Køge
Pernille Steffin, Bursøvej 12, 4930 Maribo
Anna Stentebjerg-Andersen, Bymarken 4, 4800 Nykøbing F.
Karsten Stoffer, Åmarksvej 31, 4891 Toreby
Anette Sørensen, Johs. V. Jensens Allé 30, 2000 Frederiksberg

Elevholdet 1991/92

Jannik Andersen læser på DTU i Lyngby
Christine Bom er køkkenleder på et hotel i København
Charlotte Boye læser stadig til læge i Philadelphia USA
Lars Bramsen er lige begyndt på mureruddannelsen på I&H-Skolen
Monica Brink er på laborantskole i Roskilde
Mette Bülow er piccoline i DHL – Brøndby
Trine Bylov er aktivitetsmedarbejder i Dansk Flygtningehjælp
Karina Carstensen er pædagogmedhjælper i børnehave i Saksøbing
Søren Christiansen bliver udlært automatikmekaniker 1. december
Brian Ebbe er mekaniker hos Brdr. Dalsgård
Eline Engen læser spansk i Odense
Christof Gleie er pedel på Væggerløse Skole
Carsten Glibstrup er free-lance tekniker/altmulig-mand
Henrik Hansen er i mekanikerlære hos Toyota i Stege
Henrik Bo Hansen er karetmager hos M. Skotte i Saksøbing
Peter Hansen er stadig hos Hoffmeyer i Nykøbing
Reider Foss Hansen er fritids- og kulturarbejder i Dansk Røde Kors
Thomas Hansen er kommis i Roskilde
Henriette Hare arbejder i København
Mette Hinrichsen er kasseassistent i Netto i Rødovre
Lars Hovmand er mekaniker hos Toyota i Nykøbing
Jeanette Jantzen arbejder i Fog i Nr. Alslev
Claus Prier Jensen arbejder hos en mekaniker i Vordingborg
Jannie W. Jensen har slået sig ned som klinikassistent i Stege
Jens Jakob Jensen er landbrugselev
Jesper Grønhøj Jensen arbejder på en gård på Sjælland
Morten Jensen læser til sygeplejerske
Susanne Jensen arbejder som kok i Odense
Tina Romme Jensen er regnskabselev i København
Troels Jensen er landbrugselev i Ringsted
Frank Jørgensen arbejder som altmulig-mand
Maj-Britt Jørgensen er på sygeplejeskole i Roskilde
Tina Kaare læser jura i København
Per Korsgaard er soldat i Næstved – senere i lære som datamekaniker
Jan Krebs har bosat sig i Nykøbing
Diana Pommer Kristensen er hos Paw-Sko i Nykøbing
Jesper Larsen er på Tvind-højskole
Mette Lollike er på højskole i Skælskør
Sara Lose læser til lærer i København
Jacob Lupnaav går på ingeniørhøjskole i Horsens
Pia Madsen er kontorelev på Platangården i København
Thomas Madsen er udlært klejnsmed
Jeanet Maigaard arbejder i Næstved Storcenter
Helene Marcussen læser til agronom i København
Linda Friis Mortensen er reklame-elev i København
Cecilie Bagge Møller arbejder for Diakonisse Stiftelsen på Frederiksberg
Anja Nielsen tager HF i Nykøbing
Maria Nielsen læser til lærer i Svendborg
Martin Stenderup Nielsen arbejder i en trælasthanandel i Vordingborg
Mette Nielsen lige hjemvendt fra USA
Malene Olsen er på laborantskole i Roskilde

Kenneth Pedersen er stadig i bagerfaget
Hans Morten Petersen går på handelsskole i Slagelse
Peter Skude gør karriere i Livgarden
Maria Stoffer læser til akademiøkonom i København
Dorthe Thesbjerg arbejder i teatercafeen i Nykøbing
Kristian Ubbesen læser til laborant i Slagelse
Jon Vogt er tæt på at være udlært slagter i Slagelse

Majbritt Jorgensen og Irene Madsen

Elevholdet 1992/93

Thomas Blom er flyttet til Odense og er sergent på Næstved Kaserne
Ask Bojesen er soldat på Farum Kaserne
Jannie Bonde arbejder i Solo i Nykøbing
Monica Brink læser til laborant i Roskilde
Søren Bruun arbejder på en gård ved Saksøbing
Karina Carstensen arbejder som pædagogmedhjælper i en børnehave
Lena Christensen er pædagogmedhjælper i en børnehave på Amager
Michael Christiansen er landbrugselev på en gård
Bitten Clausen går på idrætshøjskole nær Århus
Christina B. Hansen går på HF
Dorthe Hansen læser kinesisk i København
Gitte Hansen læser HH i Vordingborg
Jonas A. Hansen arbejder hos en guldsmed på Amager
Lotte Bonde Hansen er tilkaldevikar for forskellige skoler i Nykøbing
Louise Suhr Hansen er maler
Mikael Erman Hansen læser HF i Nykøbing
Lotte Henriksen arbejder hos en slagter i Nakskov
Stine Henriksen er i England sammen med Maria Kepp
Marianne Hovmand går på højskole i Silkeborg
Christa Jensen arbejder i Føtex i København
Marlene Jensen går på HF i Nykøbing
Troels Jensen arbejder på en gård
Heino Høj Johansen arbejder i KJ Værktøj i Nykøbing
Janne Kaare arbejder på Texaco-tanken i Nykøbing
Steffen Klausen er soldat i Randers
Per Korsgaard er soldat
Jan Krebs tager enkeltfag på VUC
Henrik Kristensen er i lære som elektriker
Rasmus Kyndesen tager sidste års HTX på Frederiksberg
Henriette Holstener Larsen arbejder som støtte for handicappet pige i England
Jesper Larsen er på en rejsende højskole i Jylland
Kenneth Larsen arbejder på Holeby Diesel
Mads-Peter Larsen arbejder på Egeskov i Stubbekøbing
Maria Kepp Larsen arbejder på et hotel i England
Tina Larsen er kontorelev hos DSB
Richard Lund skal være soldat på Bomholm
Cecilie Bagge Møller arbejder for Diakonisse Stiftelsen på Frederiksberg
Jan Møller er på højskole i Norge
Pelle Nicolaisen går på rytmisk daghøjskole i København
Kristina Rüdiger Nielsen arbejder på Nykøbing Handelsskole
Klaus Noergaard vil gerne ud og rejse

Birthe Olsen er social- og sundhedsassistent på Østerbro i Nykøbing
Steen Pedersen arbejder på en gård i Udby på Sjælland
Lasse Persson er kok
Kasper Petersen arbejder på Nykøbing Sukkerfabrik
Hans Morten Petersen går på handelsskole i Slagelse
Susanne Høj Petersen går på idrætshøjskole i Vejle
Helle Rasmussen arbejder som tjener/bartender på en restaurant i Schweiz
Maria Rasmussen arbejder i Føtex i Sundby
Søren Rasmussen læser i England og arbejder på et hotel i fritiden
Thomas Rasmussen er soldat
Line Reenberg arbejder på en skønhedsklinik i København
Jens Ringsing er ved Livgarden
Kit Stoustrup arbejder i en tøjbutik i Ballerupcentret
Martin Stoffer læser til akademiøkonom i København
Gert Sørensen er i lære som blikkenslager
Rikke Tambour går 2. års HH i Nykøbing

Lotte Bonde Hansen

Elevholdet 1993/94

Anja Andersen er køkkenlederelev i Maribo
Signe Søgaard Andersen er køkkenassistent
Anette Bohn arbejder i en børnehave
Jannie Bonde arbejder i Solo i Nykøbing
Else Marie Brædder går i 3.g i Nykøbing
Lena Christensen er pædagogmedhjælper på Amager
Rebecca Christensen går i 3.g i Vordingborg
Merete Christensen går på handelsskole i Maribo
Martin Engen arbejder i Merlin i Nykøbing
Lars Frølund går på HF i Nykøbing
Christina Hansen går på HF på VUC i Nykøbing
Gitte Hansen går på handelsskole i Vordingborg
Henrik Aalborg Hansen går på handelsskole i Nykøbing
Mette Birthe Hansen går på handelsskole i Vordingborg
Mette Vilebæk Hansen er butikselev
Morten Aalborg Hansen er receptionist i Ishøj
Christian Hemmingsen er blikkenslager
Lotte Henriksen er butiksslagter
Anders Jensen er i lære som smed
Anne Katrine Jensen går i 3.g i Vordingborg
Anne Stine Berg Jensen går på handelsskole i Nykøbing
Bjerke W. Jensen er landmand
Henrik Jensen går i 2.g i Nykøbing
Lasse Aagaard Jensen går på HF i Nykøbing
Maria Romme Jensen uddanner sig til social- og sundhedshjælper
Marlene Jensen går på HF i Nykøbing
Peder Frederik Jensen tager den fri ungdomsuddannelse
Sabina Jespersen går på HF i Albertslund
Heino Høj Johansen arbejder i KJ Værktøj i Nykøbing
Malene Lundh Johnsen går på handelsskole i Nykøbing
Bjørn Jørgensen går på HTX i Roskilde
Christa Høj Kaltoft går på HTX i Næstved

Anders Koppelgaard arbejder
Kenneth P. Kristensen er i lære som tømrer
Thomas Kristensen er i lære som tømrer
Thomas Skude Kristensen er elektriker
Mads-Peder Larsen er arbejdsmand i Stubbekøbing
Peder Holstener Larsen er elektriker i Væggerløse
Ander Lose er landbrugselev
Natasja Lundh er pædagogmedhjælper
Charlotte Galsgaard Madsen går på handelsskole i Nykøbing
Morten Lee Madsen går på handelsskole i Maribo
Hanne Gaard Mortensen går i 3.g i Nykøbing
Pelle Nicolaisen går på rytmisk daghøjskole i København
Anders Stenderup Nielsen går på handelsskole i Nykøbing
Kamilla Nielsen går i 2.g i Vordingborg
Maria Boline Nielsen går på handelsskole i Nykøbing
Søren Nielsen går på HTX i Nakskov
Jakob Suhr Olsen går på HTX i Nykøbing
Martin Paysen går i 3.g i Roskilde
Jacob Neumann Pedersen er kokkeelev
Pia Pedersen går på HF i Nykøbing
Marlene Rasmussen går i 3.g i Nykøbing
Pernille Rasmussen går i 2.g i Vordingborg
Line Reenberg arbejder på en skønhedsklinik i København
Anders Ringsing er i lære som elektriker
Anders Sværke arbejder ved Høng
Gert Sørensen er i lære som blikkenslager
Martin Vildenheldt er butikselev i Søllested
Christina Vornøe går i 2.g i Sorø

Else Marie Brædder

Elevholdet 1994/95

Susanne Andersen går på 2.års HHX i Nykøbing
Jesper Boesen går på Bygge & Anlæg i Nykøbing
Jesper Brua går på HTX i Korsør
Lea Byager går i 2.g matematisk i Vordingborg
René Christiansen er i militæret
Rasmus Enemark går i 2.g matematisk i Nakskov
Lars Frølund går på 1.års HF i Nykøbing
Tina Glibstrup går på 1.års HHX i Nykøbing
Bjorn Palle Hansen går i 2.g matematisk i Nykøbing
Ria Lærke Hansen arbejder i FONA i Nykøbing
Stefan Hansen er i lære som tømrer og snedker
Hans-Henrik Hare går i 2.g sproglig i Nykøbing
Morten Hendriksen er i militæret
René Holm er på højskole i Jylland
Malene Hovmand går på teknisk skole i Ishøj
Olav Hølund går i 1.g matematisk i Vordingborg
Anita Jensen går på 1.års HHX i Nykøbing
Lasse Jensen går på 1.års HF i Nykøbing
Maria Romme Jensen uddanner sig til social- og sundhedsmedhjælper
Sabina Kragh Jespersen går på 1.års HF i Albertslund

Kamilla Jørgensen går på 1. års HF i Nykøbing
Anders Dyrlov Kappel går på 2. års HHX i Nykøbing
Anders Peter Kappel går i 2.g matematisk i Nykøbing
Thomas Kristensen er i lære som tømrer
Christina Larsen går i 2.g matematisk i Nykøbing
Kristian Larsen går i 2.g matematisk i Vordingborg
Martin Larsen går i 2.g matematisk i Maribo
Peder Holstener Larsen er i lære som elektriker
Peter Larsen går på HTX i Nykøbing
Sabine Larsen går i 2.g sproglig i Maribo
Jens Lise er i gang med landbrugsuddannelsen
Tue Lüders går på VVS-skole i Gladsaxe
Anders Madsen uddanner sig til anlægsgartner i Slagelse
Charlotte Galsgaard Madsen går på 2. års HHX i Nykøbing
Lone Merkel går på 1. års HF i Nykøbing
Karin Mortensen går på teknisk skole i Nakskov
Malene de la Motte går i 2.g sproglig i Nykøbing
Mette Bagge Møller går på 2. års HF i Roskilde
Kristian Nielsen er i gang med landbrugsuddannelsen
Lise Bjerregaard Nielsen går i 2.g sproglig i Roskilde
Maria Boline Nielsen går på 2. års HHX i Nykøbing
Andreas Stentebjerg Olesen går på VUC i Maribo
Majbritt Olsen går på kreativ grunduddannelse i Nakskov
Pia Pedersen går på 1. års HF i Nykøbing
Randi Pedersen går på social- og sundhedsuddannelse i Nykøbing
Dorte Rasmussen går i 2.g sproglig i Nykøbing
Pernille Rasmussen går i 2.g sproglig i Vordingborg
Steffen Rasmussen er elev i Superbrugsen i Rødby
Tina Punche Rasmussen er blomsterdekoratør i Stege
Jakob Riis går på 1. års HF i Slagelse
Anders Ringsing er i lære som elektriker
Marie Ringsing går i 2.g matematisk i Nykøbing
Jacob Rytter er i lære som elektriker i Sakskov
Anja Seel Sørensen går på social- og sundhedsuddannelse i Nykøbing
Nanna Dalsgaard Sørensen går på 2. års HHX i Ringsted
Susanne Thesbjerg går i 2.g matematisk i Nykøbing
Ulrik Thestrup tager landbrugsuddannelsen
Charlotte Trane arbejder i Magasin
Christian Vornøe går på 2. års HHX i Nakskov

Anita Jensen

Elevholdet 1995/96

Bettina Andersen går i 1.g matematisk i Nykøbing
Maiken Bindzus går i 1.g sproglig i Nykøbing
Jesper Boesen går på Bygge og Anlæg i Nykøbing
Juline Bylov er 2. års elev på NØU
Søren Christensen er landbrugs-elev ved Mern
Tine Christensen går i 1.g matematisk i Nykøbing
Rasmus Dresen er 2. års elev på NØU
Esben Flies er 2. års elev på NØU
Tina Glibstrup går på 1. års HHX i Nykøbing

Anne Holz Hansen går i 1.g sproglig i Rønne
Kim Hansen er 2.års elev på NØU
Lena Palle Hansen går i 1.g sproglig i Nykøbing
Mette Hansen går på 1.års HHX i Nykøbing
Mie Hansen går på Levnedsmiddel i Nykøbing
Susanne Hansen er 2.års elev på NØU
Stefan Sørensen er i lære som tømrer i Saksøbing
Niels Ellemose Henriksen går på HTX i Slagelse
Olav Hølund går i 1.g matematisk i Vordingborg
Henrik Høyrup er 2.års elev på NØU
Anita Jensen går på 1.års HHX i Nykøbing
Jacob Brandt Jensen går på 1.års HHX i Nykøbing
Mark Hagstrøm Jensen går på Bygge og Anlæg i Nykøbing
Mette Koch Jensen går på HF i Næstved
Majken W. Jensen er 2.års elev på NØU
Majken Jørgensen går i 1.g sproglig i Maribo
Troels Jørgensen går på HTX i Nakskov
Carina Kamper går i 1.g sproglig i Nykøbing
Anders Klintgaard Larsen går på Nordfyns Ungdomsskole
Kenneth Larsen er 2.års elev på NØU
Rasmus Hovmand Larsen er 2.års elev på NØU
Mie Lollike går i 1.g matematisk i Nykøbing
Jesper Lorentzen går på HTX i Næstved
Tina Ludvigsen er 2.års elev på NØU
Michael Brix Lund er murerlærling i Rødby
Tajs Mogensen går på 1.års HHX i København
Henrik Hilleke Mortensen går i 1.g matematisk i Nykøbing
Ann Louise Mygind går på 1.års HHX i Vordingborg
Stine Bagge Møller går i 1.g sproglig i Roskilde
Anders Nielsen går på Bygge og Anlæg i Nykøbing
Helle Brandt Nørlem går på 1. års HHX i Nykøbing
Martin Oddermose går på Jern og Metal i Nykøbing
Mie Oddermose arbejder i en slikbutik
Andreas Stentebjerg Olesen går på VUC i Maribo
Anders Olsen er landbrugs elev
Majbritt Olsen går på kreativ grunduddannelse i Nakskov
Michael Olsen går på HTX i Nykøbing
Kristine Poulsen går i 1.g matematisk i Nykøbing
Lone Poulsen går på Humble Efterskole
Oliver Pätz går i 1.g sproglig i Nykøbing
Annette Rasmussen går i 1.g sproglig i Nykøbing
Louise Rasmussen er 2.års elev på NØU
Maja Rasmussen er i huset i København
Martin Bønnelykke Rasmussen går på teknisk skole i Næstved
Jakob Riis går på HF i Slagelse
Pernille Steffin er 2.års elev på NØU
Henrik Strate går på Bygge og Anlæg (tømrer) i Nykøbing
Ronnie Strate går på Bygge og Anlæg (murer) i Nykøbing
Maria Sund er i landbrugspraktik
Morten Ubbesen er i landbrugspraktik

Tina Ludvigsen

*Indsamlet og redigeret af
Lene Hansen*

Arrangementer på skolen:

Onsdag den 5. februar kl. 19.00:

'FRA VAJSEHUSDRENG TIL STATSMINISTER'

Foredrag ved tidligere statsminister Anker Jørgensen.

Dette arrangement er sammen med Horreby Aftenhøjskole

Alle er velkomne! (Entré)

Onsdag den 12. marts kl. 19.30:

KENN LENDING BLUESBAND

Koncert – Alle er velkomne! (Fri entré)

Tirsdag den 18. marts kl. 19.30:

'GRUNDTVIG-BILLEDER'

En sang-, musik- og billedfortælling
om N.F.S. Grundtvigs liv og betydning.

Foredragsholder: Højskolelærer Lars Thorkild Bjørn, Hillerød.

Dette arrangement er sammen med Kirkeligt Samfund på Falster.

Alle er velkomne! (Entré)

Fredag den 18. april kl. 18.00:

JUBILARSAMMENKOMST

25 – 40 og 50 års jubilarer bedes tilmelde sig senest den 11. april.

Tirsdag den 6. maj kl. 19.30:

FORÅRSKONCERT

Skolens elever og lærere spiller og synger.

Alle er velkomne! (Fri entré)

Lørdag den 4. oktober kl. 11.00 – 17.30:

ELEV MØDE '97

Onsdag den 10. december kl. 19.30:

JULEMØDE

Alle er velkomne! (Entré)

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450005220365

Heimdall

Skolens bomærke er Heimdall hentet fra den nordiske mytologi. Heimdall er søn af Odin. Selv gud – og dertil gudernes vogter. Han bor på gården »Himmelbjerg«, der ligger ved foden af regnbuebroen, Bifrost – der fører fra Midgård, menneskenes verden på jorden – til Asgård, gudernes verden.

Han sover stort set aldrig – og hans hørelse er så god, at han kan høre græsset gro og ulden vokse på fårene – for ikke at tale om alt det, der lyder højere. Han kan se hundrede mil frem – og se lige så godt om natten – som om dagen.

Heimdall har sit Gjallerhorn – og når han blæser i det, kan det høres over hele verden. Når der virkelig er fare på færde – så blæser han i Gjallerhornet for at advare guderne om at fjenden – jætterne – er på vej.

Når man lever med i livet på Nørre Ørslev Ungdomsskole, lærer man forhåbentlig – lige så stille – gennem Heimdals påvirkning – at kunne skelne mellem godt og ondt – mellem rigtigt og forkert – og lærer dertil at skelne den virkelige fare fra noget, der bare ligner.